

BERXWEDAN

HER TÎŞT JÎ BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN

Sayı 32 / Mart 1987 / 2.50.-DM

ERNK'nin İlan Edilişinin 3. Yılında

HALKIMIZ NEWROZ'U ZAFER NARALARIYLA KARŞILIYOR

• Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'nun Balyozu Türk Sömürgecilerinin Beynini Aralıksız Dövüyor
• Faşist-Sömürgeci Düşman Can Havliyle Kürdistan Köylerini Bombalıyor

• Karadan ve havadan gerilla üslerine yaklaşmayı deneyen faşist ordu sürüleri geri püskürtüldü. Yoğun çarpışmalar sürüyor, sömürgeci güçler gerilla bölgesine giremiyor.

• Faşist Türk sömürgecilerinin giriştiği hava saldırısı kendi teşhir ve tecritinden başka sonuç vermedi. Birçok devlet bu vahşeti kınayan açıklamalar yaptı. Dünya KUKM'ni konuşuyor.

• Eruh, Uludere, Eğil, Ceylanpınar, Nusaybin, Cizre ve Doğubeyazıt'ta gerçekleştirilen gerilla eylemlerinde 40'tan fazla asker, MIT görevlisi ve çete öldürüldü. Çok sayıda yaralı var. Ceylanpınar'da 250 traktör ateşe verilerek, sömürgecilere milyarlarca liralık zarar verildi.

Şimdiye kadar süren çarpışmalarda kurtuluş ordusu kuvvetleri hiçbir kayıp vermedi.

HABERLER İKİNCİ SAYFADA

YURT DIŞINDA NEWROZ KAMPANYASI

- Avrupa'nın 12 Ülkesinde Gerçekleştirilen 50'den Çok Eyleme Onbinlerce Yurtsever Katıldı
- Sömürgeci Türk Devletini Dıştan da Sıkıştıran Direniş Eylemleri Gelişerek Sürüyor

ERNK yanlısı binlerce Kürdistanlı tarafından 17 Şubat 1987 tarihinden itibaren aralıksız olarak birçok Avrupa ülkesinde yapılan eylemlerle sömürgeci-faşist Türk devletinin özel savaş yöntemleri; halkı göçe zorlama, idam cezaları, operasyon ve tutuklamalar, TC'nin Güney Kürdistan saldırısı, İsveç devletinin KUKM'ne yönelik saldırıları protesto edilerek, Adana cezaevinde ve İsveç'te başlatılan açlık grevleriyle dayanışmada bulunuldu. Ülkede silahlı kurtuluş kuvvetlerimizin barbar işgalci güçlere karşı verdiği kutsal savaşa ülke dışında yaşayan yurtseverler de tüm güçleriyle destek oldular. Yakın geçmişte başta Uludere, Eruh, Şir-

nak, Hakkari, Ceylanpınar, Nusaybin, Diçle ve Midyat olmak üzere Kürdistan'ın dört bir tarafından yükseltilen devrimci intikam eylemleri Avrupa'da binlerce Kürdistanlı yurtseverin katıldığı, yürüyüş, basın toplantıları, işgal, gece vb. gösterilerle desteklenerek, düşman Avrupa'da da sıkıştırılmaya devam edildi.

ERNK Avrupa Temsilciliği: İsveç Yönetiminin KUKM'ne Yönelik Politikası İflas Etmiştir.

17 Şubat 1987 tarihinde Bonn'da FEYKA-KURDISTAN'ın düzenlediği ERNK Avrupa Temsilciliğinin konuşmacı olarak katıldığı bir basın toplantısı düzenlendi. Toplantıda faşist sömürgeci

Türk devletinin son özel savaş uygulamaları ile İsveç yönetiminin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik saldırı, komplo ve provokasyonları protesto edilerek, ilerici insanlığa gelişmeler doğru bir şekilde aktarıldı. ERNK Avrupa Temsilciliği adına yapılan konuşmada TC'nin son saldırıları kısaca belirtildikten sonra İsveç yönetiminin provokasyon ve saldırılarına değinilerek İsveç yönetiminin KUKM'ne yönelik politikası

Devamı 5. sayfa

ERNK SAVAŞÇISI AHMET AYDIN MÜNİH'DE KATLEDİLDİ

Anısını
Ulusal Direniş
Mücadelemizi
Yükselterek
Yaşatacağız

Faşist Türk sömürgeciliğini her gün ölüme daha da yaklaşan devrimci direniş mücadelemiz karşısında düşman ihanetçilere yeniden dört elle sarılıyor. Kürdistan'da ajan-milis çeteleri silahlandırılıp gerillanın karşısına çıkarırken, yurt dışında da bunun siyasi maskeli biçimi olan hain-uşak takımı harekete geçiyor. İşte kendine ÖY diyen gücün önderliğindeki bu hain-uşak bloku tarafından, halkımızın yiğit bir evladı, Cephemizin kahraman savaşçısı Ahmet AYDIN, 7 Mart 1987 günü Münih'de kurşunlanarak katledildi.

Birlik İsyân ve Direniş Geleneğimiz NEWROZ COŞKU İLE KUTLANIYOR

8 Yerde Yapılan Gecelere 8000 Kişi Katıldı

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yeni bir aulımı ifade eden '87 bahar ülke zemininde düşmana peşpeşe vurulan isabetli darbelerle daha da anlam kazanmakta, yurtsever kitlelerin mücadele saflarında yer almalarını hızlandırmaktadır.

Bunun derin etkisini yaşayan Avrupa'daki yurtsever Kürdistanlılar ise daha çok mücadeleye sahip çıkıp ve ulusal kurtuluşçu görevlere sanılarak '87 Bahar Aulımını selamlamaktadır. Avrupa'nın

yirmiyeye yakın yerleşim alanında kutlanmaya devam eden "Newroz, Birlik, İsyân ve Direniş Geceleri"ne olan ilgi bunun açık kanıtıdır.

Ancak binbir zorluk ve dökülen kanlar pahasına kazanılan bu mevzileri gören bazı reformist ve teslimiyetçi hain güçler dökülen kanlar ve çekilen zorluklar temelinde yaratılan bu değeri sömürerek kendi insanlık dışı yaşamlarını örgütlemek istemektedirler. Oysa bu güçler bırakalım halkımızın adına konuş-

mayı ondan biri olma sıfatını dahi çoktan yitirmiş durumda olan, mücadeleye sırt çevirmiş asalaklardır. Söz konusu güçler de şunu çok iyi bilmektedirler ki halkın acı ve ız-

Devamı 7. sayfa

Halkımız Sürgüne Direnişle Karşılık Veriyor

Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesinin her geçen gün daha da kitleleşmesi ve özellikle son dönemlerde Kürdistan Halk Kurtuluş Ordu-

Devamı 4. sayfa

Vahşi Türk Sömürgecileri İnsanlarımızın Kanına Doymuyor Pirinçlik ve Ceylanpınar'da İki Yurtsever İşkence İle Katledildi

Çağımız insanlığı adına bir utanç vesilesi durumuna gelmiş bulunan vahşi Türk sömürgecileri, insanlarımızın kanına bir türlü doymamakta; TC devleti halkımıza karşı işlediği insanlık suçlarına her geçen gün bir yenisini eklemektedir. Bir yandan büyük bir utanmazlık örneği sergi-

leyerek, "halkın güvenliğini sağlamak" gerekçesiyle Kürdistan'ı kışla ve karakollarla donatırken; öte yandan "güvenliğini sağlıyorum" dediği kişileri, eli-kolu bağlı ve savunmasız bir halde en vahşi işkencelere maruz bırakarak katletmektedir. Genç-yaşlı,

Devamı 4. sayfa

HALKIMIZ YENİ BİR NEWROZ'U ZAFER NARALARIYLA KARŞILIYOR

Kurdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi—ERNK—ilan edilmiş 3. yılına girerken, ulusal direniş savaşımızın yakıcı alevleri Kurdistan'ın dört bir yanını sarmaktadır. Halkımızın yüzyıllar boyunca vahşi zulüm ve baskılar altında bile, kını ve ofkesi gorkemli bir biçimde patlamakta ve 1987 Newroz'u, Kurdistan halkının ve onun ulusal kurtuluş mücadelesindeki şanlı önderi PKK'nin kahramanlığına tanık olmaktadır.

Bugün ülkemiz Kurdistan'da kutsal direniş savaşımızın varmış olduğu düzey; Cephemizin, gerek ülkede gerekse yurt dışında Kurdistanlı yurtseverlerin yaşadığı alanlarda gençlik, kadın, işçi vb. birliklerle ete-kemiğe burunması; yine, Kurdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK)'nin, ülkemizin yuce doruklarında ve engin ovalarında konumlanmış bulunan yüzlerce kişilik gerilla gruplarının şahsında somut bir gerçekliğe dönüşmesi, tüm bunlar modern ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü partimiz PKK'nin III. Kongre kararlarının pratiğe etkince yansıtılmasını ifade etmektedir.

İşte bu güçlü kararların hayata geçirilmesinin ilk adımlarıdır ki, faşist Türk somurğecileri varını-yoğunu ortaya koyarak önlemeye çalışmakta, bu amaçla "Boluculuğu Karşı Milli Birlik ve Beraberlik" adıyla iktidarı muhalefeti, eski-yeni politikacıları, sağcı-sol'cusu, sozde devrimci ve demokratlarla tüm somurucu, işbirlikçi, tasfiyeci, ihanetçi kesimleri faşizmin kara bayrağı altında bir araya getirip savaşmasına rağmen hiçbir sonuç alamayan TC'yi yıkımla burun buruna getirmiş bulunmaktadır.

Evet, içerisinde bulunduğumuz şu günlerde Kurdistan'da savaş tüm şiddetle sürerken, dünya; insan iradesi ve inanç gücünün en modern teknikleri bile altıtmamasına bir kere daha tanık olmaktadır.

Devrimci kurtuluş kuvvetlerimizin peşpeşe gerçekleştirdiği başarılı eylemlerin ardından aygının altındaki zeminin giderek daha hızlı kaydığını dehşetle farkedilen Türk somurğecileri, bu nedenle tüm teknik ve insan gücünü bir anda savaşa sürmekte tereddüt etmedi. Fakat buna rağmen gerillanın kahredici darbeler vermesini önleyemeyen somurğeciler, bu ruh halinin verdiği çılgınlıkla havalandırdığı savaş uçaklarıyla Güney ve Kuzey'deki köyleri bombalayarak sivil katliamına giriştiler. Kuşkusuz faşist rejimin, gerek özel birlikleri ve karahava kuvvetleriyle gücünü bir anda savaşa sürmesi, gerekse birçok ülke ve kuruluşun ve dünya ilericisi kamuoyunun tepkisine yol açan, uluslararası savaş kurallarına aykırı—İsrailvari—girişimlere başvurmaması, uzun vadede, kendi nihai yenilgisini hızlandıran bir rol oynamıştır. Nitekim daha bugünden, tüm yalan beyanlarına karşılık düşman apaçık bir yenilgi

yaşamaktadır. Bunca gücü savaşa sürmesine karşılık savaşa kaybettirdiği insiyatifi geri kazanmak şurda kalsın, gerilladan her gün savaşın en sıcak alanlarında bile darbe ustane darbe yemekten kurtulamamaktadır.

Artık faşist rejimin demagogilerine inanan yok. Devrimci kurtuluş kuvvetlerimizle düşman birlikleri arasında savaş yer yer şiddetli çarpışmalarla sürmektedir. Özellikle 22 Şubat tarihinde gerçekleştirilen Taşdelen eyleminden sonra çarpışmalar daha da yoğunlaştı. Yüzbinlerce çağ

kal suruleri gibi Kurdistan'a üşüşen somurğeci ordu birlikleri gerilla üslerine tüm uğraşlarına rağmen giremiyor. Birçok kez karadan ve havadan özel birliklerle boylesi bir denemeye kalkışan düşman, her seferinde gerillanın etkin ateşiyle karşılaşa ve önemli kayıplar vererek geri püskürtüldü. Ancak faşist rejim kayıplarını—özellikle askeri kayıplarını—çok gizli tutmaktadır.

Öte yandan halkla bütünleşerek büyük bir destek sağlayan gerillanın kahramanca savaşarak düşmana ağır ka-

yıplar verdimesi, halkın güven ve desteğini her geçen gün artırmakta ve somurğeciler bu desteği kesmek için olmadık yol ve yöntemlere başvurmaktadır. Bu amaçla savaşın yoğun olduğu alanlarda somurğeciler tarafından bütün köylülerin kimlikleri ellerinden alınmış ve köylerin dışına adım atılması dahi yasaklanmıştır.

Her şeye rağmen devrimci direniş mücadelemiz gelişip güçlenerek sürüyor ve halkımız Newroz'u şanına yaraşır bir kahramanlıkla ve zafer naralarıyla karşılıyor.

ERUH'TA ÇETELERİN TOPLANTISI BASILDI: 2 ÖLÜ, 4 YARALI

Son dönemde hain-milis çeteciliği, devrimci kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından ağır kayıplar verilmesi bu hainleri can telasına düşürdü. Somurğeci-faşist devlet yetkilileriyle sık sık biraraya gelerek halkımızın kin ve ofkesinden, gerilla birliklerimizin kahredici darbelerinden nasıl kurtulacaklarının yol ve yöntemlerini araştırmaktadırlar. İşte bu amaçla yapılan toplantılardan birisi de, Siirt'in Erüh ilçesine bağlı Çimencik köyünde gerçekleştirilmek istenir.

19 Şubat 1987 tarihinde, halk düşmanı ve çete örgütleyicisi Çimencik koyu muhtar hain Tahir Örgen'in evin-

de yapılacak olan bu toplantı hakkında önceden istihbarat alan ARGK'ye bağlı bir gerilla birliğimiz bir baskın düzenleyerek hain-çetelere hak ettikleri dersi vermiştir. Kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından gerçekleştirilen ani ve etkin baskın sonucunda, düşmandan aldıkları silahlarla halkımıza karşı suç işleyen bu hainlerden 2'si öldürülmüş 4'ü de ağır yaralanmıştır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin en çok geliştiği alanlardan biri olan ve 15 Ağustos 1984 tarihinde adı tüm dünyaya yayılan Erüh, aynı zamanda düşmanın da en çok yoneldiği alanlardan birisi oldu. Yöre halkının büyük bir

çoğunluğu ulusal kurtuluş mücadelemizi kendi öz davası olarak benimseyip her türlü maddi-manevi yardımı sağlarken; birkaç satılık unsur da somurğeci düşmanla en aşağılık işbirliklerine girerek halkımıza ve ülkemize düşman bir konuma geldiler TC'nin bu üç-beş satılık ruhlu hain aracılığıyla alanda örgütlediği çetecilik ise, esas olarak halkımızın yititlik sembolü AGİT yoldaşın pratik onderliğinde gerçekleştirilen 1986 Bahar Atılımı ile işleme kılındı. Birçoğu ikna edilerek ellerine tutuşturulan silahları düşmana geri vermeleri sağlanırken iflah olmazları ise hakkettikleri cezalara çarpı-

ılarak etkisizleştirildi. Düşman her yolu deneyerek ve ne pahasına olursa olsun çeteciliği yaşamaya çalışırken, kurtuluş kuvvetlerimiz de bu hain yapıyı tümünden cökertmeye ve yok etmeye kararlı olduğunu bu son eylemde de bir kere daha ortaya koymuştur. Son olayda şerefsiz bir ölümle cezalandırılanlardan birisi çetebası muhtarın kardeşi Ahmet Örgen olduğu, ağır yaralananların ise Hasan Örgen, Hüsamettin Gök, Resul Bakır ve Ali Akıncı adındaki milis çeteler olduğu bildirilmektedir. Halk tarafından sevinçle karşılanan bu eylemde birliğimiz kayıp vermeden ussune dönmüştür.

Taşdelen Operasyonu Sömürgecileri Çılgına Çevirdi İFLAH OLMAZ HAIN-ÇETELERE AĞIR DARBE: 14 ÖLÜ; 9 YARALI

1987 yılının başlarından bu yana başarıyla sürdürülen Devrimci Kış Taarruzu'nun önemli halkalarından birisi de Hakkari'nin Uludere ilçesine bağlı Taşdelen köyünde gerçekleştirilen devrimci operasyonla yaşandı. Bu köyde yaşamakta olan iflah olmaz çetelere yönelik olarak gerçekleştirilen geniş operasyonda 14 kişi öldü, 9 kişi de ağır yaralandı.

Ocak ayında yaşanan yoğun eylemlilikle Uludere'nin Kırör köyünde, İdil'de, Midyat'ta devrimci kurtuluş kuvvetlerimizden peşpeşe etkin darbeler alan faşist Türk somurğecileri savaş alanına, öteden beri var olan güçlerine ilaveten çok sayıda yeni birlikleri, kontr-gerilla birlikleri ve "özel vurucu tim" dedikleri hayvanlaştırılmış robot sürülerini her türlü zırhlı ve motorize araçlarla, helikopter ve fantom filolarıyla donatarak savaş alanlarında yeniden

konumlandırdı. Büyük bir "seyyar askeri hastane"yle birlikte "harekat üssü"nü de Şırnak'a taşıyarak, "eşkiyanın sınır ötesine kaçtığı"ni ve "Devletin duruma tam anlamıyla hakim olduğunu" ilan etti. Faşist generaller çetesi atıp-tumayla, yüzbinlerce ordu surulerini Kurdistan'a yığmayla ve halkımızın üzerinde terör estirmeye gerillayı da ürktüp sindirebileceğini sandı. Fakat çok geçmeden nasıl feci bir yanılgıya düştüğünü anladı. Zira devrimci kurtuluş birliklerimizin bu kez Uludere'nin Taşdelen köyünde patlayan gur sesi, tüm dünyaya Kurdistan halkının, kurtuluşu için topyekun ayağa kalkacağı günlerin yakın olduğunu ilan ederken; faşist somurğeci rejimin temsilcileri bu onurlu sesin karşısında tam bir şaşkınlığa uğrayarak adeta çılgına döndüler. Edinilen bilgilere göre eylemin gerçekleşmesi şu şekilde oldu:

22 Şubat tarihinde Taşde-

len köyüne gelen silahlı kurtuluş güçlerimiz giriş-çıkışları denetim altına aldıktan sonra gruplar halinde köye girdiler. Bu köyde oturan birkaç hain ajan, öteden beri yurtsever halkı ve devrimcileri ihbar ettiklerinden yöre halkının büyük oranda nefretini kazanmıştı. Bir süreden beri ise düşmandan aldıkları silahlarla iyice azgınlaşan bu şaşak çetelerin cezalandırılması için halk sürekli devrimcilere başvurarak ısrarda bulunuyordu. Gerçekten de devrimcilerin tüm sabırlı uğraşlarına rağmen usaklıktan ve milislikten vazgeçmeyen bu çapulcular mevcut konumlarıyla mücadelemize ayakbağı oluyor. Engel teşkil ediyordu. Köye giren gerilla gruplarının hedeflediği evler, işte bu iflah olmaz ajan-milis çetelerin evleriydi. Ve tespit edilen hedefler bir anda etkin bir ateş altına alınarak imha edildi. Önceleri ne olup-bittiğini pek anlamadıkları için, silah sesleri

Kurdistan böyle yapar!

üzerine evlerine kapanan köylüler, daha sonra gelenlerin partizanlar olduğunu anlayınca, gözlerinde kurtuluş umudunun panluları ve yareklerinde tarifsiz bir sevinçle dışarı çıkarak partizanların konumlarını ilgi ile dinlediler.

Hain-milis çeteler ve yarı-köylülerden oluşan 14 kişinin olduğu ve 9 kişinin de yaralandığı bu eylem faşist Türk somurğecilerinin yalandan övülmüş şatolarını yerle bir ederken, ulusal kurtuluşcu irademizin ve Halk Kurtuluş Ordumuzun gücünün en somut kanıtı oldu.

TC'nin Hava Saldırılarına Misilleme Diyarbakır'da Jandarma Karakolu Yerle Bir Edildi

2 Mart 1987 tarihinde, devrimci kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından Diyarbakır merkezine bağlı Eğil jandarma karakoluna bir baskın düzenlendi. Faşist Türk devletinin "kahraman mehmetçik"(!)leri, karşısında Kürdistan gerillasını görünce neye uğradığını şaşırarak karışıkta dahi bulunamadı. Kurtuluş güçlerimizin yoğun ateşiyle adeta kalbura çevrilerek bir beton yığını haline getirilen sömürgeci karakolda bulunan askerlerin büyük bir çoğunluğu öldü, ya da yaralandı. Faşist devlet yetkilileri saldırıda 1 askerin öldüğünü ve 3 askerin yaralandığını açıkladıysa da, yörden gelen haberlerde ölü ve yaralı sayısının çok daha fazla olduğu bildiriliyor.

Devrimci kurtuluş güçlerimizin gerçekleştirdiği her eylemde olduğu gibi, Diyarbakır'daki jandarma karakoluna yönelik bu son eylemle de; halkımızla sömürgeciiler arasında olanca şiddetle süren savaşın nasıl seyrettiğini, hangi tarafın lehine ya da aleyhine işlediğini, kısacası kimin güçlü, kimin güçsüz, zayıf ve çürümüş olduğunu çok açık bir biçimde görebilmek olanaklı. Hele hele faşist rejimin en yetkili ağızlarının, sürekli tekrarlayıp durdukları "sınır yakın yerlerde eylem yapıp sınır ötesine kaçıyorlar", ya da "bölücüler çocukları öldürüyorlar" vb. sözleri hatırlanacak olursa, Diyarbakır'daki eylemin ortaya çıkardığı çarpıcı gerçekler daha

iyi anlaşılacaktır. Evet, Diyarbakır'da, yani Kürdistan'ın bu merkezi alanında ve sınırların yüzlerce kilometre uzağında gerçekleştirilen eylem tek başına bile sömürgeciilerin tüm demagogilerini yıkabilecek niteliktedir. Gerillanın içinde mi dışarda mı olduğunu artık anlamayanın kaldığını mı sanıyorlar?

Ote yandan çirkin suratlarını saklamak amacıyla, "bolucüler", "teröristler", "çocukları öldürüyorlar" vb. yaygaralar koparan emperyalizmin uşağı faşist generaller çetesine sormak gerekiyor; neden askeri kayıplarınızı açıklamaktan korkuyorsunuz? "Mehmetçik"inizin başına yıkılan karakolda onlarca asker olur ya da yaralanırken neden 1 kayıp gösteriyorsunuz? Ve Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK- birliklerinin tek başınıza yıktığı o karakollanınız, halkımıza her türlü insanlık dışı vahşetler uyguladığınız birer işkencehane değil midir? Daha dün o karakollannuzdan birinde -Diyarbakır Piriçlik karakolunda-, Zulfikar BAYRAM adında 70 yaşındaki bir Kürdistanlı yurtsever katlediminz mi? Fakat devrimci direniş savaşımız Kürdistan'ı alev alev sardıkça can taleşına düşen faşist generaller çetesinin bu ve benzeri soruların cevaplandırarak duruma olmadıkları da çok açıktır. Ve artık hiçbir güç, ERNK saflarında birleşen ve savaşan Kürdistan halkının bu katiller sürüsünden hesap sormasını engelleyemeyecektir.

Nusaybin'de Faşist Devlet Yetkilileri ile Çetebaşlarına Gerilla Balyozu: 15'i Aşkın Ölü

1987 Newroz'una yaklaşıtkça büyük kahramanlık örnekleri sergilenerek ve düşmanın her türlü çığınca saldırılan ve çabaları boşa çıkarak gerçekleştirilen eylemlerden önemli bir tanesi de, 7 Mart 1987 tarihinde Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı Açıkyol köyünde yaşandı. Faşist Türk sömürgecilerinin tüm çırpınmalarına ve yalanlarına rağmen, savaşın insiyatifi elinde bulunduran silahlı kurtuluş kuvvetlerimizin güçlü yumruğu bu defa da Açıkyol köyünde balyoz gibi sömürgecilerin beynine indi. Sonuç: çoğu faşist devlet yetkilileri çetebaşlarından 15'ten çok ölü ve 10'a yakın yaralı.

Kürdistan'da devam eden savaşla ilişkin olarak yaptıkları gerçek dışı açıklama ve beyanlardan dolayı, artık kendi burjuva basınında bile

alaya alınan TC devlet yetkilileri ile faşist generaller çetesini kahreden bu eylemin gerçekleşmesi şu şekilde olmuştur:

7 Mart günü, Açıkyol köyünde sömürgeci devlet yetkililerinin çetebaşları ve çetelerle yapacağı bir toplantıyı haber alan kurtuluş güçlerimiz, aynı tarihte bu toplantıyı dağıtmak amacıyla sözkonusu köye bir baskın düzenlediler. Akşam saatlerinde köye yaklaşan gerilla birlikleri her zamanki gibi tüm köyü kuşatarak durumu kendi kontrollerine aldı. Daha sonra görevli ekip köyün elektriklerini tımden keser ve hemen ardından köye girecek gruplar hızla saldırıya geçerler. Toplantının yapıldığı köy muhtar çete başı Cumhur Tunç'un evi bir anda yerlebir edilir. Aynı anda diğer bir grup da azılı hain-çete Fikret Aslan'ın evi-

ne yönelik saldırıyı gerçekleştirir. Saptanan hedefleri bu-
yük bir surat ve başarıyla imha eden birlikler aynı çabuklukla köyün dışına çıkıp diğer gruplarla birleşerek ve hiç kayıp vermeden alanı terk ederler. Edinilen bilgilere göre; eylemde aralarında çete başı muhtar Cumhur Tunç ve birkaç TC resmi görevlilerinin de bulunduğu 15'ten çok kişi ölmüş, 10'a yakın kişi de yaralanmıştır. Ancak sömürgeci yetkililer, resmi görevlilerin varlığını ve kayıplarını büyük bir gizlilikle örtbas etmeye çalışarak her zaman yaptıkları gibi yine çocukların öldürüldüğü yalanına başvurmuşlardır. Ne var ki, Kürdistan gerillasının yumruğu her gün balyoz gibi kafalarında patladığı, sömürgecilerin bu tür yalanlarına artık kimseler inanmamaktadır.

Gerilla Ekonomik Hedefleri de Vuruyor

CEYLANPINAR'DA 250 TRAKTÖR ATEŞE VERİLDİ

Faşist Türk sömürgecilerinin vahşi saldırılarından hiçbirisi artık cevapsız kalmıyor. Silahlı kurtuluş kuvvetlerimiz düşmanın her saldırısına anında misilleme karşılık vererek, yıllardan beridir halkımıza çektiikleri her acının hesabının sorulacağını açıkça ortaya koymuştur. Bunun en açık kanıtı, TC'nin onlarca fantom savaş uçağıyla Kürdistan köylerini bombaladığı 4 Mart'ta hemen sonrasında Ceylanpınar'da yüzlerce traktör yakılarak misillemede bulunulmasıdır.

5 Mart 1987 tarihinde, silahlı kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından Ceylanpınar Devlet Üretim Çiftliği'ne bir baskın düzenlendi. Kurtuluş güçlerimizin gündüz, sabah saatlerinde gerçekleştirdiği baskında bekçiler etkisiz hale getirilerek araç parkında bulu-

nan 250 kadar traktör ateşe verildi; 50'den fazlası tamamen imha olan traktörden kalanları da önemli oranda hasar görekerek kullanılmaz duruma getirildi. Çevreyi kontrol altına alıp makinelerin ateşe veren savaşçılar bir yandan da "Biji PKK!", "Biji Serok APO!" sloganlarıyla Türk sömürgecilerinin hiçbir saldırılarının yanlarına kalmayacağını haykırıyorlardı. Eylemin, TC'nin hava saldırısına bir misilleme olduğunu belirten savaşçılar, daha sonra hiçbir kayıp vermeden alandan ayrıldılar. Sömürgeci güvenlik güçleri ve idfaiye ekiplerinin uzun süre eylem yerine gitmeye cesaret edememesi üzerine ateşe verilen makinelerin çoğu tamamen yanarak kullanılmaz hale geldi. Böylece düşman milyarlarca liralık maddi zarara uğratarak

zaten çökmekte olan faşist rejimin ekonomisine ağır bir darbe daha indirilmiş oldu.

Bilindiği gibi faşist Türk burjuvazisi, Evren-Özal klifi eliyle Kürdistan ve Türkiye halkları ve emekçileri üzerinde dizginsiz bir sömürü politikası izlemesine rağmen, ekonomiyi bir türlü bataktan kurtaramamaktadır. Her önüne gelene kapitalist, sosyalist ayrımı yapmadan- avuç açar duruma gelmiş bulunan Türkiye'de, her gün şirketler ve bankalar batmaktadır. Bu emek düşmanı sömürücü kuruluşlara "şirket kurtarma" adıyla akıtılan paralar, faşist rejimin vergi, zam vb. yollarla işçi ve emekçilerden onları aç bırakma pahasına sömürdükleri paralarıdır. Fakat bir avuç para babasının saltanatı uğruna milyonlarca emekçi göz yaşına, acıya, açlığa ve yok-

sulluğa mahkum edilmesine rağmen faşist rejim ekonomik alanda da belini doğrultmuyor. Özellikle Kürdistan'da bugün yürütülen savaşın, rejimin batmakta olan ekonomisi için ne anlama geldiği açıktır. Kıbrıs'ta 1974'te on gün savaştığı için onuç yıldan beri belini doğrultamayan faşist TC'nin, Kürdistan'daki savaş -ki bu uzun süreli halk savaşıdır- ne kadar sürdürebileceğini tahmin etmek zor olmayacaktır. İşte bu nedenle, gerillanın ekonomik hedefleri vurarak düşmana milyarlarca liralık zarar vermesi, Türkiye ve Kürdistan halklarının baş düşmanı kemaalist-faşist rejimin çöküşünü hızlandıracağı için anlamlıdır.

Ote yandan eylemin diğer önemli bir yanı da, hava saldırısının hemen ardından sö-

mürgecilerin tüm yalan ve demagogilerinin onunu keserek devrim cephesinin gerçek gücünü ortaya koyabilmesidir. Gerçekten de faşist rejimin temsilcileri 4 Mart'ta girişilen hava saldırısının hemen ardından koro halinde "koklerini kuruttuk", "bir daha varlık gösteremezler" vb. şamatalar koparıırken, hemen ardından Ceylanpınar'dan gelen ses düşmanın çığlığını anında ağızına kapatmıştır. Böylelikle halkımızın devrimcilere olan güveni ve kurtuluş umudu daha da artarken, tüm dünya da, faşist TC'nin açıklamalarının hiçbir inandırıcılığının olmadığını çok daha iyi anlamıştır.

Ayrıca faşist Türk sömürgecilerinin Kürdistan'da işlediği hiçbir suçun artık karşılıksız kalmayacağını da açık bir kanıtı olmuştur.

Cizre Şehir Merkezinde Baskın: Çok Sayıda Ölü ve Yaralı Var

Devrimci kurtuluş kuvvetlerimizden üstüste aldıkları etkin darbelerle ve en son da Açıkyol köyü eyleminin ardından adeta serserime dönen faşist Türk sömürgecileri yine kendi kendilerini avutup; kimileri "eşkiya eylemden sonra Suriye'ye kaçtı", kimileri "Midyat yönüne, içeriye doğru kaçtı" vb. çelişkili açıklamalar yaparken, bu kez gerillanın silahı Cizre şehir merkezinde gürledi. 9 Mart 1987 günü, Cizre şehir merkezinde bir hain-ajan grubunun üzerine açılan ateş sonucu çok sayıda hainin olduğu ya da yaralandığı bildirilmektedir. Bu eylem de bir kere daha ve çok açıkça göstermektedir ki; uçakları, tankları ve toplarıyla, sayıları binlere varan "özel tim"leri ve yüzbinlere varan ordu sürüleriyle sömürgeciler gerillanın manevrasını engelleyememektedir. Silahlı kurtuluş kuvvetlerimiz kentte de kırdı da istediği an düşmanı vurabilecek etkinliktedir. Ni-

tekim görünüşte inkar edip küçümsemeye ve karalamaya da kalkışsa faşist düşmanın karşısındaki devrimci gücün hangi etkinlikte olduğunu farkındadır. Oyle ki, sömürgeci yetkililer yapıları açıklamalarda "eşkiyanın hedefleri arasında Pirinçlik NATO üsü ve Şırmak alay karargahı da bulunmaktadır" diyerek korku ve endişelerini açıkça ifade etmektedirler. Savaş gerçekliği hakkında az çok bilgisi olanlar, bu sözlerin ne anlama geldiğini ve silahlı kurtuluş kuvvetlerimizin gücü ve etkinliğinin hangi boyutlarda olduğunu rahatlıkla anlayabilirler.

Ayrıca Kurdistan'ın dört bir yanında gerçekleştirilen devrimci intikam eylemlerimizden öğrenebildiklerimizden bazıları şunlardır:

Şubat ayının son günlerinde Doğubeyazıt yakınlarında devrimci kurtuluş kuvvetlerimizle sömürgeci ordu sürüleri arasında büyük bir çatışma meydana gelmiştir. Kesin so-

nucunu ve ayrıntılarını henüz öğrenemediğimiz bu çatışmada 8 düşman askerinin öldürüldüğü ve çok sayıda askerin de yaralandığı bildirilmektedir.

5 Mart 1987 tarihinde, Urfa'nın Viranşehir ilçesinde bir grup devrimci, Türk sömürgecilerinin Kurdistan köylerine yönelik vahşi saldırılarını protesto eden gösteriler düzenlemiştir. Gösteriler sırasında lise binasının önündeki Atatürk büstünü de parçalayan göstericiler, ilçenin çeşitli yerlerine "Yaşasın PKK" sloganları yazmışlardır. Sömürgeci güçler liseye giriş-çıkışları yasaklayarak çeşitli aramalar yapmasına rağmen göstericilerden kimseyi yakalayamamıştır.

1987 Newroz'unda ülkemizin her alanında gürleşen direniş ve savaş alevleri kemalist-faşist rejimi boğacak ve sömürgeciler cennet ülkemiz Kurdistan'dan delolup gidene dek sönmeyecektir.

Pirinçlik ve Ceylanpınar'da İki Yurtsever...

Bastaraftı 1. sayfa

kadın-erkek, çocuk demeden, tek suçları ülkesini ölesiye sevmek olan bu insanları birer birer katlederken, insan hakları, adalet, hukuk gibi sözcükleri de ağızlarından eksik etmemektedirler.

Faşist Türk sömürgecilerinin, çürüyen ve artık başlarına yıkılmak üzere olan düzenlerini bir an daha olsun ayakta tutabilmek için, uyguladığı devlet terörünün yeni kurbanları; Diyarbakır-Pirinçlik'ten 70 yaşlarında Zulfikar BAYRAM adındaki köylü ile Urfa-Ceylanpınar'dan Adnan TUYSUZ adlı bir Kurt genci.

Edinilen bilgilere göre Diyarbakır merkezine bağlı Kırpan (Pirinçlik) köyünden olan Zulfikar BAYRAM'ın katledilmesi olayı şöyle gelişti:

Faşist jandarma astsubayı Mustafa Hastürk komutasındaki Pirinçlik jandarma karakol görevlileri 19 Şubat 1987 tarihinde, Zulfikar BAYRAM'ın evine baskın yaparak aramakta olan oğlu Hasan Bayram'ı bulup teslim etmesini isterler. Zulfikar BAYRAM'ın boylesi bir alçaklığı yapamayacağını söylemesi üzerine, başta kendisi olmak üzere 63 yaşındaki eşi ve tüm çocukları faşist komutanın emriyle sadistçe dıpciklenirler. Daha sonra köydeki bazı akrabalarını da yanlarına katarak çoluk-çocuk, yaşlı tümünü karakola götürürler. Karakolda dayak ve işkenceler daha da

şiddetlendirilir. Ancak, 70 yaşındaki Zulfikar BAYRAM ve yaşlı eşi Esmâ Bayram bu vahşi işkencelere daha fazla dayanamayarak fenalaşırlar, hastaneye kaldırılırlar, ama iş işten geçmiştir. Zulfikar BAYRAM'ın yaşlı yureği daha fazla dayanamaz ve orada yaşamını yitirir. Eşi Esmâ Bayram'ın başvurusu üzerine yapılan otopside, bu yurtsever Kurdistan köylüsünün darp ve işkence sonucu olduğu doktor raporuyla tespit edilir.

Urfa-Ceylanpınar'da geçen ve Adnan TUYSUZ adındaki yurtseverin katledildiği olay ise şöyle oldu: Ceylanpınar'ın Akrepli bölgesinde top-rağa gömülü olarak bulunan bir miktar silahla ilgili 9 kişi gözaltına alındı. Yapılan yığın işkenceler sonucunda gözaltındaki bu 9 kişiden biri olan Adnan TUYSUZ katledilir. Daha sonra işkenceci katiller, Adnan TUYSUZ'un cesedini yakındaki mayınlı tarlaya atarak, "kaçarken vuruldu" gerekçesiyle olaya kaçakçılık suçu vermeye çalışırlar. Fakat yapılan araştırmalarda faşist katillerin yalanları çabuk ortaya çıktı. Çünkü gorgu tanıklarının açıklamalarına göre; karakolda yapılan ağır işkenceler sonucunda Adnan Tuysuz'un koşması bir yana yürüyebilmesi bile olanaksızdı. Kaldı ki, bu tür uygulamaları karşılaştığımız ilk değil. Anımsanacak olursa, 1985 yazında Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Kelaslı (Doğanlı) köyünde de benzer bir olay yaşanmıştı; devrimci öğretmen Sıddık BİLGİN işkence ile katledildikten sonra karakol bahçesine gömülmüş, daha sonra "kaçarken vuruldu" diye açıklamalar yapılmıştı. Fakat yakınlarının girişimi üzerine sonradan mezarın açıldığında, ayaklarının bağlı olduğu tespit edilen bu devrimcinin işkence ile katledildiği açıkça anlaşılmıştı.

Evet bu tür katliamlar, faşist Türk sömürgecilerinin Kurdistan'daki günlük olağan uygulamalarından sayılmaktadır. Bu vampirler sürüsünün tüm alçaklık ve iki yüzlülüklerine karşılık halkımız onca karakol ve kışlanın neye hizmet ettiğini çok iyi görmekte ve bilmektedir artık.

Halkımızın kanına bir türlü doymak bilmeyen bu vampirler sürüsü de şunu çok iyi bilirler ki; ERNK bayrağı altında bütünleşerek direnen Kurdistan halkının, kendisi için hazırlanmış olan tezgahlara bizzat hazırlayıcılarını yatararak hesap soracağı günler daha da yakınlaşmıştır.

Halkımız Sürgüne Direnişle Karşılık...

Bastaraftı 1. sayfa

su'na bağlı savaşçı birliklerinin gerçekleştirdiği eylemler, halkımızın güvenini artıran desteğini daha fazla kazandı. Bu durum sömürgeciler için ise büyük bir darbe olmuştur. Faşist-kemalist rejim, düşünebildiği tüm önlemleri almasına rağmen kendi yıkılışını getirecek süreci bir türlü lehine çevirememektedir. Oyle ki, günümüzde artık TC'nin tüm yetkili ağızları bile KUKM'ne karşı alınan baskıcı askeri önlemlerin başını sağlayamayacağı görüşünde birleşiyorlar.

"Baskı direnişi, direniş baskıyı doğurur" ilkesi, bugün Kurdistan'da mücadeleimiz lehinde yaşanıyor. TC'nin KUKM'ni imha etmenin aracı olarak düşündüğü tüm yöntemler, önlemler tükenmiş durumdadır. Zaten bu, rejimin İçişleri Bakanının her fırsatta verdiği demeçlerinden de açıkça anlaşılmaktadır.

Halkımızın yoğun desteği ile yükselen direniş savaşımızın özgüç kaynaklı olduğu bililmektedir. Sömürgeciler geriye dönüş yapıp, mücadelemizi özgüçten yoksun bırakmak için yeniden sürgün uygulamalarına başvuruyorlar. TC'nin birçok yöntemden sonra sürgün uygulamasına başvurması çok sahte gerekçeler öne sürse de aslında mücadelemize karşı bir "çare" olarak düşünüldüğü açıktır. Zaten hükümet dışı partilerin de bu uygulamaya tepki göstermesi, uy-

gulamanın daha gizli-kapaklı yapılamadığından oturudur.

Acizliğin ve çaresizliğin bir sonucu olarak TC'nin karşısında sabit gördüğü hedef halktır. Kurdistan'da yaşanan halk savaşı halk desteği temelinde gittikçe kitleselleşiyorsa, (TC'ye göre) halkı ne pahasına olursa olsun uzaklaştırmak, desteğini kesmek gerekiyor. Bu da, halkı toprağından, vatanından göç ettirmekle mümkündür! Bunun için sömürgeciler, binlerce köyden 9,5 milyon insanı ülkesinden, toprağından koparmak istemektedir.

Yukarıda bu uygulamanın çok sahtekarca hayata geçirilmesi istendiğine dikkat çekildi. Sözde dağ köylerini boşaltıp halkını Türkiye kesimindeki tanı-sanayi alanlarına yerleştireceklermiş. Aslında bu uygulama, Kürt ulusal varlığının imhasına yönelik olup Kürt ve Türk nüfusunun Kurdistan ve Türkiye alanlarına değiş tokuşudur; Türkleştirilmenin hızlandırılmasıdır.

En son alınan bilgilere göre, köylerin boşaltılmasında stratejik noktalar gözönünde bulundurulmaktadır. Yani ovalık alanlarda olup stratejik konuma sahip köyler de boşaltılıp köylüler Mersin, Adana, Antalya vb. Türkiye kentlerine sürgüne gönderilmektedir. Bunun dışında, toplu yerleşim merkezlerini kumak için birçok köy boşaltılıp bir araya getirilerek büyük kara-

kollar kurulmakta. Bu uygulamalar, halkımız tehdit edilerek hayata geçirilmek istenmektedir. Sömürgeci yetkililer, evlere dilediklerini bir fiyat koymakla, isteyen parasını alır, kabul etmeyenler ise biçilen fiyattan da yararlanamayarak sürgüne gitmek zorunda ve ayrıca sömürgeciler, köylerin ekonomik, sosyal geriliğini de bir koz olarak kullanıp, "zaten köyden herhangi bir geliriniz mi var, burada kalıp ne yapacaksınız? Size büyük imkanlar sağlıyoruz, bundan sonraki yaşamınız daha iyi olacak tarzındaki aldatmacalara halkımızı vatanından uzaklaştırmak istiyorlar.

Sadece Dersim yöresinden sürgün planına alınan köylerden adlarını öğrenebildiklerimiz şöyle:

1- Birman, 2-Tirkel (Doludizgin) 3- Şevgulan mezarası, 4- Kale, 5- Pulan, 6- Hagu, 7- Çukur, 8- Haceri, 9- Vankuk, 10- Kıl, 11- Körtan, 12- Bor, 13- Gevran, 14- Hozmerek, 15- Xilbeş, 16- Rabat, 17- Askirik, 18- Yeşilkaya, 19- Saxşik, 20- Keyşan, 21- Milan, 22- Xarçik, 23- Soğeyik, 24- Batman, 25- Kabun, 26- Çamtur, 27- Hasorik, 28- Çanakçı, 29- Lavzan, 30- Temirtaht, 31- Yazıören, 32- Hilali, 33- Kösoğlu, 34- Sindam, 35- Yukansindam, 36- Beydamı, 37- Tümsmek, 38- Çığık, 39- Merxo, 40- Çölçayır, 41- Sorpiyan, 42- Sihso, 43- Xirnek, 44- Şorda, 45-

YURT DIŞINDA NEWROZ KAMPANYASI

Baştarafı 1. sayfada

iflas etmiştir denildi. Amacına ulaşarak birçok basın-yayın organlarına da yansıyan toplantıda İsveç yönetiminin bu saldırılarından vazgeçmesi istendi.

Yapılan basın toplantısına toplam onbeş basın ve yayın kuruluşunun temsilcisi katıldı. Bunlardan bazıları şunlardır: İsveç Basın Ajansı T. T., İspanya Basın Ajansı EFE, Alman Halk dergisi ve gazetesi adına Dieter Falk, SDS Basın Ajansı, Anadolu Ajansı, Milliyet gazetesi, Almanya'nın Sesi Radyosu, Tercüman, Hürriyet, Köln radyosu (Türkçe bölümü), Alman Enformasyon Servisi, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Elçiliğinden bir temsilci.

İsveç Cezaevinde Açlık Grevi

10 Şubat 1987'de Ahmet Ulusoy adında bir Kürdistanlı yurtsever İsveç'teki İnsan Hakları İlticacılar Komisyonuna başvurarak, İsveç yönetiminin uygulamalarını ve özgürlüğü kısıtlayıcı tedbirlerini bir grup arkadaşıyla protesto ettiklerini, bu nedenle iltica etmek üzere başka bir Avrupa ülkesine gitmek istediğini belirtti. Buna karşı İsveç İlticacılar Komisyonu gereken yardımı yapacağını belirtmiş, olay bu şekilde basına da yansımış. Tüm bunlara rağmen biletini alıp Hollanda'ya gitmek üzere İsveç'ten ayrılmak isteyen A. Ulusoy, dayatılan kısıtlayıcı önlemleri çiğnediği gerekçeyle 27 Şubat 1987 tarihinde tutuklanarak bir ay hapis cezasına çarptırıldı. Ahmet Ulusoy gerek basına ve gerekse mahkemede yaptığı açıklamada, baskı ve özgürlüğü kısıtlayıcı uygulamalar devam ederse kendisini yakacağını bildirdi. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin haklılığını dile getiren A. Ulusoy, bu haklı mücadeleye karşı İsveç yönetiminin tutumunu protesto amacıyla açlık grevine başladı.

A. Ulusoy 1985'te de İsveç yönetiminin uygulamalarını protesto ederek uzun süren bir açlık grevine girmiş, isteklerinin yerine getirilmesi sonucu komada iken açlık grevinden vazgeçmişti.

Öte yandan bu eylemi desteklemek üzere 17 Şubat 1987'de Bonn'da İsveç elçiliğine yönelik işgal ve gösteri eylemi gerçekleştirildi. 50 kişilik bir grup ERNK taraftarının gerçekleştirdiği eylemde İsveç yönetimi ile TC'nin son saldırı ve komploları

protesto edildi. Yurtseverlerin üstün bir moral, disiplin ve kararlılıkla sergiledikleri direniş sonucu, polis'in tüm engelleme çabalarına rağmen eylem başarılı bir şekilde sonuçlanarak, çok sayıda yayın organı tarafından kamuoyuna genişçe yansıtıldı.

20 Şubat 1987 tarihinde ise 50 kadar ERNK taraftarının katılımıyla İsveç'in Düsseldorf'ta bulunan konsoloslukuna yönelik bir eylem gerçekleştirildi. Birbuçuk saati aşkın bir süre devam eden eylemi bütün müdahalelerine rağmen polis engelleyemedi. Aynı amaçla 19 Şubat 1987'de Münih'de 20 kişilik bir grup ERNK taraftan İsveç başkonsolosluğunda bir işgal eylemi gerçekleştirdi. Eylemi gerçekleştirmedeki amaçlarını sözlü ve yazılı olarak basına ve konsolosluga ileten yurtseverler polis'in bütün girişimlerine rağmen eylemlerini sürdürerek başarıyla sonuçlandırdılar.

Adana Cezaevinde Başlatılan Açlık Grevi Yoğun Eylemlerle Desteklendi

23 Şubat '87 tarihinde Danimarka'nın Kopenhagen şehrinde 20 kadar ERNK taraftan Birleşmiş Milletler binasını işgal etti. Eylemciler TC'nin Kürdistan'da geliştirdiği sürgün ve tutuklu savaş esirlerine verdiği idam cezalarını protesto ederek Adana cezaevinde başlatılan açlık greviyle dayanışma halinde olduklarını belirttikten sonra, İsveç'te yaşayan 8 Kürdistanlı yurtsevere karşı İsveç hükümetinin olumsuz tutumunu da kınadılar.

Bilindiği gibi şubat ortalarında çok sayıda savaş esirlerinin katılımıyla Adana askeri cezaevinde açlık grevine gidilerken cezaevi yönetiminin insanlık dışı uygulamaları

protesto edilmişti. Aynı zamanda 1983'te idam cezasına çarptırılan PKK militanlarından 9'u hakkındaki kararın askeri yargıya onaylanmasının bu döneme denk gelmesi, yine tüm bunlara bağlı olarak sömürgeci TC'nin sürgün olaylarına ağırlık vererek operasyon ve tutuklamaları yoğunlaştırması, 1987 baharıyla birlikte yükselen ulusal kurtuluş mücadelemizi engellemenin bir aracı olarak değerlendirilmelidir.

Tüm bu uygulamaları protesto etmek amacıyla yapılan bir diğer eylem ise 25 Şubat 1987 tarihinde 60 kadar ERNK taraftarının katılımıyla Köln'de Dom kilisesinin işgal edilmesi oldu. Eylemin amaçları başta WDR, TV, Expres, Kölner Rundschau, Stadtanzeiger, Köln radyosu (Türkçe yayın bölümü) olmak üzere birçok basın ve yayın kuruluşuna bildirildi.

Aynı amaç ile 25 Şubat 1987 tarihinde Hollanda'nın Den-Haag şehrinde 80 kadar ERNK taraftarının katılımıyla bir eylem gerçekleştirildi. Türk elçiliği önünde yapılan eylemde sürgünler, idam, komplo ve saldırılar protesto edilerek, Adana cezaevinde gerçekleştirilen açlık grevi ile dayanışma halinde oldukları belirtildi. Coşku, disiplinli ve canlı olarak geçen eylem, yaklaşık 5 saat kadar sürdü.

Aynı tarihte ve yine aynı amaçla 40 kişilik bir grup ERNK taraftan BBC ile DPA ajanslarının merkez bürolarını işgal etti. Amaçlarını belirten yurtseverler, iki ajanstan da istemlerinin kamuoyuna duyurulmasını istediler. Eylem geniş yankılar uyandırarak sonuçlandırıldı.

26 Şubat 1987 tarihinde 60 kişilik bir grup ERNK taraftan Hamburg Türk konsoloslukuna yönelik protesto

gösterisi yapıldı. Alman ilericiler kamuoyu tarafından ilgiyle izlenen eylem başarılı bir şekilde sonuçlandırıldı.

Frankfurt'ta Yapılan Yürüyüşte; 2500 ERNK Taraftan "Kürdistan Bizimdir Terketmeyiz" Diye Haykırdı

28 Şubat 1987'de Frankfurt'ta 2500 kişinin katıldığı bir yürüyüş ve miting gerçekleştirildi. Hazırlıklı oldukça kısa bir süreye sığdırılan yürüyüş çok sayıda örgütleyici, propagandacı, ajitator, çalışan taraftar ve emekçinin katılımı ile gerçekleştirilerek kitleler düşmana duyulan büyük bir kin ve mücadele coşkusıyla yürüdüler. Sık sık atılan "kana kan, her idama intikam", "Kürdistan bizimdir terketmeyiz" sloganlarıyla vatana ve toprağa bağlılığın büyük bir örneği sergilenerek, direnişçi, devrimci ve intikamcı bir ruh ile eylem sonuçlandırıldı.

Viyana'da Yapılan Basın Toplantısı ve Açlık Grevi Büyük Yankı Uyandırdı

3 Mart 1987'de Avusturya'nın başkenti Viyana'da, Kürdistan Komitesi'nin düzenlediği ve ERNK temsilciliğinin konuşmacı olarak katıldığı bir basın toplantısı düzenlendi. Önemli birçok basın ve yayın kuruluşunun katıldığı toplantıda faşist Türk devletinin Kürdistan'daki terörü üzerinde durularak ERNK'nin bu konudaki resmi tavrı açıklandı. Gerçekleştirilen basın toplantısında Avusturya radyo ve gazeteleri dışında dünya basını da genişçe yer verdi. 4 ve 6 Mart tarihleri arasında ise aynı yerde 20 kişilik bir grup ERNK taraftarının katıldığı üç günlük açlık grevleri gerçekleştirildi.

Avusturya basınının genişçe yer verdiği açlık grevi eylemine, birçok örgüt mesaj göndererek dayanışmada bulundu. Eylem boyunca oluşturulan heyet, Avusturya Dışişleri Bakanlığı, Parlamento Başkanı ve siyasi parti temsilcileriyle görüşmeler yapıp, faşist TC'nin sürgün ve hava saldırısına ilişkin bilgiler içeren dosyalar dağıtarak, kendilerinden mücadele ile dayanışmada olmalarını istedi. Bunun sonucunda dayanışmada bulunan birçok kişi ve kuruluş tarafından TC'nin Viyana elçiliğine protesto mektupları gönderildi.

3 Mart Günü Avrupa Baştan Başa Kürdistanlı Yurtseverlerin Eylemleriyle Çalkalandı

3 Mart 1987 tarihinde Hamburg'da 120 ERNK taraftan bir grup, Türk Hava Yolları bürosunu işgal etti. Birçok köyü bombalayarak masum insanlarımızı katleden, savunmasız savaş esirlerine idam cezası verip, yüzlerce yurtseveri tutuklayarak işkence altına alan, yüzlerce köyü sürgün ederek topraklarından koparan vahşi TC'nin uygulamalarını protesto ederek eyleme geçen yurtseverler, sonuna kadar direneceklerini haykırdılar. Eylem geniş bir şekilde basına da yansıdı.

Aynı tarihte ve aynı amaçla bir diğer eylem ise Batı Berlin'de gerçekleştirildi. 40 kişilik bir grup ERNK taraftan Berlin Türk Hava Yolları bürosunu işgal etti. 9 basının mensubunun izlediği eylem başarıyla sonuçlandırıldı.

3 Mart 1987'de 100 ERNK taraftarının gerçekleştirdiği eylem ise Hannover Belediyesinin işgali biçiminde gelişti. Amaçlarını yazılı ve sözlü olarak belirterek yurtseverler eylemi sonuçlandırdılar. Yerel basın ve radyolar eyleme geniş yer verdiler.

Aynı tarihte 50 ERNK taraftarının gerçekleştirdiği bir diğer eylem de Stuttgart'taydı. Stuttgart'ta bir radyo binasını işgal eden yurtseverler amaçlarını üç defa radyoda yayınlattıktan sonra eylemi başarıyla sonuçlandırdı.

3 Mart 1987'de Bielefeld'de 80 ERNK taraftarının gerçekleştirdiği eylem bir Türk bankasının işgali biçiminde gelişti. Birçok basın mensubunun da izlediği eylem başarıyla

la sonuçlandırıldı.

Yine 3 Mart günü Duisburg'daki Türk Hava Yolları bürosu, bir grup Kürdistanlı yurtsever tarafından tahrip edildi. TC'nin hiçbir barbarlığının yanına kar kalmayacağını belirten yurtseverler daha sonra olay yerinden ayrıldılar.

3 Mart 1987 tarihinde Atina'da bir basın toplantısı yapıldı. Kalabalık sayıda basın mensuplarının ilgilie izlediği toplantıda, TC'nin Kürdistan'daki özel savaş uygulamaları ve katliam girişimleri dile getirildi. Atina'da yine aynı gün Dışişleri Bakanlığı önünde bir gösteri düzenleyen Kürdistanlı yurtseverler TC'nin saldırılarını protesto ettiler.

Yunanistan'ın Selanik kentinde de 3 Mart günü, aralarında Yunanistanlı devrimcilerin de bulunduğu bir grup üniversite öğrencisi; önce Türk konsolosluğu önünde bir gösteri yaptı, ardından bir de basın toplantısı düzenleyerek Türk sömürgecilerini kınayan açıklamalar yaptı.

Yine aynı gün Bonn'da ERNK temsilciliği adına yapılan basın toplantısı, Reuter, DPA vb. basın ajanslarının aynı tarihli haberlerinde başı ayrı olarak geniş yankı uyandırdı.

Dortmund kentinde bulunan THY bürosu da aynı amaçla 3 Mart günü bir grup ERNK yanlısı emekçi tarafından işgal edildi. Ve TC'nin vahşi saldırılarını kınadı.

Mart'ın 2. Haftasında Bütün Avrupa'yı Saran ERNK Sempatizanlarının Yeni Bir Eylem Dalgası

Kürdistan'da şiddetle nerek gelişen direniş savaşımızın paralelinde Avrupa'da Kürdistanlı yurtseverlerin geliştirdiği yürüyüş, miting, gösteri, işgal vb. eylemler de aynı boyutta gelişerek devam etti. Avrupa'da, emperyalizmden tutalım köle ruhlu uşak ve salımlı reformistlere kadar ulusal direniş mücadelemize binbir çeşit saldırının yöneltildiği bir ortamda; İngiltere'den İspanya'ya, Yunanistan'dan Danimarka'ya kadar bir anda kıtayı boydan boya kaplayan ERNK sempatzanlarının gür sesi, TC'nin soluğunu sıkıştırarak çirkin suratını ortaya çıkardığı gibi, aynı zamanda her türden hempalanna da verilen anlamlı bir cevaptır. Bunun yanısıra bağımsızlık ve özgürlük için ERNK bayrağı altında birleşen Kürdistanlı yurtseverlerin yaratmış olduğu örgütlü gücün de açık bir göstergesidir.

İşte mart ayının ikinci haftasında Avrupa'nın her ülkesinde ve hemen hemen her

Bremen'de de SPD binasını işgal eden Kürdistanlı bir grup yurtsever, Alman devletinin TC'ye silah vb. yardımlarda bulunmamasını talep etti. Eylemciler Parti yetkilileriyle görüştüktan sonra eylemlerine son verdiler.

Aynı gün Hollanda-Lahay'de de ERNK taraftarları Dışişleri Bakanlığı önünde bir gösteri yaparak Türk sömürgecilerinin Kürdistan'da giriştiği sivil halka yönelik katliamları protesto ettiler. Göstericiler Hollanda hükümetinin de TC'nin bu vahşetini kınamasını istediler.

Ayrıca yine faşist Türk sömürgecilerinin ülkemizde savunmasız sivil halka yönelik katliam girişimlerini protesto gösterilerinin yoğun olarak sergilendiği bir alan da Türk konsolosluklarının önü oldu. 3 Mart günü Frankfurt, Essen, Köln, Nürnberg ve Münster konsoloslukları önünde ERNK taraftarlar yüzlerce emekçi çeşitli sloganlarla, faşist-sömürgeci TC'nin yapıtlarının hesabının sorulacağını haykırdılar.

Öte yandan Kürdistanlı yurtseverler Fransa'da 7 Mart '87 tarihinde birçok yerleşim yerinde birden gerçekleş-tirdikleri işgal eylemleriyle, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki insanlık dışı uygulamalarına dikkat çekti. Bu amaçla Forbach ve Strasbourg'da birer gazete bürosu Mülhaus'da da bir radyo evi işgal edilerek geniş yankılar uyandırıldı.

bellibaşlı kentinde geliştirilen eylemlerden öğrenebildiklerimizden bazıları şunlar:

9 Mart 1987: Belçika'nın başkenti Brüksel'de, aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 30 kişilik ERNK sempatzanları bir grup THY bürosunu işgal etti. Yaklaşık 2,5 saat süren eylem tüm Belçika basını ile TV ve radyolarda genişçe yer alırken, Lüksemburg TV'sinde de naklen yayınlandı. Ayrıca Amerika'nın Sesi ve BBC radyolarından da tüm dünya'ya duyuruldu.

10 Mart'ta 12 Eylem

Fransa'nın Strasbourg kentinde, TC konsoloslugu önünde bir gösteri yapan bir grup Kürdistanlı yurtsever, sömürgecilerden hesap sorulacağını dile getirdi.

Yunanistan'ın başkenti Atina'da, Türk Büyükelçiliği önünde ERNK sempatzanları bir gösteri yaparak TC'nin Kürdistan'da işlediği suçların

karşılıksız kalmayacağını haykırdılar.

İsviçre'nin Basel kentinde, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki sürgün, katliam, işkence, hava bombardımanı vb. uygulamalarını protesto amacıyla bir yürüyüş yapıldı. 1500'ü aşkın emekçinin katıldığı yürüyüş coşkulu ve disiplinli havasıyla büyük ilgi ve geniş yankı uyandırdı.

Almanya'nın Hannover kentinde de aynı amaçla 300 yurtseverin katıldığı bir yürüyüş gerçekleştirildi. Bu eylem de çevrede oldukça geniş yankılar yaptı.

Almanya'nın Stuttgart kentinde 100'ü aşkın ERNK taraftarının katıldığı bir yürüyüş ve ardından da Türk konsoloslugu önünde bir protesto gösterisi yapıldı. Eylemciler kemalist-faşist rejimden hesap sorulacağını haykırdılar.

Almanya'nın Düsseldorf kentinde bulunan THY bürosunun bir grup Kürdistanlı tarafından basılarak tahrip edildiği çeşitli radyo yayınında duyuruldu. Aynı kaynaklar zararın 30 milyon TL olduğunu duyurdular.

Belçika'nın başkenti Brüksel'de ERNK temsilciliği adına düzenlenen basın toplantısında, Kürdistan'daki savaş hakkında dünya kamuoyuna açıklamalarda bulunuldu. Konuşmacı, TC'nin savaşla ilişkin iddialarının tümünden asılsız olduğunu, hava saldırısında tek gerillanın bile vurulmadığını, ancak çok sayıda sivilin katledildiğini açıkladı ve faşist Türk sömürgecilerine yapılan yardımların durdurulmasını istedi.

Almanya-Frankfurt'ta, bir grup Kürdistanlı yurtsever THY bürosunu işgal ederek TC'nin Kürdistan'daki uygulamalarını protesto ettikten sonra dağıldı.

Federal Almanya'nın başkenti Bonn'da, aralarında kadın ve çocukların çoğunlukta olduğu 60 kadar ERNK yanlısı yurtsever, Dışişleri Bakanlığı önünde bir protesto gösterisi yaparak, Almanya'nın TC'ye yaptığı her türlü yardımın durdurulmasını istedi. Göstericiler ayrıca, TC'nin "özel tim"lerinin Almanya'da eğitilmesini ve kontrgerilla birliklerine eğitilmiş kurt köpekleri verilmesini de protesto ettiler. Gerekçe olarak da kurt köpekleri ile "özel tim"lerin Kürdistan'da katliam amacıyla kullanıldığı gösterildi.

Almanya-Hamburg'da 200 civarında ERNK sempatzanları Türk konsoloslugu önünde bir gösteri düzenlediler. Göstericiler, beraberce getirdikleri vahşetin ve barbarlığın sembolü olan bir

Türk bayrağını ateşe vererek Kürdistan'daki vahşetin hesabını sorulacağını haykırdılar.

Hollanda-Amsterdam'da, THY bürosu bir grup Kürdistanlı emekçi tarafından işgal edildi.

Almanya-Bremen'de, ERNK yanlısı bir grup emekçi Yeşiller il örgütü binasını işgal ederek, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki katliamlarının protesto edilmesini istedi. Parti yetkililerinin eylemcilerin istemleri doğrultusunda girişimde bulunacaklarına dair söz vermesi üzerine işgal sona erdirildi.

11 Mart Eylem Dalgası

İsveç'in başkenti Stockholm'de, Kürdistanlı yurtseverler tarafından bir Türk seyahat bürosu işgal edilerek, TC'nin Kürdistan'daki uygulamaları protesto edildi.

Hollanda-Rotterdam'da Manş tuneli bir grup Kürdistanlı yurtsever tarafından ulaşıma kapatılarak TC'nin Kürdistan'daki katliamlarına dikkat çekildi.

İspanya'nın başkenti Madrid'de Türk Büyükelçiliğinin önünde bir gösteri düzenlenerek, Türk savaş uçaklarının Kürdistan köylerini bombalaması protesto edildi. Arapça sloganların da atıldığı bildirilen gösteri çevrede geniş yankılar uyandırdı.

Hollanda-Amsterdam'da, İşçi Partisi binasını işgal eden ERNK yanlısı bir grup emekçi, parti yetkililerinden TC'nin barbar uygulamalarını protesto etmelerini istedi. Kürdistanlı emekçilerin isteğini anlayışla karşılayan Hollanda İşçi Partisi yetkilileri Türk hükümetine gönderdikleri protesto mektubuyla, cezaevlerindeki işkenceler, sürgünler, katliamlar ve en son hava saldırısıyla gerçekleştirilen katliamı kınadılar.

Almanya'nın başkenti Bonn'da Türk Büyükelçiliği önünde bir protesto gösterisi düzenleyen ERNK taraftarları, "katliamların hesabını soracağız" diye haykırdılar.

Almanya'nın Münster kentindeki Türk konsoloslugu önünde de benzer amaçlı bir protesto gösterisi düzenlendi.

Yunanistan'ın başkenti Atina'da, Birleşmiş Milletler İmformasyon bürosu önünde gösteri yapan bir grup Kürdistanlı yurtsever, faşist Türk sömürgecilerinin her türlü insan hak ve hukuku ile savaş kurallarını ayaklar altına alan uygulamalarını protesto etti.

12 Mart'ta Eylemler Durmadı

Almanya-Frankfurt'ta, öğleden önce ERNK yandaşları Türk konsolosluginun önün-

de bir protesto gösterisi düzenlediler. Öğleden sonra ise bir ana yolu keserek ulaşımı kapatan Kürdistanlı yurtseverler TC'nin vahşi uygulamalarına dikkat çektiler.

Almanya-Bonn'da Kürdistanlı emekçiler tarafından gerçekleştirilen bir işgal eylemi ile TC'nin barbarlıklarını kınadı ve protesto edildi.

Almanya-Hannover'de, ERNK yanlısı bir grup; tramvay yolunu işgal ederek bir süre ulaşımı durdurdular. TC'ye yardım ettiği için Alman devletini protesto eden eylemcilere Almanlardan da katılan oldu. Eylemciler amaçlarını dile getirdikten sonra dağıldılar.

Almanya-Stuttgart'ta THY bürosunu işgal eden bir grup Kürdistanlı emekçi, Türk sömürgecilerinin katliamlarını protesto etti.

İsviçre'nin Zürih kentinde, işlek bir alanda oturma eylemi gerçekleştiren bir grup ERNK taraftarı faşist Türk devletinin Kürdistan'daki vahşi uygulamalarına dikkat çekti. Olayın çevrede geniş yankı uyandırması üzerine TV ve basında da eyleme geniş yer verilerek duyuruldu.

Almanya'nın Hanau kentinde Uluslararası Af Örgütü'nün yaptığı bir toplantı, ERNK yanlısı 25 kadar bayyan tarafından basıldı. Sekreter, eylemcilerin bildirdikleri istemleri olumlu karşılayarak bundan sonra sorunla ilgileneceklerini belirtmiştir. Bunun üzerine eylemciler işgale son vererek olay yerinden ayrılmışlardır.

13 Mart'ta 5 Ülkede Birden Eylem

Danimarka'da bir grup Kürdistanlı emekçi, THY bürosunu işgal ederek sömürgeci-faşist Türk devletinin Kürdistan'daki uygulamalarını protesto etmiştir.

İsviçre'nin Cenevre kentinde, ERNK taraftarın 200 kişilik bir grup Birleşmiş Milletler binası önünde bir gösteri düzenleyerek TC'nin barbarlıklarını protesto etmiştir.

İngiltere'nin başkenti Londra'da, Kürdistanlı bir grup yurtsever, Hürriyet gazetesinin bürosunu işgal etmiştir. Bütün basının ilgileneceği üzerine eylem geniş yankılar uyandırmıştır. Daha sonra çeşitli TV, radyo ve gazetelerden de genişçe duyurulmuştur.

İtalya'nın başkenti Roma'da THY bürosunu işgal eden bir grup, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki katliamlarını protesto etmiştir.

14 Mart'ta Almanya'nın Münih kenti havaalanında gösteri yapan ERNK yanlısı bir grup yurtsever, faşist rejim ve hempalarından hesap sorulacağını haykırdılar.

BİRLİK, İSYAN VE DİRENİŞ GELENEĞİMİZ NEWROZ COŞKU İLE KUTLANIYOR

Baştafı 1. sayfada

dirabını çekmeden, ona ortak olmadan sıradan bir yurtsever gibi mücadeleye katkıda bulunmadan ne halk adına konuşulabilir, ne de ondan biri olma sıfatına layık olunabilir. Bu nedenle halkımızın kutsal davasını saüsa çıkararak Avrupa emperyalizmine peşkeş çeken güçler sunu iyi bilmek durumundadırlar ki ne tarih ve ne de Kürdistan halkı onların bu şekilde dökülen kanları sönmelerine musaade edecekler.

'87 Newroz'unun kutlanmasına başlandığundan bugüne kadar sözkonusu güçler birçok alanda Avrupa emperyalizmi ile hareket ederek düşmanca saldırılarını yoğunlaştırmaktadırlar. Fakat bütün saldırılarına rağmen kitleler öncü gücün etrafında kenetlenmeye devam etmektedir. Mücadeleye sahip çıkmanın en açık ifadesini bulduğu "Newroz Birlik, İsyân ve Direniş Geceleri" sekiz ayrı yerde büyük bir coşku ile kutlandı.

Şu ana kadar gerçekleştirilen gecelerde büyük bir beğeni ile izlenen program kısaca şöyledir (bazı bölgelerde kısmi değişiklikler olmakla birlikte): Dünya ve Kürdistan Devrim Şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşu ardından, "Ulusal Birliğe Doğru" adlı giriş bölümünde işçi, köylü, aydın-geçmiş, kadın vb.'ni temsilen bir grup ellerinde yanan meşalelerle kitle içinden gelip sahnede birleşerek canlı bir oyun oynadıktan sonra, üç dilden gece programının takdimi yapılmaktadır.

Koronun sunduğu direnişçi marşlardan sonra üç ayrı dilden yapılan siyasi konuşmada, son siyasal gelişmeler, PKK III. Kongresi'nde alınan kararların pratikte aktanılması, düşman saldırıları ve gerçekleştirilmesi gereken görevlere değinilerek işçi, kadın ve gençliğe mücadele safılarına yerlerini almalanını belirten çağrılar yapılmaktadır. FEYKA-KURDISTAN (Federasyona Yekitiya Karikeren Welatparêzên-Çandîya Kurdistan) ve HUNERKOM (Komela Hunermendên Welatparêzên Kurdistan)'ın ortaklaşa düzenledikleri gecelerde büyük ve çocuk folklor ekipleri programa katılarak Urfa, Van, Bitlis ve Diyarbakır'dan derlenmiş değişik oyunlar sergilemektedir. Koma Berxwedan'ın hazırlayıp sunduğu direnişçi türkülerle programa devam edilmektedir. Birçok folklor ekipleri ve müzik gruplarının katılarak güçlendirdikleri program tiyatro ve gelenekleşmiş

"APO Hate Hilvanê" oyunu ile sonuçlanmaktadır.

Birçok örgüt, kuruluş ve temsilcinin dayanışma mesajlarını gönderdiği "Newroz Birlik, İsyân ve Direniş Geceleri" bugüne kadar şu bölgelerde yapıldı:

1987'nin ilk Newroz gecesi İsviçre'nin Aarau kentinde 14.2.1987 tarihinde coşku ile kutlandı. 2500'ü aşkın ERNK tarafları Kürdistanlı'nın bir araya geldiği gece: birlik, isyan, direniş ve devrimci intikam ruhuyla kutlandı.

Gece, bayrak çekme töreniyle başladı. Binlerce yurtseverin saygı duruşunda bulunmasıyla birlikte "21'e Adarê" adlı marş okunarak ulusal bayrağımız göndere çekildi.

Kürdistan'dan binlerce kilometre uzaklarda olunsu da, ulusal bayrağımızın göndere çekilerek selamlanması kitleleri bir taraftan coştururken, diğer taraftan da duygulanıyordı ve onlarca yurtsever bağımsızlığa olan derin özlemini gözyaşı dökerek ifade ediyordu. Gondere çekilen ulusal bayrağımız gece sonuna kadar gecenin gerçekleştirildiği binanın önünde dalgalanıyordu.

Gecenin anlam ve önemini dile getiren ve halkımızın her ferdini ERNK bayrağı altında birleşmeye davet eden değişik dillerden yapılan siyasi konuşmalardan sonra, program Av. Hüseyin Yıldırım'ın yaptığı konuşmayla devam etti. Son dönemlerde öncü gücümüz PKK'ye yönelen saldırı ve komplolar, oynanmak istenen çok yönlü oyunlar karşısında yurtseverlerin daha güçlü ve dikkatli hareket etmeleri ve bütün yurtseverlerin mücadele safılarına yer almalanını gerektirdiği belirtildi.

Avrupa'da işçi olarak yaşayan bir Kürdistanlı ailenin devrimcilerle tanışan en büyük çocuğunun, babasının mü-

cadele karşısındaki duyarsızlığına, kardeşlerinin içinde bulunduğu yozluğa karşı mücadelesini dile getiren bir tiyatro oyununu oynandı. Oynanan oyunda bazı sosyal-şoven ve Kürt küçük-burjuva gruplarının gerçek yüzleri halk kitlelerine gösterilerek doğru devrimci anlayışa ulaşmak üzere çağrılar yapılyordu. PKK III. Kongresi'nde alınan kararlara bağlı olarak hareket edeceğini belirten evin yurtsever çocuğunun bütün aile fertlerini etkilediğini ve onlara gerçek kurtuluş yolunu kavratıldığını dile getiren tiyatrodan sonra; şu anda Diyarbakır zindanlarında bulunan ve yakın geçmişte faşist askeri mahkemeye idam cezasına çarptırılan Şükrü Göktaş adlı PKK mili-

dilden yapılan siyasi konuşmaların büyük bir dikkat ile dinleyen kitleler, yurtsever bir ailenin altı yaşındaki çocuğunun ezbere okuduğu "PKK İçin" adlı şiir kitlelerde hayranlık uyandırdı. Berlin'de oturan yurtsever bir ozanın söylediği türküler ve Halkın Fedaileri'nden birinin Farsça okuduğu şiir ile gösterilen dayanışmanın yanısıra birçok örgüt ve temsilci geceye dayanışma mesajını iletiler.

21 Şubat'ta Stuttgart'ta gerçekleştirilen geceye de 1000 civarında Kürdistanlı yurtsever katıldı. Karşı-devrimci bir rol oynayan ve büyük bir sahtekarlıkla Newroz'a sahip çıkmaya çalışan sosyal-şoven ve Kürt küçük-burjuva reformistlerinin bütün engellemeleri çabalanna rağmen coşkuyla bir şekilde kutlanan gecede, Newroz'un bu tip güçlerin değil, bağımsızlık ve özgürlük uğrunda savaşarak dünya ezilen halklarıyla dayanışmalarını bu şekilde dile getiren direnişçi Kürdistan halkının olduğunu haykıran kitleler mücadeleye sahip çıkışın etkin bir örneğini sergilediler.

Hazırlanan programın dışında Stuttgart folklor ekibi ve Koma Jiyan müzik grubu da hazırladığı oyun ve türkülerle programı daha da güçlendirdi. Gece "Apo Hate Hilvanê" oyunu ile son buldu.

22 Şubat'ta Fransa'nın Strasbourg kentinde gerçekleştirilen geceye 500'ün üzerinde kitle katılımı gerçekleştirildi. Çocuk ve büyüklerden oluşan folklor ekipleri, Koma Berxwedan, tiyatro ve konuşmalar dışında bölge folklor ekipleri de programa katılarak daha da güçlenmesini sağladılar.

28 Şubat'ta Danimarka'nın Kopen Haag şehir merkezinde yapılan geceye ise 700'ün üzerinde kitle katılımı gerçekleştirildi. Kutlanan bu gecede de daha hazırlık döneminden başlayarak düşmanca çaba sarfedip kitlelerin katılımını düşürmeye çalışan teslimiyetçi güçlerin çabaları bir kez daha boşa çıktı. Gece programı Koma Hawar müzik grubunun katılımıyla daha da güçlenirken, geceye katılanların ağırlıklı bir bölümünün genç kesimden oluşması dikkat çektiği gibi, Avrupa'daki gençliğimizin de ortamın dayattığı yoz yaşama karşı mücadeleye ederek ulusal gerçekliğine sahip çıkmada gecikmeyeceğinin somut bir örneğini teşkil ediyordu.

1 Mart 1987 tarihinde Belçika'da ilk defa gerçekleştirilen Newroz gecesi ise, Genk şehrinde 500'ü aşkın kitlenin

katılımıyla gerçekleştirildi. Belçika'da "Newroz Birlik, İsyân ve Direniş Gecesi" adı altında gerçekleştirilen gecenin engellenmesi için birçok gücün engelleme çabaları dışında, bizzat Türk konsolosluğu devreye girerek Belçika polisine ihbarda bulundu: "Bunlar teröristtir, kitleyi toplayıp katledecekler, salona bomba yerleştirmişler" vb. demagojilerle polisin gecayı engellemesini istedilerse de ülke içerisinde yedikleri şaman Belçika'da da yiyecek hüsrana uğradılar. Beğeni ile izlenen programa Koma Zilan da katıldı.

7.3.1987 tarihinde ise, 1200'ün üzerinde kitle katılımıyla Frankfurt'ta Newroz kutlandı. Gerek salon ve gerekse sahne düzeniyle oldukça disiplinli ve aynı zamanda da coşkulu bir hava ile başlayan gecede, oldukça seri ve canlı bir programın sunulması kitlelerin beğenisini kazandı. Frankfurt'ta kutlanan "Newroz Birlik, İsyân ve Direniş Gecesi"nde Koma Berxwedan, folklor, tiyatro, koro ve üç dilden yapılan konuşmaların yanında, Frankfurt müzik grubu da programa katılarak beğeni ile izlenen türkülerle programı daha da güçlendirdi. Gecede 70 yaşlarında bir Kürdistanlı yurtseverin halka yaptığı çağrıda ise kısaca şöyle denildi: "Oğullarım, kızlarım, halkımız bugün en büyük vahset ile karşı karşıyadır. En küçük halk toplulukları bağımsız devletler haline geçerken halkımıza kölece yaşamın dışında hiçbir yaşam hakkı tanınmamaktadır. Bu yaşamdan kurtulmak için kadın, erkek, genç, ihtiyar mücadeleye saflarında yerinizi alın. Tanrı sizlerle birlikte olsun."

8.3.1987 günü Saarbrücken'de Newroz kutlandı. Düzenlenen geceye 500'ün üzerinde kitle katılımı sağlandı. Yapılan Kürçe, Türkçe ve Almanca konuşmalar ve kültür programı dışında gecenin 8 Mart dünya emekçi kadınlar gününe denk gelmesi nedeniyle, gece tertip komitesi adına bir açıklama yapıldı. Açıklamada dünya emekçi kadınlar gününün bu yıl Kürdistan'da ERNK'ye bağlı kadın birliklerinin oluşturulmasıyla selamlandığı belirtilerek, bundan sonra Kürdistanlı kadınlar daha fazla mücadeleye sarılacak ve ulusal kurtuluşçu görevlerini yerine getirecekler denildi.

"Newroz Birlik, İsyân ve Direniş Geceleri"ne mayıs ayının ilk haftasına kadar devam edeceklerdir.

Kürdistan Kadınları 8 Mart'ı ERNK Saflarında Kendi Birliklerini Oluşturarak Selamlıyor

8 Mart dünya emekçi Kadınlar gününü coşkuyla karşıladığımız bu yılda, ülkemiz Kürdistan'da aydınlığa doğru adım adım ilerleyip esaret zincirlerini parçalayarak kendi özgür geleceğini yaratmanın savaşını veren halkımızın ve bu halkın önemli bir kesitini oluşturan kadınlarımızın durumuna; ve somurgeci egemenliğe karşı yürütülen kutsal ulusal bağımsızlık savaşındaki önemine kısaca değinmekte yarar vardır.

Dünyanın en güzel toprak parçası, doğanın en zengin kaynağı ve uygarlığın temel beşiği olan ülkemiz Kürdistan'ı, uyguladığı acımasız katliamlarla en son egemenliği altına alan faşist Türk buğuvazisi, sömürgecilik sistemini sokulmezcesine inşa edebilmek için dünyada eşine rastlanamayan bir uygulamayla varlığını tümünden talana yöneldi. Ekonomik, sosyal, kültürel tüm değerleriyle sömürülerek yarıdan tecrit edilmiş bir yaşama mahkum edilen insanlarımızı asimilasyon politikasıyla beynsel sömürgeleştirerek; kendi gerçekliğine yabancılaştırılmış, ne olduğu bilinmeyen bir toplum yaratılmak istendi. Öyle ki, insanlık onurunu ayakaltı altına alan sömürgeci Türk devletinin insanlık dışı uygulamaları, insanlarımızı bir kader, bir alın yazısı olarak kabul görerek düşmanın her dediğine kölece boyun eğecek bir yapıya getirilmek istendi. Toplumumuzda yaratıldığı bu korkunç yapıyla sömürgeci Türk devleti, öylesine rahat, öylesine emin ve öylesine kendinden geçmişti ki bir gün, bu halkın ayağa kalkarak boyunlarına geçirilen parangaları parçalayacağını ve hemde en acı bir biçimde onun nihai sonunu getirecek bir silaha dönüşürebileceğini hiç düşünmüyordu bile. Düşünmezdi de; çünkü katliam, vahşet, talan ve kanla gözü bürünen faşist TC halkımızda saklı bulunan gerçekçi kolay kolay fark etmeyecekti.

Evet, halkımız fiziki anlamda düşman tarafından teslim alınarak, ona olmadık yaşam biçimi uygun görülmesine rağmen yine de bu halk, ruhunu hiçbir zaman düşmana teslim etmemiştir. İşte Kürt halkının varlığını günümüze kadar yaşatan ve düşmanın da fark edemediği gerçeklik de budur. Burada ölüm pahasına da olsa direniş olarak yaşatılan bir tarih var. Yaşatılan bu tarih gerçekliğinde Kürt kadınının da payı

nın önemli olduğunu kesinlikle gözardı etmemek gerekir. Kürdistan toplumunun önemli bir kesitini oluşturan Kürt kadını Kürtlüğü ve Kürdistan'ı, Kürt mertliğini, yiğitliğini, cesaretini, fedakarlığını bağında sürekli yaşatmasını bilmiştir. Bilmekteyiz; bugün halen de Kürdistan köylü kadını, çocuklarını katliam ağıtlarıyla, direniş hikayeleriyle, çekilen acılı, ızdıraplı yaşamlarını dilden dile getirerek büyütürler. Düşmana karşı dindirilmeyen kin, öfke; mutlak bir gün çekilenlerin hesabının bir bir sorulacağına beslediği umut onun ezgilerinde, ağıtlarında, türkülerinde dile gelir. Onun şahsında acılı Kürdistan'ın yurtseverliğini, fedakarlığını, konuşturmak; öfkesini, kinini intikam gücüne dönüştürmek onun en belirgin özelliğidir.

Düşmanın toplumumuza egemen kıldığı o kahrılı çekilmez yaşamın, dayatıldığı en geri ve yoz ilişki biçiminin acısını en derinden kadınlarımız çekmiştir. Toplumumuzda ağa, baba, kardeş, koca, oğul başkaları altında çok yönlü kölelik cenderesinde tutulan kadınlarımızın verilen değer bir hayvana verilen değer kadar dahi değildir. Aile yaşamında kararlı kadınların görüşüne danışılmaksızın alınır ve uygulanır. O, evinde ve tarlasından başka hiçbir yaşam emaresiyle alakalı değildir. İzinsiz ve kendi başına hiç bir şey yapamaz. Mal gibi alınır satılır. Kim çok "başlık" verirse kız onun olur. Öyle ki toplumumuzda kız çocukları dahi ailesi için basit bir işgücüdür. Evlilik çağına geldiğinde işgücünün ekonomik karşılığı olarak babası tarafından "başlık" alınır. Yaşanan bu gerçeklik kadınlarımızın durumunu yalın bir tarzda ortaya koymaktadır. İşte sömürgeciliğin kadınlarımıza bahsettiği yaşam budur. Bu yaptıklarıyla da yetinmeyen

yaşamlarının vazgeçilmez bir parçası haline getirdiler.

KUKM'nin politik aşamaya ulaştığı 1979-1980 dönemlerinde kadınlar yığınları halinde Hilvan ve Siverek direnişlerinden başlayarak, mahalle baskınlarında kendi çocuklarını tutuklamak isteyen düşman sürülerine karşı gogüslerini siper ettirler. Taş ve sopalarla direnen Elazığlı kadınlar, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde saf tutarak her türlü fedakarlığı yapmaktan çekinmeyeceğinin somut kanıtları oldular. Kendilerini mücadelenin şu veya bu düzeylerdeki görevleriyle de sınırlandırmayan kadınlarımız bizat savaşın öncü geliştirici gücü olarak da saflarda yer tuttular. Nitekim 12 Eylül faşizminin kara dehşetine karşı yürütülen savaşta ilk kadın öncü savaşçılardan Azime Deriştas ve Besey Anuş düşmanı kahreden destansı direniş örneklerini sergileyerek bu yılların temel direniş abideleri oldular.

12 Eylül faşizminin kara dehşeti altında ülkemiz yeniden baştan başa düşmanın bir işgaline daha tanık oldu. Mahalleler, kasabalar, köyler basıldı, yediden yetmiş tüm halkımız köy meydanlarında işkenceden geçirildi, halkımızın her yaş ve cins insanından onbinlerce kişi zindanlara dolduruldu. En alçakça ihanet ve inkarcılık dayatıldı; aileler dağıldı, köyler göç ettirildi, yok-sulluğa, açlığa mahkum edildi. "yeni sosyal yaşam" adı altında insanlığın kabul edemeyeceği alçaklıklar dayatıldı. Düşmanın tüm bu vahşet uygulamalarına, dayatılan alçakça ihanet ve teslimiyete rağmen başta zindanlar olmak üzere halkımız görülmeyen bir direnç gücüyle direndi ve düşmanın uygulamalarına boyun eğmedi. Özellikle Kürt kadını bütün gücüyle yabancılaşmaya ve yozlaşmaya karşı durdu, gerçekliğinden hiç taviz vermedi, devrim mücadelesinin en görkemlice gelişebileceğine olan inancı hiç sarsılmadı, büyük bir öylem ve umutla bekledi. 1981'lerde Hilvan, Siverek ve Mardin tepelerine çıkan Kürt kadınlarının büyük bir umutla devrimcilerin hazırlıklarını tamamlamaya, ülkeye girmeleri için yaptıkları dualar harurlardır. Dersim kadınlarının "bizi yalnız bırakıp gitmeyin" diye koparıldıkları feratları bilinmektedir. İşte bu ruh kadınlarımızın devrimde olan inancını en zor koşullarda bile hiç sarsamadığı bir gerçek

kurtuluşu için hiçbir fedakarlık yapmaktan çekinmeyeceğini de somut ifadesidir.

Tüm bu umutlarla çekilen acılar, gösterilen olağanüstü fedakarlıklar, sergilenen azami çabalar sonucu düşmanla nihai olarak hesaplaşmak, kaybedilen her şeyimizi soke soke almak için 15 Ağustos devrimci direniş atılımıyla ulusal kurtuluş mücadelesine en görkemlice, dönülmezcesine tarih sahnesine yeniden nakşedildi. 15 Ağustos tarihsel eylemliliği ve HRK'nin ilanı halkımızı tarafından büyük bir coşkuyla karşılandı. Kadını-erkeği, yaşlısı-genci ve çocuğuyla halkımızın her neferi savaşma kararlılığıyla düşmanla hesaplaşma gününün geldiğine duyduğu inançla görev talebinde bulundular. Devrime beslenen umut düşmana karşı savaşmanın temel harcına dönüştü. Yüzyıllardır yureklerde saklı tutulan Bağımsızlık ve Özgürlük tutkusunun yeniden canlandırılması, halkımızın derin ulusal özlemi ve kurtuluşu beslediği umut Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin ilan edilmesinin temeli oldu. 15 Ağustos devrimci atılımıyla inşa edilen ve bugünkü ordu gücümüzün temeli haline gelen kurtuluş kuvvetlerinin yürüttüğü azimli savaşla ERNK'nin ilan edildiği güçlü halk eylemliliğiyle karşılandı. Böylece ERNK halkımızın siyasal-örgütsel birliğinin ifadesi olarak büyük bir coşkuyla selamlandı. Düşman da daha da yoğunlaştığı ve uzun vadeli hesapladığı planlarla dünya gericiiliğinin uyguladığı savaş deneyimlerini de temel alarak halkımıza karşı daha bir kudurganlıkla ve vahşetle saldırdı. Özellikle bu savaşta KUKM'ne dayatılan "özel savaş"ın vazgeçilmez bir unsuru olarak Kürdistan kadını hedef alındı. Bunda amaçlananlar çok açıktır. Kadınlarımız ve halkımızın değer biçtiği bazı temel olgular UKM'nin basınılmasının temel halkası olarak ele alınmakta ve işlenmektedir. Bunun için de düşman en hayasızca, en utanmazca kadınlarımızı yöneterek binbir çabaya başvurdu. Ve en utanmazca, ikiyüzlü haince yöntemlerini hala da uygulamaktadır.

Bu tarihsel süreçte Kürtlüğü, Kürt yiğitliğini, mertliğini, fedakarlığını, cesaretini kişiliğinde somutlaşan cefakâr Kürdistan kadını, asırlardır ruhunu düşmana teslim etmeyerek nasıl ki ulusal varlığı

“Bu Yolculuğum, Kürt Halkının Mücadelesini Daha İyi Tanımamı Ve Anlamamı Sağladı”

Önce Erzurum'a, sonra da Doğubeyazıt'a gitmek için otobüse bindim. Türkiye'de batı ile doğu arasındaki değişikliği, hemen çok iyi farkedebiliriz. Ege denizi kıyılarında, ülkenin güney yakalarında ve Konya gibi büyük şehir merkezlerinde görülen turist sürüleri, burada, bu geniş alanlarda yerlerini sert görünümü erkek ve çocuklar, ama sevimli ve misafirperver insanlar tarafından otlatılan koyun ve keçi sürülerine bırakmaktadırlar. Büyük beyaz köpekler ve kurtların saldırına geçeceği şafaklar, eskiye göre herhalde azdır, ama baldırlara dikkat! (Köpekler ısırabilir anlamında)

Evlerin yapıları da değişmeye başlıyor; Sivas'tan itibaren toprak ve ağaçtan yapılmış, çatusı düz evlere rastlamak mümkün. Ne yazık ki bu tür yapılar yavaş yavaş azalıp yerlerini Türkiye tarafında bulunan dört direkli yapılara bırakıyorlar. Bu mimariyle Türkiye modasında hiç etkilanmemiş ve daha canlı olarak ülkenin Güneydoğusunda özellikle Hakkari ve Şırnak vadilerinde yani girişin zor olduğu bir bölgede karşılıyor. Yoluculuğunun ilk önemli safhası Doğubeyazıt da oldu. Bu sınır ilçesinde ilk olarak göze çarpan inanılmayacak sayıda çalışan ve sokaklarda koşan çocuk sayısı ve hiçbir uğraşı olmayan insan kalabalığıdır. Bu olayı Türkiye'nin her tarafında bulabiliriz, fakat burada. Kürdistan'da bu daha önemli ve daha da açıktır.

Ülkemizde, Avrupa'da bazılarına göre kadınların çalışması Müslüman ülkelerdeki halkın zihniyetinden kaynaklandığını söylüyorlar. Ben bunun daha çok, çok kötü bir ekonomik yapıdan ve buna bağlı olarak kontrolsüz bir nüfus biliminin gelişmesi olarak düşünüyorum. Gerçekten kadınların fazla çalışması gözden kaçmıyor. Bu şehirde, Türk askeriyesinin bir postasındaki bir Kürt'le Fransızca bir karşılıklı konuşma yapabildim. Kendisine burada Kürt problemi diye bir sorunun olup olmadığını sorduğumda, bunu biraz sürprizle karşıladı. Bana konunun hangi anlayışı savunduğumuza bağlı olduğunu söyledi. Açıkça kendisinde Kürt kültürü hissedener için problemin olduğunu fakat Türk devleti için Kürt probleminin ülkenin bu bölgesine daha fazla ordu gücü sevkmesine rağmen, olmadığını belirtti. Lakin resmi olarak, "teröristlere" karşı

şavşıyor, Kürtler yoktur. Tüm Kürdistan'da daha sonra göreceğim şehir ve köylerde, sokaklarda ülkenin bausında olanların tersine, bolca askeri güçle karşılaştım. Aynı zamanda 8 Mayıs günü bir askeri birliğin bir grup insanı askeri kampa doğru götürdüğüne tanık oldum. Oldukça zor şartlar altında bu grubun Kürt sorunıyla ilgili olarak götürüldüğünü öğrendim.

Van'dan Hakkari'ye "Teröristler" için yoğun olduğu ve dolayısıyla bana tavsiye edilmeyen Siirt-Hakkari yolunu izleyerek güneye karar verdim. Özellikle Güzeldere yakası (2790 m) ve Güzelusu olmak üzere Hakkari'ye kadar manzara oldukça muhteşem, daha sonra Zap vadisine ulaşırlır. Zap vadisi de gri ve sarı renklerle çevrilmiş olup, su doğayla başbaşa kalmış, tek tek evler ve köylerle rastlanılır. Yolculuk boyunca otobüsümüz askerler tarafından durdurulup sıkı bir aramadan geçiriliyordu. İkinci bir aşamaya polis tarafından Hakkari'ye girişte gerçekleştirildi. Bu şehirde asker oldukça yoğun, şehir, sivilere gezip alışverişlerini yapmalarına izin verilmiş bir askeri kampı anımsatmaktadır. Hakkari'ye de iken birkaç kez özellikle Zap vadisi boyunca gezintiler yapım. Bir gün otobüse binip yaklaşık 20 km Hakkari dışına çıktım. Şehire geri dönüşten yaya yapmak için otobüsten indim. Amacım dere boyunca çadır kurmuş çobanlarla ilişki geçmekti. Otobüste bizi

gördüğünde oldukça şaşırarak Fransızca bilen sivil giyimli bir polis, bize nasıl oluyor da iki turist, onun deyimine göre bu "eşkiya" dolu bölgeye geliyor. Doğrusu oldukça şaşırmıştı. Ona Türkiye turu yaptığımı söyledikten sonra bir sefer ben ona soruları yöneltmeye başladım. Böylece öğrendim ki polis bu bölgeye ilk kez ve isteği dışında gelmiş. Bölgeye iki İranlıyı yurt dışı etmek için gelmiş, ancak "eşkiya"ları eline geçmekten çok korkuyordu. Ona göre tüm bölge insanları vahşi ve yaşamasını bilmeyen, hükümetin tüm entegrasyon çabalarına rağmen, Türk toplumuyla uyum sağlamayı reddeden eşkiyalardır. Bana böyle geliyor ki, özellikle yönetim kurumlarında, batıda, Kürtler hakkında kötü bir izlenim bırakılmıştır. Buraya atanan veya görevlendirilen herkes, ister eğitim dalında ve ordu da olsun veya ister polisler arasında olsun işi anarvaya daha

da ötesi bunu bir cezalandırma olarak kabul ediyorlar.

Hakkari bölgesinde kaldığım süre içerisinde, epeyce misafirperverliklin sıcak olduğu birçok çoğmenlerle karşılaştım. Kendileri ramazan orucu tutan ama bana yiyecek içecek ikram eden insanlara şu soruyu yönelttim: Kur müsnüz, yoksa Türk mü? Hepsi Türk olduklarını belirttiler. Kendi kendime soruyorum, acaba soruma samimiyetle mi cevap verdiler, yoksa benden çekindiler mi? Ramazanın ilk gecelerinde, Hakkari'de görevde bulunan iki entellektuelle tanıştım. Onlarla Kürt sorununu tartışmak istediğimi belirttiğim zaman, hangi şartlarda olursa olsun bu sorundan konuşmak iste mediklerini bana kavratmak istediler. Bunun benim için iyi olduğunu, turist olursa dahi dikkatli olmamı ve yasak olan Kürdistan ve Kürt kelimelelerini asla telafuz etmememi

Tarihi Van Kalesi

belirttiler. Burada güvensizlik kuralıdır!

Daha sonra Hakkari'den Beytüşşebap'a geçtim. Bizi götüren minibüs, asfaltsız bir yoldan geçerek, güzel görünümü Zap vadisini geride bırakarak 2000 metreden yukarıdağ karla kaplıydı. Yol boyunca, yani Hakkari yakınındaki Zap boyunca, üç askeri kontrolden geçtik. Bunlardan biri terör havası içerisinde yapıldı. Kendini eli taktik silahlı insanlar tarafından tehdit edildiğini görmek insanı uhufl geliyor doğrusu. Benzeri kontrollerle Ankara hükümeti, bu dağlık alanlardaki nüfus üzerine psikolojik ve hatta fiziki çok büyük baskılar uyguluyor. Görünüşte kadınlar hariç yaşlılar bile bu yıpratıcı kontrollere tabi tutuluyorlar. Yol çevresindeki manzaralar muhteşem bir güzelliğe sahiptir. Buralarda yaşayan insanların simalarıyla Türk-

ter'den farklı bir yapıya sahiptirler; özellikle giyim biçimiyle farklıdır. Hele kadınların rengarenk giyimleri, onları Anadolu ve batıdaki kadınlardan ayırdetmektedir. Erkeklerle gelince, onlar hemen hemen hepsi birbirlerine benzer uniforma biçimini andıran kostümler taşıyorlar. Bunların karakteristik yapıları ise bedene birçok kez sınırlı ve onde çaprazlanmış uzun band şeklindeki bir kumaş parçası veya güzel dokunmuş bir kumaş taşımalıdır. Hemen hemen hepsi geleneksel şankırlarla başlarını örtmüşler. Bu şankırlar aynı zamanda güneşten ve yağmurdan korunmayı sağladığı gibi, el ve ağız silmeye de yaramaktadır. Mustafa Kemal'in Türkiye'ye neredenle zorla egemen etmeye çalıştığı şapka, ceket ve pantolonlara bu dağlarda karşılaşma imkanı hemen hemen hiç yok! Yolda geçtiğimiz her köyde duran şoför, uzun koca

nuşmalara daldıktan sonra tekrar hareket ediyor. Otobüste yolculuk yapılanların hepsi birbirlerini tanıyor gibiler. Ne zaman birisi kendisini eğerek elde naylon torbasıyla kumaya çalışır ve "şoför kullanmasımı bilmiyor" diyor, bakarsın hepsi birbirleriyle gülüşmeye başlıyor. Şoför yol boyunca bize Kürt müziği dinletti. Ahenk ve ses tonuyla bu müzik bana "sarde" çobanlarının çaldığı müziği hatırlattı. Bu müzik enstrümansız söylenen bir uzun hava biçimindeydi. Askeri kontrol barajlarına yaklaştığımızda şoför kaseti hemen çektinin uygun bir yerinde saklıyordu. Bizi Beytüşşebap'a kadar götürecek vadiye girmeden önce bir kez daha askerlerin kontrolünden geçtik. Her kontrol aşağıda anlatacağım şema biçiminde gerçekleşiyordu: Askeri barajın önüne gelen otobüs hemen oldukça sınırlı

ve ateş etmeye hazır olan pozisyonlarıyla 6-8 asker tarafından çevrelenir. Daha sonra askerlerden biri otobüsün kapısını açar herkesin aşağı inmesi için işaret eder. Herkes kimlik kartını hazır bulundurur bir subaya verir. Subay biraz uzaklaşarak kimlikleri tek tek gözden geçirir. Bu arada yolcular, avuç içleri otobüsün kaportasına dayalı bir şekilde aranılır. Bu aşama bittikten sonra sıra bagajlara gelir. Onlar da sırasıyla en iyi şekilde gözden geçirilir. Tüm bu işlemler bittikten sonra askerler biraz gevşer, hatta biz turistlere karşı güler yüzlü olurlar. Bu arada belirtiyim ki, yolcular bu işlemlere olukukakin bir şekilde uymuşlardır.

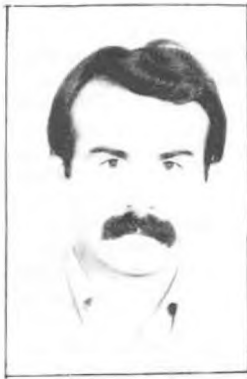
Beytüşşebap, turistler için özel hiç bir yapının olmadığı büyük bir kasabadır. Kasabanın aşağı kısmında bulunan köyün okulunda geceyi geçirdim. Burda askeri varlık oldukça fazladır. Çevre dağlara yerleşmiş, oldukça aktif olan "terörizme" karşı mücadele etmek amacıyla burada hazır bulunuyorlar. Hatta biz Beytüşşebap'tan ayrılıp gittiğimizde bir askeri konvoyla karşılaştık. İşte bu, "teröristleri" yakalamaya giden askeri araçlara, yolcular alaycı ve kurnazca bakıp gülüşüyorlardı. İlk kez geceyi geçirdiğim okulda, özgür bir şekilde, birkaç öğretmenle konuşabiliyor. Kürt problemini kabul ediyorlar, ancak Türkiye'nin genel durumunun büyük bir sorun teşkil ettiğini belirtiyorlardı.

Kürtler için olduğu gibi Türkler için de siyasi özgürlükler yok. Enflasyon yüksek ve iş pazarının bunalımında olduğunu belirtiyorlardı. Bana açık söylememelerine rağmen, bu düşüncenin genelde Türk halkının düşüncesini yansıttığı kanısındayım. Rejimin demokratikleşmesini bekleyen ve Kürt hareketlerinin bazı istemlerine karşı olmadıklarını belirten durumları vardı. Yine de PKK ile diğer aşırı hareketler arasında bir ayrım yapmaktan geri kalmıyorlardı. Biraz önce ekonomik durumdan sözettiğim, belirtiyim ki, Kürdistan'da geçirdiğim yolculuğum boyunca karşılaştığım, sanayinin var olduğu tek şehir Batman'dı. Van ve Diyarbakır'da sanayileşme oldukça azdı. İzmir, Ankara veya İstanbul'un banliyöleriyle karşılaştığımızda oldukça azdı.

Hakkari ve Uludere ara-
Devamı 18. sayfada

O'nun Ölümsüzlüğünün Yıldönümünde...

Bir yıl geçti aradan... Geçse de yıllar yitil... yaşarız yine her Mart'ta... her gün, her saat... taplaze yüreğimizin en derininde... en sıcak bir köşesinde acısını çekerek unutmayacağız... Anacagız özgür geleceğin kavgasında olumsuzlaşan Halk Kurtuluş Ordumuzun manevi başkomutanı... O, her zaman gözlerimizde kin, yüreğimizde intikam hırsı... elimizde direniş ve isyan bayrağı...

'86 Mart'ının 28'ini yazıyordu takvim yapıkları... Gururlu uyanmıştı Gabbar derin bir uykudan... Uzanıyordu yamaçlarından kahramanlar kahramanı bir komutan destansı direnişiyle özgür çağa... Hakhydi Gabbar... O büyük asker, göğüslemişti zaferi hain bir pusu çemberinde... cesaretle, azim ve yılmazca... O büyük direnişçi Mahsum yoldaşı... Alacakaranlığında sabahın... henüz doğmamıştı güneş mor dağların yuceliklerine... Aydınlight Gabbar da

bekliyordu karanlığın esaretinde... Yeni, aydınlık bir dünyaya... karanlığın bağrını delip yeni şafaklara doğru yürüyecekti bir Kürt askeri... O her yerde... her zaman cesaretimiz, onurumuz ve kızgın savaş cephesinin öncü militanı Mahsum yoldaşı... Baharın sabahı... tan vaktiydi... Kankırmızıydı doruklardaki ufuk... Yemyeşil orman ve zaptedilmez yalçın kayalarla yeni bir kavgaya doğru kucak kucaydı O...

Yağdı yağmurgibi beklenmedik bir anda kor ve kalles kurşunlar genç bedenine. Yıktımadı... düştü elinden silahı... Nefes alıp veriyordu çünkü daha... yeni yaşamla kucaklaşana dek... O, ölüme her bakardı... yoldaşı ona. Ölümde yaşamı yaratanların partisinin militanıydı... O direniş sembolü... altın sayfayı "Yaşayan ve Direnen Kurdistan" tarihinin...

Ölümsüzlüğünün yeni bir yılına girerken, O'nun yokluğunun acısı yol gösteriyor... emrediyor: İLERİ!.. Bağimsız ve Özgür Kurdistan için... O bizimle dir yine... Gabbar'da... Ağn'da... Botan'da... Kurdistan'ın dört bir yanında... Meydan muharebelerinde... intikam barikatlarında yine omuz omuz savaşan... emreden; büyük bir yurtsever, engel tanımayan direnişçi, yol gösteren onder, vatan uğruna kan ve can veren şehitler şehidi Mahsum yoldaşıdır...

AGİT YOLDAŞ İÇİN

Kahramanlar kahramanı
Agit yoldaş izindeyiz
Taşıyoruz bayrağını
Agit yoldaş izindeyiz

Kan ile yazdın destanı
Terketmedin Kurdistan'ı
Bağrına bastın vatanı
Agit yoldaş izindeyiz

Korku saldın dört bir yana
Geçit vermedin düşmana
Ordu hazır kumandanı
Agit yoldaş izindeyiz

Kurdistan'ın yigidisin
Direnişin Şahidisin
Şehitlerin şehidisin
Agit yoldaş izindeyiz

Kavgamıza yön verensin
Tutsaklığa son verensin
Vatan için can verensin
Agit yoldaş izindeyiz

Mücadelen sardı yurdu
Somurgenin belin kırdı
İntikamın aldı ordu
Agit yoldaş izindeyiz

Sonmez devrimin alevi
Devraldık kutsal görevi
Uyandırdın koca devri
Agit yoldaş izindeyiz

Ölmez ulusal kahraman
Turku türku, destan destan
Selamlıyor başkomutan
Agit yoldaş izindeyiz

Eserindir devrim yolu
Yüreğimiz sevgi dolu
Dağlarımız kızıl güllü
Agit yoldaş izindeyiz

Mazlumların alevisin
Direnişin zaferisin
Partimizin sembolusun
Agit yoldaş izindeyiz

Teorisin pratiksin
Ekmeğimize katıksın
Her gün çekilen tetiksin
Agit yoldaş izindeyiz

Ozan Geko

YİĞİT KÜRDİSTAN HALKI!

Ulusal Düşmanımız Faşist Türk Sömürgecilerine Karşı Topyekün Savaşalım!
Bizi Engellemek İsteyen Uşak-Hain-Milis Takımını Yerle Bir Edelim!

1987 Newroz'una yaklaşıken büyük ve önemli gelişmeler içinde bulunuyoruz. Newroz kampanyamız her alanda başarıyla sürüyor. Bu gelişme, daha şimdiden ulusal direniş mücadelemizin yeni atılımını müjdetliyor. Kampanyamızın gücü, yeni atılımın büyüklüğünü ve sonuç alıcı niteliğini gösteriyor.

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz önemli bir gelişme dönemini yaşıyor. Kurdistan'ın her tarafında faşist Türk sömürgecilerine ve uşaklarına ağır darbeler vuran direniş eylemleri yükseliyor. Devrimci savaşımı her gün yeni mevziler kazanarak büyüyor. Zindanlarda kesintisiz olarak süren direniş düşmana her gün yeni mahkumiyetler getiriyor. Yurt dışındaki Kurdistanlıların gelişen direniş mücadelesi düşmanı cepcevere kuşaltmış bulunuyor. Her alanda yürüttüğümüz bu mücadeleyle Kurdistan şimdiki kadar yaşamadığı gelişmelere sahne oluyor. Ve ulusal kurtuluş için direniş atışı her gün yeni kitleleri sarıyor, tüm halkımıza yayılıyor. Halkımız, barbar ve vahşi düşmanına karşı topyekün başkaldırı yolunda ilerliyor.

Kendini her gün ölüme götüren bu gelişmeler karşısında elbette düşman da boş durmuyor. Barbar Türk sömürgeciliği tüm ekonomik, politik ve askeri gücünü harekete geçiriyor. İç ve dış dayanaklarını seferber etmeye çalışıyor. Tüm vahşiliğiyle halkımız üzerine saldırıyor, kuralsız ve diğersiz bir savaş yürütüyor, özel savaşın tüm yöntemlerine başvuruyor, katliediyor, yakıyor, sürüyor, soykırım uyguluyor, içte olduğu gibi dışta da saldırıyor, bolgeçlik, mezhepçilik, aşiretçilik yapıparak halkımızı bölmeye çalışıyor, komplolar tezgahlıyor... Kıscak elinden gelen her şeyi yapıyor. Fakat bütün bunlara rağmen halkımızın kutsal ulusal direniş mücadelesini durduramıyor. Her gün yeni darbelerle yemekten kurtulamıyor. Her tarafa kuşatılmış olan faşist-sömürgeci rejim tarihinin en zor dönemini yaşıyor ve temellerinden sarılıyor.

Açık ki faşist Türk sömürgeciliğinin çabaları bunlarla da sınırlı kalmıyor. Tarlımından aldığı dersle işbirlikçi-hain uşak takımını, ajan-milis getireceği teşkil etmeye çalışıyor. Tarih ve halkımızın mahkum ettiği ihanetçi çok çeşitli biçimlerde yeniden diriltmek istiyor. Bilemele işbirlikçileri, ağaları, kompadörleri, teislari, ajanları harekete geçiriyor. Kurdistan da kontrol edilmiş vandaş ajan-milis takımını, yurt dışına ise bütün siyasal maseki biçimi olan hain-uşak takımını yaşatmaya çalışıyor. Yıkımın eşliğinde olan faşist sömürgecilik, günümüzde kendi onune bunlarla bent etmeye caba harcıyor. Bu ihanet takımını, bir yenilik olarak, önceki bir kuşak olarak mücadelemizin karşısına dikiyor. Bu mücadelemiz, sömürgeci düşmana utamak için bunları aşmak zorunda kalıyor.

Halkımızın yaşam mücadelesi önünde örlmek istenen bu ihanet çemberinin anlamı, her yurtsever için açıktır. Halkımız tarih boyunca bunlardan çok kötülük görmüştür. Geçmişte ağalar ve teislere, çeşitli güçlere yaptıkları işbirlikçilik ve uşaklıkla değerlerimizi satır, halkımızı sömürürdüler. Şimdi de Kurdistan da ajan-milis çeçelik yapıp, yurt dışındaki ise yüzlerine siyasal maske takarak bunu yapıyorlar. Kendilerine ÖY, DDKD vb. adlar takan bazıları, halkımız çıkarma hüçü se yapmazken, Kurdistan'ı satarak, Kurdistan değerlerini ve halkımızı sömürerek kendilerini yaşatmak istiyorlar.

Kurdistan sahası geçmişe göre bugün çok fazla aydınlıktır. Herkesin ne olup olmadığını açıkık ortadadır. Günümüz Kurdistan'ında direnişle teslimiyet, yurtseverlikle ihanet, halkçılıkla sömürçülük, mertlikle ikizlülük, bağımsızlıklıkla işbirlikçilik karşı karşıya ve kıyasıya bu mücadele içindedir. Bugün bunun görülme ve anlaşılma bir yanı kalmamıştır.

Teşlimiyet ve ihanet her yerde aynı şeydir. Nasıl ki Kurdistan'daki gete, önce bir kuvvet olarak ulusal kurtuluş savaşımızın gelişmesini engellemiye rolü oynuyorsa, yurt dışındaki gete de aynı siyasal maske takımı hain-uşak takımı da ulusal kurtuluş hareketimizin uluslararası dişki ve dayanışmasını engellemiye rolünü üstlenmiştir. Savaşta zafet kazanmadan ulusal kurtuluş olamaz. Ve uluslararası dişki olmadan ulusal kurtuluş hareketi başarıyla ilerleyemez. O halde, bunların üstlendiği rolün anlamı ve kurtuluş davamız açısından taşıdığı tehlike son derece açıktır. Bu nedenle, tarihimizde ve günümüzde direnişinde ihanet defalarca yargılanmış ve yazgısı belirlenmiştir. Halkımıza ve tüm direnişçilere düşen ödev, bu yargıyı hayata geçirmektir.

Kaldı ki hain-uşak takımının yaptıkları bunlarla da sınırlı değildir. Yakın geçmişte bunların nasıl komplolar peşinde koştukları ve şanlı 15 Ağustos direnişimizde nasıl saldırırlarına hala belkelerde canlıdır. Ne zamanki mücadelemiz karşısında düşman sıkışmış bunları ortaya çıkıms ve rollerini oynamaya çalışmışlardır. Bugün de, iç ve bahar kampanyamızın düşmanı çığına çevirdiği ortamda yine bunların saldırısı gündemdedir. Kendine ÖY diyen gücün önderliğindeki hain-uşak bloku tarafından, halkımızın en yığıt bir evladı, Cephemiz kahraman savaşçısı Ahmet AYDIN, 7 Mart günü Münih'te kurşunlanarak katliedilmiştir. Halkımızın kurtuluş

davasına birazlık hizmet edebilmek için düşmana karşı eylemden eyleme koşan bu yığıt şimdiden katilleri, sadece halkımız karşısında değil, artık insanlık karşısında da suçludurlar.

Faşist Türk sömürgeciliğine fiske bile vurmazken, ulusal kurtuluş güçlerine karşı silahlı saldırıda bulunan bu güçler gerçek durumlarını artık hiç kimsenin önünde gizlemeyeceklerdir. Bunların her sözü bir aldatmaca ve yalan, her işi ulusal kurtuluşumuza karşı bir komplodur. Yıllardır geliştirdikleri mücadele ve kendilerine yaptığımız çağrılara rağmen, tüm güçlerini ulusal kurtuluş hareketimize karşı kullanmaktan geri durmayan bu güçler, artık kendi vazgılarını kendileri çizmişlerdir.

Yurtsever Halkımız! Hepimizin yakından tanıdığı bu ihanet takımına karşı kesin tavır almak artık yurtseverliğin bir ölçütü haline gelmiştir. Bugün Kurdistan'da çok şey aydınlatılmıştır. Kurdistan'ın yağma ve talan edilmesi, Kurdistan değerlerinin sömürülmesi her zaman onu inkar biçiminde olmaz, bazen Kurdistan adını kullanarak da yapılır ki, bu en sinsi ve tehlikeli olanıdır. Fakat Kurdistan'a ve Kürt halkına düşmanlık aynıdır, hangi biçim altında yapılsa yapılsın sonuçta aynı noktaya varır. Kurdistan'ın kurtuluşu için on yıldır elde silah savaşıldığı, yüzlerce şehit verildiği, onbinlerin işkence, yuzbinlerin aç ve zulüm gördüğü her ortamda Kurdistan değerlerinin hiçbir biçimde sömürülmesine izin verilmeyeceği, her türlü sömürçülüğü ve ihanete karşı sonuna kadar mücadele edileceği açıktır. Artık Kurdistan ve Kürt halkı kendi gerçek gücüne kavuşmuştur, bu güç yıllardır yürüttüğü kararlı mücadeleyle kendisini her alanda kanıtlamıştır. Kendi gerçekliğine sahip çıkmanın da bir gereği olarak, sömürgeci düşmana karşı savaşığı gibi, Kurdistan adına düşmana uşaklık yapan her türlü gücü de bertaraf etmek gerektiği ortadadır. Böyle bir tutum ve bu mücadeleye katılım tüm yurtsever halkımızın mutlak bir görevidir.

Kurdistan da oluk oluk kan aktırdığı, idam sehpaları kurulduğu, zulüm ve işkencenin tüm halkı kapsadığı, katliam ve sürgünlerin boy boy yapıldığı her ortamda, bunlara karşı hiçbir şey yapmazken, kahramanca mücadele sürüten direniş güçlerini saldıranların kimlikleri artık çok netir. Böylesinin Kurdistan'ın adını bile kullanmaları sahtedir ve kendi çıkarları içindir. O halde, böyle sahtekarlıkları, Kurdistan'ın bu biçimde satılmasına ve Kurdistan değerlerinin bu güçler tarafından sömürülmesine asla olanak tanınmamak gerekir. Böyle bir tutum, günümüzde yurtsever olanın kesin bir ölçütüdür.

Hain-Uşak Takımı Tarafından Aldatılan Güçler! Kurdistan da artık her şey aydınlık, yurtseverlik ölçütü bellidir. Geçmişin karanlık ortamında birçok güç sızlen aldatıldı ve kendi çıkarları için ulusal kurtuluş mücadelemize karşı çıkardı. Ama artık gerçeği gormenin ve ulusal kurtuluş mücadelesinde birlik olmanın zamandır. Bundan böyle hain-uşak takımına hizmet, Kurdistan kurtuluş davasına karşı bilinçli bir suç olacaktır. Son olay, yanlışla ısrara karşı bir uyarı, doğrudan ve gerçekle birleşmeye yönelik bir çağrı niteliğindedir. Gerçekler son kez gorulecek hain-uşak takımı ile olan ilişkilere son verilmeli, bu güçlerin ihanetine hiçbir biçimde ortak olunmamalıdır. Ulusal kurtuluş mücadelesi safları herkese açıktır, ülkesi ve halkına hizmet etmek isteyen herkes bu kutsal mücadelede birleşmelidir. İhanete destek olmak, ihanetçilerin peşinden gitmek bugün en kötü suç işlemektir ki, bu suçun da cezası bellidir. Bundan ısrarlı olanlar yurtsever halkımız tarafından mutlaka cezalandırılacaklardır.

Yurtsever, Direnişçi Güçler! Çok yönlü ve kapsamlı bir mücadele tüm halkımızı ulusal kurtuluşla birleştirmek eylemimizi geliştirelim. Kurdistan değerlerine ve kurtuluş davasına daha kararlı olarak sahip çıkalım. Hain-uşak takımının Kurdistan'ı satılmasına ve Kurdistan değerlerini sömürmesine asla izin veremeyelim! Böylesi güçleri teşhir ve tecri ederek halkımızın bulunduğu alanlardan söküp atalım! İhanete karşı mücadeledeki başarının sömürgecileri karşı zafirin mutlak bir koşulu olduğunu iyi bilelim! Tüm halkımızı ulusal kurtuluş mücadelesinde ve ERNK saflarında birleştirmek çabamızı yoğunlaştırarak Ahmet AYDIN yoldaşın anısı karşısındaki görevlerimizi yerine getirelim!

- Ahmet AYDIN'ın Anısı Tüm Halkımıza Yol Göstericidir!
- Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği ve Hain-Uşak Takımı!
- Yaşasın Kurdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi!
- Yaşasın Tüm Halkımızın ERNK Saflarındaki Ulusal Direniş Birliği!

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Binlerce insanımız tüm bunlara rağmen bir iş bulamadığından kahveleri doldurmakta, boş gezmekte, yer yer karını doyurabilmek için kendini satmakta, zengin mahallelerinin çöplüklerinde ekmecek aramakta olanlar az değildir. Peki neden açılmış olan iş sahalarında bu insanlar çalıştırılmıyorlar? Bunun başlıca iki amacı vardır. Birincisi, bugünkü nüfus ülkesinden kopararak mücadelesinden uzaklaştırılmak istenmekte, bu yolla bu insanların mücadeleden etkilenmeleri önlenmek istenmekte, ikincisi de, bu yerli ucuz işgücünün tümü burada değerlendirilirse, büyük Türkiye kentlerinin hizmet işlerini, temizlikçiliğini, belediye çöplüğünü kim yapacaktır? İşte tüm bu ve benzeri amaçlar için Adıyamanlı gence Atatürk Barajında iş yotur.

Sözü barajdan açmışken, burada çalıştırılan işçiler üzerinde geliştirilen bazı baskılara da değinelim. Barajda iki tabur asker bulundurulmaktadır. Taburlardan biri jandarma, diğeri de komandodur. Bunların yanı sıra yüzlerce sivil bekçi görevlendirilmiştir. Bunların asıl görevi işçileri sindirmek, muhtemel devrimci girişimlerine karşı önlem almaktır. Sık sık arama yapılmakta, bir dergi ya da bir bildirinin bulundurulmasını bir yana bırakalım, kitapçılarda serbestçe satılan bir romanın, bir Cumhuriyet gazetesinin bulunması dahi suç sayılmaktadır. İşçiler sağcı gazetelerin okunmasına zorlanmakta, iki kişinin bir araya gelmesi yasaklanmakta, böyle bir durumda insanlar karakollara götürülmekte, ya da işten anılarak cezalandırılmaktadırlar. Bütün bu yaptırımlar yetmiyormuş gibi, ikide bir tüm işçileri toplayan yüzbaşı, Partimiz aleyhine iftira ve yalan dolu propagandalar yapmaktadır. Sağ gazetelerde yer alan bazı haberler ve yazılar işçilere gösterilerek, "bakın sizin Apocular ne yapıyor" diye işçiler tehdit edilmektedir. Sözün kısası işçileri bakanlığının "işçiye ve gençliğe dikkat" talimatı fazlasıyla hayata geçirilmektedir.

Konuyu fazla dağıtmadan gene Adıyaman'da uygulanan başka politikalara bakalım: Tanım alanında bilinen düşük taban fiyatları politikası fazlasıyla uygulanmaktadır. Kitleler bu durumdan oldukça hoşnutsuz ve şikayetçidir. Bunun yanı sıra geliştirilen bazı orman yasaları da ormanlık alanda bulunan ve geçimi büyük oranda orman ürünlerine bağlı olan orman köylülerine uygulanan politikadır. Bu yıl çıkarılan yasayla orman köylülerinin yaprak kesmesi yasaklandı. Zaten

FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİNİN KÜRDİSTAN'DAKİ AÇIK VE SİNSİ KATLIAM UYGULAMALARI

yoksul olan yöre kitleleri hayvanına yulaf, çavdar, arpa ve saman alamamakta, oldukça uzun geçen kış mevsimi boyunca önceden kesip depoladığı meşe yapragını yedirmektedir. Yaprak kesiminin yasaklanması, hayvanların ormanlık alanlarda otlatılmaması, hayvanların beslenememeleri anlamına gelir ki, bunsuz köylünün yaşamını sürdürmesi imkansızdır. Çünkü köylü ya tarım ya da hayvancılıkla uğraşır. Dag köylüsü de yeterli toprağı bulunmadığından hayvancılık ve tarımcılığı birlikte yürütmektedir; ikisinden birisinin olmaması durumunda geçimi olanaksız hale gelmektedir. İşin bilincine varan köylüler tüm ormanı ateşe verme ya da tahrip etme tehdidinde bulununca, yetkililer ancak o zaman işin varabileceği tehlikeli boyutları farkettiler ve zorunlu olarak yaprak kesmeye izin verdiler. Bu yasayla köylülere dayatılan bir diğer yasaklama da odunun kesilmemesidir. Orman köylüsü zaten ağaçların daha iyi gelişimi için işe yaramaz dal ve kökleri odun olarak değerlendirilmektedir. Köylüler bu yasaya karşı gene bildikleri "ya odunu keseriz ya da ormanı tahrip ederiz" tehdidini savurdular. Ve ancak bu şekilde odun kesmelerine izin vermek zorunda kalındı. Burada kısaca belirtmek istediğimiz nokta; sömürgeci yetkililerin ve yasalardan halkımıza yaşam olanağı tanımamaları karşısında, halkımız gelinek noktada ne geriye adım atacak durumdadır (çünkü zaten o en geride bulunmaktadır), ne de eskisi gibi pasif kalma durumundadır. O yaşamın nasıl zorlu geçtiğini, bıçağın kemiğe dayandığını kendi pratik yaşamıyla görüp öğrenmektedir.

Belirteceğimiz bir durum da gençlere karşı uygulanan özel sindirme, yozlaştırma ve göçe zorlama politikasıdır. İşlerine gelmeyen gençler okuldan kovulmakta, işsiz-güçsüz dolaşan gençlere yaklaşan bazı polisler, "burada ne kalıyorsunuz, iş yok, okul yok, kadın yok, Adana'ya, İstanbul'a, İzmir'e gidin orada hayat var, aradığınız her şey var" demektedirler. Bununla birlikte bizimle sınırlı bir ilişkisi olabileceğinden şüphelendiklerine, "burayı derhal terket, yoksa sürüm sürüm süründürürüm, döverim, tutuklanm" vb. tehditlerle bulunmaktadırlar.

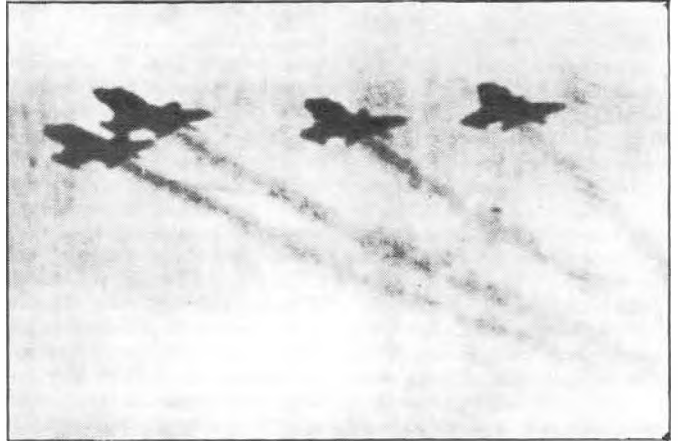
Şimdi de, faşist-sömürgeci düşmanın askeri hareketlarına, halk üzerinde düzenledikleri baskı, zulüm, işkence ve katliamlarına kısaca değinelim. Kürdistan devrimci savaşının gelişimine bağlı olarak, düşmanın da Kürdistan'daki askeri gücünü çoğalttığı, teknik ve taktiklerini geliştirmeye çalıştığı bilinmektedir. 1986 Bahar Aulımı ile düşman bölgemizde de bu yönlü faaliyetini giderek hızlandırdı. Her şeyden önce, askeri gücünü nicelik ve nitelik olarak artırdığı gözlemlendi. Buna örnek: Eskiden Adıyaman'da bulunan jandarma taburu alaya dönüştürüldü. Jandarma kuvvetleri yerine komando birlikleri yerleştirildi. Askeri karakollardaki jandarma sayısı artırıldı. Bunlara ek olarak "özel vurucu timler", "çevik kuvvetler" vb. adlar altında eğitilmiş

ölüm mangaları öne çıkarıldı. Benzer gelişmeler savaş teknikinden yararlanarak, ordunun elindeki en modern silahlar, gece dürbünleri, makinalı tüfekler, havan toplan, roketatarlar, helikopter, uçak vb. en gelişkin savaş araçları kullanılmaktadır.

Bahar Aulımında düşmanı darbeleyen devrimci intikam eylemlerimizin ortaya çıkardığı politik gelişmeleri sınırlamak, etkilerini kırmak amacı ile düşman yeni taktikler devreye sokarak, vahşi ve katliamcı karakterini pratikte sergiledi. İlk etapta, geniş çember içinde geniş arazi üzerinde operasyon taktiklerini esas aldı. Örneğin Adıyaman'ı il olarak geniş çember içine aldı ve devrimci çalışma yürüttüğümüz ve devrimci eylemlerin olduğu alanlarda geniş bir arazi üzerinde bir baştan girip diğerinden çıktı. Çok kuvvetle yürüttüğü bu operasyonda, gücünü sürekli hareket halinde tutup, kısa sürede kuvvetlerini zayıflatıp, onları yıpratıyordu. İkincisi, mayıs ayında düşman kuvvetleri ile devrimci kuvvetler arasında Kahta'da meydana gelen bir silahlı çarpışmanın sonucu, iki partizanın şehit düşmesi, bir partizanın yaralı olarak ele geçmesi sonucu düşman operasyon taktiklerini değiştirdi; dar ve nokta operasyonları taktiklerini uyguladı. Tüm bunlarla birlikte, bütün önemli vadi ağzları, dag geçitleri, köprü, yol kavşakları, köy giriş ve çıkışlarında "keskin nişancı özel tim-

tadır.

Faşist Türk sömürgeçiliği, bir avuç haine ve kukla kesime, günlük yaşam ve bürokratik işlerden tutalım, hayatın her alanında basit maddi imkanlar ve avantajlar vb. kolaylıklar sağlarken, halkımıza akla-hayale gelmeyen her türlü yöntemi kullanarak, ne kadar engellemeye ve zorluk varsa uygulamaktadır. İşbirlikçilik ve ajanlık bu biçimde özendirilmekte, köylüler bu yapıya zorlanmaktadır. Bu temelde kişi halkına, partisine ve kişiliğine karşı suç işlemeye teşvik edilmektedir. Öyle ki toplumdaki çelişki ve çatışmayı derinleştirmek amacı ile ajan-ışbirlikçi yapı ve etkilediği çevrelere mavi, devrimden yana olan kitleler için karınmazı çarpı işaretlerini gündeme getirerek, halkımıza karşı yoğun bir psikolojik savaş yürütmektedir. Yine çeşitli kesimler arasındaki aile, kabile, mezhep vb. çelişkileri gündeme getirmekte, bunları kışkırtmak ve çatışmaya dönüştürmek için her türlü yöntemi kullanmaktadır. Bu temelde halkımız birbirine kırdırılarak, zayıflatılarak, parça parça edilerek, bilinçlenmenin, örgütlenmenin ve birleşmenin önüne geçilmeye çalışılmaktadır. Öyle ki toplumda büyük bir güvensizlik, huzursuzluk ve karmaşa yaratılmıştır. Toplumsal huzur, güven, hoşgörü vb. ortadan kaldırılmış, büyük bir güvensizlik, korku, panik ve tedirginlik havası egemen kılınmıştır. Düşmanın, faşist cun-

ler", "çevik kuvvetler" ve "komando birlikleri" ile pusular kurdu. Bütün bu uygulamalarıyla sonuç alamayan düşman askerleri çaresizlik içinde kışla-larına döndüler. Eski askeri yetkililer başka yerlere tayin edilerek veya sürülerek yerlerine yenileri getirildi. Getirilen yeni subaylar yeni taktikleri uygulamaya ve bu biçimde operasyonları geliştirmeye çalışıyorlar. Ancak nerede ve ne zaman ortaya çıkacağı belli olmayan güçlerle karşı karşıya oldukları için güdümleri hareket edip arama ve gözetlemede bulunuyorlar, geceleri bulundukları yerde çakılıp etrafı dinliyorlar. Bu hareket tarzı köylüler her an korkutan bir durum yaratıyor. Bu biçimde düşman mümkün olduğu kadar herkesten gizli gelip köy çevresinde pusula kurmakta, ev dinleyip şüpheli gördüklerini basmakta, kitleleri korku, panik ve tedirginlik içinde bırakmak-

tanın işbaşına gelmesinden bu yana egemen kilmaya çalıştığı bu yapıyı sürekli canlı tutabilmek için gövde gösterisinde bulunmakta, baskı, işkence, tutuklamalar gerçekleştirmektedir. Kitlelerin devrime olan inançlarını zayıflatmak ve desteklerini sınırlamak amacı ile oğlu PKK'ye katılmış, ya da PKK'ye sempati duyan köylüler, ihbar etmeyenlerin öldürülecekleri, köylerinin yerle bir edileceği vb. tehditlerle bulunmaktadır.

Faşist-sömürgeci düşman tüm gücünü harekete geçirmekte; halkın devrimine olan inancını zayıflatmaya, bilincini çarpıtmaya çalışmaktadır. Kendisini egemen kilmaya çalıştığı ve meşru öldüğü yaşamın kabul edilmemesi halinde, yaşamın tümünden ortadan kaldırılacağı tehdidinde bulunmasının yanı sıra kitleleri aldatmak amacı ile

Devamı 17. sayfa

ULUSAL KAHRAMANLIK VE 21 MART'IN ANLAMI ÜZERİNE

Eski çağlardan günümüze dek insanlık tarihinde çok sayıda kahramanlık örneğine tanık olunmuştur. Halklar, ilkel topluluk sürecinden başlayarak bugünkü düzeye, yani uluslaşma aşamasına gelinceye kadar pek çok soylu direnişler sergileyerek bu direnişler esnasında bağrından adları yüzyıllar hatta bin yıllar boyunca yaşatılan büyük kahramanlar çıkarmışlardır. Böylesi kahramanlar her zaman ezilen, sömürülen ve baskı altında tutulan sınıflar ve halklar arasından çıkmış ve hep zulmün ve haksızlıkların karşısında yer almışlardır. Öte yandan en unutulmaz direnişler ve kahramanlıkların sergilendikleri dönemlere bakıldığında, karşımıza çoğunlukla toplumların en sancılı dönemleri çıkmaktadır. Yani en koyu karanlıklar, en büyük kahramanlıklar doğurmuştur hep. Konuyla ilgili bir yazıda Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş bu noktaya şöyle işaret etmektedir:

"İnsanlık tarihinin karanlık ve aydınlık dönemleri birbirlerine sıkı sıkıya bağlıdır. Ama insanlık karanlığı asla normal bir yaşam olarak kabul etmemiş, onunla sürekli savaşmıştır. İşte, karanlık dönemlerin yaşandığı ve fakat arkasından özgürlük güneşinin ortalığı aydınlatmaya başladığı şafak dönemlerine aynı zamanda 'kahramanlık' dönemi denir..."

"İnsanlığın oluşumunun, kabile ve aşiret düzenlerinin ortaya çıkmasında direniş ve kahramanlık belirleyici rol oynamış, etkinliğini günümüze dek sürdürebilen iki değer olarak, halkların yaşamında sürekli yuceltimıştır. Eğer bir halk, uzunca bir dönem karanlık içinde bırakılmış, özgür yaşamını toptan yitirmiş ve gözüne ölü toprağı serpilmişse, böylesi bir halkın direnişe kaldırılabilmesi için kesinlikle kahramanlara gereksinme vardır." (Serxwebün Özel Sayı 9, s. 2)

Gerçekten de sınıflı toplum tarihinde her fırtınalı altüst oluş süreci, tarihe malolan kahramanların ortaya çıktığı süreç olmuştur. Köleci toplumdaki totalim sosyalist toplumun kuruluşuna kadar tarih sahnesine çıkan her yeni sınıf, baskıya ve sömürüye karşı çıkarak kendi düzenlerini kurma mücadelesi içerisinde nice kahramanlar ortaya çıkarmıştır. Köle isyanlarının unutulmaz ismi Spartaküs; feodal sınıfın temsilcilerinden ve İslam'ın önderlerinden olan Ali vb. yine, yeni bir sınıf olarak tarih sahnesine çıkarken burjuvazinin yucelttiği Napolyon gibi isimler, en koyu karanlıklar ortamında sivriken unutulmaz isimler olmuştur. Bunlar gibi, tarihin ve çağın en yeni gücü proletarya sınıfı da, insanın insan tarafından sömürülmesine son vermek amacıyla giriştiği kutsal mücadelede tarihe damgasını vuran büyük kahramanlar yaratmıştır. Marx ve Engels'ten, günümüzde dünyanın birçok alanında sınıfların ve halkların mücadelelerine yol gösteren önderlere kadar bunun birçok örnekleri mevcuttur. Ve bu kahramanlık örneklerinin, insanlığın gelişmesi ve ilerlemesinde ilk çağ-

lardan başlayarak günümüze kadar çok önemli roller oynadığı bir gerçektir.

Bugün birçok reformist-tasfiyeci güç tarafından bu gerçek inkar edilmeye, çarpıtılmaya çalışılıyor ve suçlanıyor. Sa da kahramanlık en çarpıcı şekliyle sosyalizmde ve sosyalist mücadelede anlamını bulmuştur.

İnsanlık tarihinde böylesine büyük bir öneme sahip olan bu kavram Kürdistan ve Kürt halkı açısından ne anlama gelmektedir? Şüphesiz insanlık bunca değerler ortaya çıkarırken, uygarlığın beşiği olarak kabul edilen Kürdistan bu tür bir yaratıcılıktan uzak kalamazdı. Nitekim 21 Mart tarihi ve Newroz adı bu gerçeğin somut bir ifadesidir.

Evet, bu tarih 2500 yıl öncesinden günümüze ulaşan soylu bir direnişin tarihidir. Halkın amansız zulmün altında köleleştiği Dehak'ın zulmüne ve vahşetine başkaldırmanın, isyanın tarihidir. Kölelik zincirlerinin dayanılmaz bir hal aldığı, köleci Asur imparatorluğunun Ortadoğu halkları üzerinde korkunç bir vahşet uyguladığı M.Ö. 612 yıllarında Kürt aşiret ve kabileleri -o günkü adıyla Medler- Demirci Kawa önderliğinde birleşerek despotluğun simgesi zalim Dehak'ın hükümlerine son vermiş ve kölelik zincirlerini parçalamışlardır. İşte, yeni bir günün doğuşu olarak kabul edilen 21 Mart tarihi, dağlarda direniş alevlerinin tutuşturduğu 'Newroz' bayramı olarak günümüze dek kutlana gelmiştir.

Kürtlerin bağımsızlığı kısa da sürse Kawa ve Kawa destanı bir eşsiz kahramanlık örneği olarak hep var olmuş ve yaşatılmıştır.

Demirci Kawa'dan Çağdaş Kawa'ya

Kürdistan tarihi, Kawa destanından günümüze kadar geçen yüzyıllar boyunca sayısız isyanlarla ve kahramanlıklarla örnekleriyle yoğrulmuştur. Fakat tüm bu özverili mücadelelere rağmen halkımız bugüne kadar bağımsızlığını elde edemedi. Kürdistan yıllar ve yıllar boyunca birçok işgalci, istilacı imparatorlukların saldırılarına maruz kaldı, birçok despotun vahşetine sahne oldu. Ağır koşullar altında, bu zeminde insanlık düşürüldükçe düşürüldü. Ve

bugün gelinen aşamada Kürt halkı insan soyunun bir parçası olarak varlığını korumasına rağmen çağımızın gerçekliğinden çok uzaklarda bulunmaktadır. Halkımızın başına çöreklenmiş olan faşist generaller, ülkemizi zindana çevirerek halkımızı görülmemiş karanlıklara mahkum etmek istemekte ve varlığını ortadan kaldırmaya çalışmaktadırlar. Böyle bir halkın neye gereksinmesi vardır? Bu sorunun karşılığını Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş şöyle izah etmektedir: *"Böylesine düşürülmüş olan bir halkın kahramanlara su ve ekmeğe kadar gereksinmesi vardır. Kürdistan halkı, tarihinde hiçbir dönemde şimdi olduğu kadar buna ihtiyaç duymadı. Bu son-*

kapatılarak üzerlerinde vahşi işkencelerin uygulandığı yıllar oldu. Aralarında Mazlum, Kemal ve Hayri'nin de bulunduğu çok sayıda devrimcinin kapaldığı Diyarbakır cezaevinde en zorlu mücadele ve dışı dış bir savaş yaşandı. "Genç Kemalistler Birliği" adıyla örgütlenilen ihanetçiler çetesinin de yardımıyla vahşi Türk sömürgecileri, her türlü akılalmaz işkencelerle önderlerimizi teslim almayı ve onların şahsında tüm halk varlığını mahkum ve imha etmeyi planlamaktaydılar. Fakat, büyük insan Mazlum DOĞAN önderliğinde kenetlenen savaş esirleri, ulusal kahramanlık örnekleri, destanımız direnişler yarattılar. Ve böylelikle çağdaş despotların küllendirmek istedikleri direniş alevleri bir daha söndürülmek üzere güreştirildi. İşte, karanlığın en çok kuyulaşındığı; ihanet ve teslimiyet yoluyla insanlığın en çok düşürülmeye çalışıldığı bu ortamda, 1982 Newroz'unu da tarih hükmünü bir kere daha icra ediyor ve insanlık Mazlum DOĞAN'ın şahsında eşine ender rastlanan bir kahramanlık örneğine tanık oluyordu. Bu, işkence ve zulme karşı kabağan öfkenin onurluca patlaması: Demirci Kawa'nın örsünde bilenen isyan geleneğinin depreşmesi; ve Asur despotluğuna karşı isyan ateşini tutuşturan Demirci Kawa'nın çağımıza yansımalarının ta kendisiydi. Ve Newroz'a kazandırılan yeni bir anlamdı.

Bu gerçeklikten hareketle, Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş, Newroz dolayısıyla yaptığı bir konuşmasında şunları söylüyordu: *"... Tarihi biraz iyi yorumlayanlar için, çok azgın bir düşmanla karşılaşmamız Newroz'un diğer bir anlamıdır. Zalim Dehak'ın tüm zulmine karşı, Devrimci Kawa'nın balyozunu başına indirmesi gibi, bizim çıkışımızın da, azgın fakat çokuşu yaşayan bir düşmana vurulan ölümlü darbesi olduğu biliniyor."*

"Biz Mazlum DOĞAN yoldaş için Çağdaş Kawa dedik. Böylece binlerce yıllık tarihimizin direniş çizgisini sürdürmeye çalıştık. (Serxwebün Sayı 51, s.14)

İşte sürdürülen bu direniş çizgisi ile PKK önderliğinde gelişen modern KUKM sürecinde her Newroz giderek azgın düşmanın yüreğine daha büyük korkular salmakta ve her Newroz kudretli doğru atılan gorkemli bir adım olmaktadır.

1985 Newroz'u ve ERNK'nin İlanı

Faşizmin azgın saldırıları altında, içinde böylesine güçlü direnişler ve soylu kahramanlık örnekleri sergilenirken, dışarıda da direniş alevlerini Kürdistan dağlarının doruklarına taşırmak üzere ülkeye dönüşün yoğun hazırlıklar yapılmaktaydı. Bu hazırlıklar sonucunda, 1982 Ağustos'unda yapılan tarihi toplantıda -PKK II. Kongresi-, baskı ve karanlıklar dönemi yerine yeni bir mücadele döneminin başladığı ilan edilerek güçlerin ülkeye aktarılması işlemine geçildi. 1982 sonu ile 1983 başlarında düşma-

derece anlaşılır bir şeydir. Çünkü Kürdistan halkı, tarihinde hiçbir zaman bu kadar düşürülmemiştir... Yaşanılan dönem düşkünlüğün ve karanlığın en çok yoğunlaştırıldığı bir dönemdir. Böylesi dönemler ancak kahramanca direnişlerle aşılabılır." (a.g.y.)

İşte, Cephemizin öncüsü PKK'nın kahramanca çıkışı, anlamını burada bulmaktadır. Bu soylu çıkışın karşısında, çağımızın Dehakları irkilmede gecikmediler. PKK şahsında tutuşturulan bu direniş alevinin büyüüp her yanı sarmasına fırsat vermeden söndürülmeye çalışıldığını inandılar. Bunun için hemen kolları sıvayan vahşi Türk sömürgecileri, bir yandan Maraş katliamını yaratarak sıkıyönetim ilan edip asker-polis gücünü seferber ederken, öte yandan da sosyal-şoven ve küçük-burjuva reformist uşakları harekete geçirip azgınca saldırıya geçtiler. Fakat sömürgeciler ve işbirlikçilerinin saldırıları, binlerce yılın karanlığına inat yükselen direniş alevlerinin gelişmesini önlemeye yetmeyince bu kez 12 Eylül askeri-faşist darbesi ile karşılık vermeye çalışıldı.

Bu dönemde, daha güçlü bir direniş örgütlemeye amacıyla Parti gerici çekilme taktiklerini uygularken halkımız ve tüm ilerici insanlık yeni ve soylu bir gerçekliğe tanıklık etti: Cezaevi direnişleri... Faşist cuntanın işbaşına geldiği yıllar, Kürdistan'ın boydan boya adeta bir zindana çevrildiği; bağımsızlıktan ve özgürlükten yana, ülkesini seven ne kadar insan varsa tümünün cezaevlerine

nun tüm saldırılarına rağmen bu işlem başarıyla tamamlandı ve Kürdistan dağlarının doruklarında Newroz direniş ateşiyle yeniden kucaklaşıldı.

Zindan direnişçilerinden alınan büyük güçle ve yaklaşık iki yıl süren çalışmalar sonucunda; ulusal direniş tarihimizde yeni bir kahramanlık örneği ve kurtuluş mücadelemizde yeni bir sürecini başlangıcıyla teşkil eden 15 Ağustos 1984 devrimci atılımına ulaşıldı. Bu güçlü adım, halkımızın yüzyıllardan beri özlemle taşıdığı bağımsızlık ve özgürlük rüyasını elle tutulur bir gerçekliğe dönüştürürken, aynı zamanda bu gerçekliğe varmanın tek yolunun da kahramanca bir direnişten geçtiğini açıkça ortaya koydu. Ulusal kurtuluş mücadelesinde devrimci çizginin kesin zaferi anlamına gelen 15 Ağustos devrimci çıkışı, Kürdistan halkı tarafından büyük bir sevinç ve coşkuyla karşılandı. Yaratıldığı gelişmelerle devrimin kitleselleşmesine ve ulusal kurtuluş cephesinin örgütlenilmesine zemin yarattı.

Bu temelde karşılanan 1985 Newroz'u, Kürdistan halkının ilgi ve desteği üzerinde ilanı gerçekleştirilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) gerçekliği ile yeni bir anlam daha kazanıyordu. Halkımızın en geniş siyasal birliği ve tarihi direniş karan demek olan ERNK'nin ilanı, Kürdistan halkının karartılan umudunu aydınlatarak 21 Mart'a güçlü bir anlam daha atfederken düşmanın karanan yüreğine de bir kat daha korku salıyordu. 1985 Newroz'unda ERNK'nin ilanıyla tüm Kürdistan çapında boyutlanan direniş, olumsuz iklim koşullarının yarattığı engeller ve faşist-sömürgeci düşmanın en azgın ve kapsamlı saldırılarına rağmen sürdürüldü. İhanetlerin verdirdiği önemli kayıplar üzerine, ulusal kurtuluş mücadelemizi imha edebileceği umuduna kapılan düşman, 1985 kışında tüm gücüyle saldırıyı yoğunlaştırdı. "Pişmanlık Yasası" adıyla ihanete prim verilmesi, ajan-millis çeteciliğin örgütlenilmesinin, ilkel milliyetçi, küçük-burjuva reformist ve sosyal-şoven güçlerin devrimci mücadelemizin karşısına çıkarılması vb. uygulamalara rağmen düşmanın hevesi kursağında bırakıldı. Böylesine olağanüstü denilecek zor koşullarda, 15 Ağustos devrimci atılımı kesintiye uğratılmadı; ve "faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı devrimci direniş dönemi"ne damgasını vuran yine Newroz'un gerçek ruhuna uygun kahramanca bir mücadele anlayışı ve azmi oldu.

1986 Newroz'u ve Ulusal Kahramanlık Sembolü: AGİT

Bağımsızlık mücadelemizde önemli bir kilometre taşı olan 1986 Newroz'unun direniş tarihimizdeki yeri belirgindir. Çünkü 1986 Newroz döneminde gerçekleştirilen Bahar Atılımı, Kürdistan'da bir daha sökülüp atılmayacak bir tarzda kökleştirilen silahlı mücadelenin süreklileşmesini sağlamıştır. Kuşkusuz bu olgular soylu kahramanlık örnekleri sergilenerek gerçekleştirilebilmiştir.

1985 kışında yaşanan onca kayıplar ve acılar pahasına gerçekleştirilen

ERNK'nin ilanı, halkımızın eline tutuşturulan güçlü bir silah niteliğindedir. Ancak, faşist düşmanın amansız saldırıları karşısında bu gelişmelerin kesintiye uğratılmaması, süreklileştirilmesi büyük önem taşımaktaydı. İşte hareketimiz, Demirci Kawa'dan Mazlum DOĞAN'a kadar süzülüp gelen tarihi ulusal kahramanlık edermelerimizi AGİT yoldaşın şahsında somutlaştırarak, döneme gereken cevabı yine kahramanca vermiş ve '86 Newroz'unu bu temelde yarattığı Bahar Atılımı'yla kahramanca karşılamasını bilmiştir. Bu atılım ulusal direnişin süreklileştirmiş ve düşmanın tüm umutlarını ve planlarını boşa çıkarmıştır.

Hem hazırlanması ve hem de uygulanıp geliştirilmesi süreçlerinde 15 Ağustos direniş dönemine en önde katılan AGİT yoldaş, 1986 Newroz'

*Savur istediğin kadar
sam yelini!..
Topla bulutları,
yağdır yağmuru
ve doluyu,
kari da!..
Estir kasırganın
en şiddetlisini...
Coşturan suların
en büyük selini!..
Koparamazsın yine de
kavgamdan
çekip bağrından
otamazsın!..
Çünkü;
ardından doğacak güneşi,
yaşanacak baharı
ve bunun
en güzel
gelecek günleri vardır!..*

unda çıktığı kıvılcımla '86 Bahar Atılımının da yaratıcısı ve önderi olmuştur. O'nun 28 Mart günü Gabbar'da girilen çarpışmada vurulmasının, ağız sayısalı generaller çetesi tarafından sevinç çığlıklarıyla karşılanması boşuna değildi. Fakat faşist generaller çetesinin bu çığlıkları uzun sürmedi. Bu büyük kahramanın şehit düşmesinin ardından, durmak bir yana giderek şiddetlenen ve yaygın eylemlerle düşmanın umutları çok çabuk suya düştü. Ve artık dost da düşman da anladı ki: başlatılan özgürlük maratonunda mücadelemiz, AGİT yoldaş gibi en seçme önderlerini yitirse bile kesintiye uğramayacak ve direniş ateşi bir daha söndürülemeyecektir. İşte 1986 Newroz'unun direniş tarihimizde daha şimdiden seçkin bir yer edinmesinin anlamı da burada yatmaktadır.

1987 Newroz'unda Pratik Egemenliğe Doğru

Yukarıda, modern ulusal kurtuluş mücadelesi sürecinde her yeni Newroz'un kurtuluşa doğru atılan görkemli bir adım olacağı belirtildi. Bu belirleme çerçevesinde 1985 ve 86 Newrozlarında yaşanan durumlar özetlenecek

olursa, belirgin bir aşamanın kaydedildiği açıkça görülecektir.

1985 Newroz'unda halkımızın elinde ERNK gibi güçlü bir silah tutuşturulmuş olmasına rağmen '85'in talihsiz kışında yaşanan olumsuz gelişmeler ve ihanetler mücadelemizin önemli kayıplar vermesine neden olmuştur. O kadar ki düşman KUKM'ni tümünden imha edebileceği umuduna bile kapılabilmiştir. Bu umutla her türlü özel savaş yöntemleri geliştirerek, hatta sol maskeli sahtekarlardan oluşan "birlik"ler oluşturarak devrimci direnişimize azgınca saldırmıştır. Fakat mücadelemiz ciddi sarsıntılara uğrasa da bu girdaptan başarıyla çıkmasını bilmiştir.

1986 Newroz'unda ise Bahar Atılımı ile birlikte saldırıya geçen bu kez düşman değil, devrimci kurtuluş kuv-

metkidir. Gerillanın her an, her yerden çıkıp vurabileceği düşüncesiyle çılgına dönen Türk somürgecileri tam bir savunma durumunda olmasına rağmen, zaman zaman can havliyle çırpınmakta ve havalandığı savaş uçaklarıyla çocuk-çocuk, yaşlı, kadın demeden halkımızın üzerine tonlarca bomba yağdırarak korkusunu gidermeye çalışmaktadır.

Evet, '87 Newroz'unun yaklaşmakta olduğu şu günlerde, yaşanan gerçeklik hiçbir demagoginin karartamayacağı kadar parlak ve çarpıcıdır. Kürdistan gerillasının etkin eylemliliği altında savunmaya mecbur edilen somürgeci düşman, insan gücü ve teknik açıdan büyük bir yığılma gerçekleştirerek, devrimci kurtuluş kuvvetlerimizden gelebilecek saldırıları karşılamaya çalışmaktadır. İnsiyatifin tümünden yitirmiş ve büyük bir panik içerisinde. Giriştiği sınırlı saldırılar ve sivil katliamlar uluslararası alanda önemli tepkiler doğurmuş ve büyük umutlarla baş vurduğu bu saldırılar kendi barbar ve vahşi yüzünün teşhir ve tecritinden başka bir sonuç doğurmamıştır.

Buna karşılık devrimci direniş güçlerimiz ise, sergilediği her yeni kahramanlık örneği ile halkımıza daha büyük bir güven vermiş ve halkın sunduğu geniş maddi-manevi destekle yenilmezliğe ulaşmıştır. Cephemiz ERNK, toplumumuzun çeşitli kesimlerinin oluşturduğu işçi, gençlik, kadın, esnaf vb. birliklerle ete-kemiğe bürünerek bir yandan savaş cephesinde ARGK saflarını beslemekte, bir yandan da cephe gerisini tahkim ederek güçlendirmektedir. Bu temelde '87 Newroz'unu daha güçlü ve daha kahramanca karşılayan devrimci direniş mücadelemiz adım adım pratik egemenliğe doğru yürümektedir.

Ote yandan tüm bu gelişmeler, Kürdistan sorununun uluslararası alanda şimdiye kadar görülmemiş boyutlarda konuşulup, tartışılmasını gündeme getirmiştir. Ortadoğu'dan Afrika'ya, Avrupa'ya ve Amerika'ya kadar dünya KUKM'nin yarattığı gelişmelerle adeta calkalanmaktadır. Yaşanan gelişmeler gerek dost gerek düşman her güce, "artık bu sorun karşısında tutum belirlemenin zamanı gelmiştir" dedirtecek kadar geniş boyutludur. Ve bu doğrultuda çaba ve araştırmaların hızlandığı görülmektedir.

Sonuç olarak, büyük ve soylu kahramanlıklar sergilenerek sabır ve bilinçle örülen devrimci direniş mücadelemiz, içinde bulunduğumuz bugünkü aşamada, yani 1987 Newroz'unun ön gününde, ülkesini ve halkını seven her Kürdistanlının göğsünü kabartacak bir düzeye ulaşmıştır. Belli ki, bu olumlu gelişmelerin her Kürdistanlı yurtsevere yüklediği görevler de aynı oranda büyümüştür. Bu büyük ve kutsal görevleri yerine getirmekten de ote daha büyük görevler talep edebildiğimiz ölçüde nihai kurtuluşumuzu yakınlara ulaşacağımızı bilmeliyiz.

Bağımsız ve özgür bir Kürdistan'da insanca ve mutlu bir yaşam için Demirci Kawa'nın, Mazlumların, Agitlerin ışıklı yolunda ileri!

– Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi!
– Yaşasın Birlik, İsyân ve Direniş Geleneğimiz Newroz!

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Bugünkü düşman uygulamaları karşısındaki çıkışları bile, gerçekliğinden nasıl tavizsiz davrandığını gösteriyor. Düşmanın özel ilgi ve ilişkisini kabullenmiyor. Maddi ve manevi işkencelerle devrimci mücadeleden kopartılmak isteniyor, o, buna daha güçlü sahip çıkmanın savaşını veriyor. Çocugunu şehit veriyor, ama silahını devralma talebinde bulunuyor. Bütün bunlarla Kurt yitilmesini, mertliğini ve yurtseverliğini çağdaşlaştıranak sahip çıkıyor. Mücadelemiz diğer toplumsal kesimler içinde olduğu gibi, bu kesim içinde de kitleselleşmektedir. Bu anlamda tek tek bireylerin yakalanması hiçbir şey değiştirmeyecek. Sonuç olumsuz olsa da, geçmiş gibi ne mücadelenin engeli ve ne de devrimci yapının dağıtıcısı haline getirebilir. Çünkü mücadelenin niteliği ve kapsamında bir hayli büyüme vardır. Ancak, geçici propaganda malzemesi olarak kullanır. Toplumumuzun hassas yanını teşkil ettiğinden dolayı da, özellikle psikolojik baskı aracı haline getirmek ister. Ve kendisince, kitlelerde böylece moral bozukluğunu yaratmış olur. Bundan da fazlasını yapamaz. Yok eğer, hala eskiyi düşünüyorsa bu hayalperestlikten öteye gidemez.

Devrimci direnişçilikle yorgunmuş kişiliğini bir kez daha konuşturan Saadet, düşmanın bu ırgın emeline karşılık, vazgeçilmez kararlı tutumunu şu sözlerle dile getiriyordu:

«Ne olursa olsun düşmanın eline kesinlikle sag düşmemek gerekir. Özellikle düşmanın buna ağırlık verişini insan görünce, daha da duyurlu hale geliyor ve her an düşmanla karşılaşabilir düşüncesiyle bir adımı dahi silahsızlamak istemiyor. Şahsen ben bile, bilsemki dünyanın en büyük direnişini işkencede ve cezaevinde yaratacağım, düşmanın sırf bu, «sag yakalayacağım» emelini kursağında bırakmak için de olsa, silahımı konuşturmadan asla çekinmeyeceğim. Ve bakım ki, sag ele geçeceğim son kurşunumu da kendime sıkacağım.»

Bu sözler bende bir çağrışım yaptı. Geçmiş mücadele arkadaşım Azime'yi aklıma getirdi.

Geçmişte de şehit yoldaşım Azime DEMİRTAŞ hep böyle düşünür, konuşurdu. Kırk gün işkencede kalıp döndükten sonra, adeta bütün bunların özel propagandası olmuştu. Gittiği her yerde ve her grupta direniş işlerdi. Özellikle bayan arkadaşlara, «Devrim uğruna şehit olmanın onurlu yaşamına her an hazır olun, ama düşmanın eline kesinlikle sag düşmeyi hiçbir an bile düşünmeyin» derdi. Ve cezaevinde direnen bayan arkadaşlardan bize

“İki Yoldaş Ulusal Direniş Mücadelemizi Böyle Yaşadık...”

ulaştırdığı mesaj da buydu. Azime yoldaş, direnişlerden aldığı güçle de, bu kararlı tutumunu her yerde aktifçe savunuyor ve sahip çıkıyordu. Hatırlıyorum: bir gün düşman, bulunduğu köyü havadan ve karadan kuşattı. Kaldığımız evde sığınagımız vardı, ama ilk kez sığınaga gireceğimiz için güvenemiyor ve hep yakalanacağız psikolojisiyle hareket ediyorduk. Şaka mahiyetinde de olsa, o an üç erkek arkadaş, sanki anlaşmış gibi ağızlarından çıkan aynı sözlerle bir suçluya bakarmışcasına bana dönerek, «En ciddi aranan sensin. Azime zaten cezaevinden yeni çıkmış, ikizin olmasaydınız, biz kendimizi uygun ifadelerle kurtarırdık» demelerine karşılık, ben bir an şaşırıldım. Son derece bağlandığım, güvendiğim ve yoldaş dediğim bu insanlardan beklediğim sözleri duyuyordum. Azime, o kısa cezaevi yaşamıyla bu tür şeylerle biraz daha sınavlıydı. Şaşkınlığımı anlayınca, büyük bir öfkeyle hemen söze aldı: «Ne demek istiyorsunuz, hangi ifadelerden bahsediyorsunuz, yani direnmeyecek misiniz? Silah kullanmayacak mısınız? Teslim mi olacaksınız? Bunlara evet diyorsanız, evin basılmasını beklemeyin ve hemen gidin teslim olun, biz direneceğiz. Yok diyorsanız, sığınaga gireceğiz, düşman farketmedikçe hep birlikte direneceğiz. Şunu diyebilir miyiz evdi, sığınaktaki silahlarımızı kullanmadık ve onun için yakalandık. Hayır kabul etmiyoruz! Ve dikkat edin; biz, düşmana darbe vurmak için yapılmayan bir eylemin başarısızlık nedenlerini dile getirmiyoruz, düşmanla karşı karşıya gelmiş durumdayız. Ve koşullarımız ne olursa olsun kesin direneceğiz» diyor. O an, herkes sanki üstün verilmiş bir talimatmış gibi kabul etmek zorunda kaldı. Evet, bu yigit ve militan arkadaş, daha sonraki mücadele pratiğimizde düşmanı kahreden destansı bir direniş örneğini yaratarak şehit düştü.

Şehitlere bağlılığını her an düşmana karşı yaşadığı direnişle dile getiren Saadet:

«Partimizin direniş ruhuyla yaşıyorsak, şehitlerimizin bize bırakılan soylu mirasla daha güçlü direnişler yaratabilir ve savaş anlamılaşabiliriz. Mesela ben, her zaman düşmanla karşı karşıya gelme anını düşünüyorum, nasıl direnmem gerektiğini de planlanmı ama bunları istediğim gibi yapamamanın koşulları da aklıma geliyor. Düşman pususuna ansızın düşmek kadar hiçbir şeyden korktugumu zannetmiyorum. Rükunleri şehit verdikimiz pusuyu düşünüyordum da, insan istediği zaman gerekeni yapmıyor ve işlevsiz kalıyor. O an, düşmana cesaretin varsa, arkadan kâhpece değil, önden mertçe savaş demesi geliyor insanın.

O ara Saadet'in anlamlı suskulugunu seyreliyordum. Elindeki çöple yeri karıştırdı, düşündü durdu ve birden başını kaldırıp geleceğin umut deryası gözlerle baktı... bakındı. Daga, ormana ve yanındaki yoldaşı olan bana... Tekrar konuşmasına başladı:

«Bak göreceksin Z... arkadaş, düşmanın ansızın pususuna yem olmazsam ülkem, halkım ve Partim için çok iyi direneceğimi söylüyorum sana. Bir arada olmasak ve ayrılsak da duyarsınız bunu.»

Devrimci direnişe sahip çıkmadaki kararlı tutum ve davranışlarıyla adeta gözlerimin önünde canlanmış Azime Demirtaş'ın gibi görüyordum O'nu. Bir yandan düşman faaliyeti karşısında çektiği acı ve zorlu anlarıyla, diğer yandan da içinde bulunduğu coşkulu, neşeli ve canlı haliyle karşımda o an duruyordu. Ve böylece, hayat kavgamızın zor günlerini ve anlarını birlikte yaşadığımız şehit yoldaşların hayaleti bir bir gözlerimin önüne geliyor, inançları uğruna sergiledikleri yüce devrimci tutumları kâfama canlanıyordu.

Evet, böylece geçmiş mücadele pratiğini butunıyla düşünceye yaşamak istiyordum o an. Tabii ki bu; geçmiş bir bütün dönmek, onunla yetinip

nacak baharı ve bunun en güzel gelecek günleri vardır. Onları yaşamadan bunları yaşamak neye yarar ki? İstemem hiçbir an böylesi bir yaşamı. Daha doğrusu, hayat kavgamızın asıl özünü Dersim'in kendisinden kazanmışım. Direniş ve ihaneti Dersim tarihinden öğrenmişim. Kürtlüğü ve Kurdistan'ı Dersim somutunda tanımışım. Sömürgeci düşmanı Dersim katliamıyla kavramışım. Yani, Dersim'in toprağı, ormanı, dereleri, suları, dağları neyi anlatmıyor, neyi kavratmıyor ki? Tek bir Munzur'u bile, başlı başına bir direniş tarihiydi, bir halkın kurutulamayan yurtseverlik kaynağıydı.

Hayata ilk gözlerimi açtığım gibi, gerçekliğinde hiçbir an taviz vermeyen, bugün yaşamıyla yurtsever tipik bir Kürt kadını olan anam, bunların hepsini bir... bir ağıtları ve konuşmalarıyla dile getirip anlatırdı. Başta... Dersim'in özgür yaşamından ardından 38 katliamı ve sürgün hayatını, görüp yaşadığı ve direnişe sürekli sahip

avunmak ve anlamsızlaştırarak değil, pratice daha güçlü hükmetmek için yaşıyordum.

Ve yine düşünüyorum; ilk mücadeleye başladığım Dersim ve Dersim halkını. Elbetteki Kurdistan'ın bütününden ayrı değil, ama bambaşka bir anlam ve haz taşıyor yüreğimde. Çünkü, hayat kavgama ilk günümü orada vermişim. Karşılığını, beni derinden içine çeken kavgamızın güçlü neferlerinden bulmuşum. Buna, ben de bir ömür armagan ederek bedelini ödemeye çalıştım. Ve böylece, ilk doğuş ve ilk sarılışla, sonsuz bir inanç ve güvenle, yaşam ve ölümden beraberliğimize ilk ve son onayı Dersim vermişti.

Artık, bu canlı ve coşkulu gücümle orada daldım kavgamızın deryasına... Tadip yaşamak istediğim gelecek yeni yaşamın günceli, suyunu ve havasını... Ve bu toyluğumla düşman kasırgısıyla orada bogulmak istendim, ama direneceğime ve yehilmeyeceğime dair şöyle bir haykırışta bulundum:

Savur istediğin kadar sam yelini, top-la bulutları, yağdır yağmuru, doluyu, karı... Estir kasırganın en şiddetlisini... Coştur suların en büyük selini... Yine de koparamazsınız kavgamdan, bağrımdan çekip atamazsınız beni. Çünkü, ardından doğacak güneşi, yaşa-

çkan anasından, babasından duyup ve hiçbir an unutamayacağıyla anlatmaya... Bunda en çok özgür yaşamın anlamını ve bunların çeşitli biçimlerini... Düşmanın iç ihanet olaylarını nasıl tezgahladığını ve bunların çeşitli biçimlerini... Sürgün yaşamında hasreti çekilen vatan topraklarına duyulan özlemi, tutkuyu, sevdâyı dile getirirdi. Ve istisnasız her konuşmasının sonunda, «'38'i bize yaşatan Miste kordur. Bir Miste kor kaha çıkıp bir '38 daha bize yaşatmasa iyi» diyor.

O bilemezdi adından söz etmeyi, ama anlaum ve konuşmalarıyla şahsında ve Dersim somutunda acı Kurdistan'ı tanıtıyordu. Ve bunda, ağlayan kin ve öfkeyi, umut ve tutkuyu dile getiriyordu. Doğrusu ben de bunu bilemiyordum. Acılı Kurdistan'ı böyle tanıyıp, bu gerçekliğe ananın şahsında yaşayın, bu düşmana karşı kin ve öfkeyle büyüyordum. Bu nedenle okul ve görev yıllarının bütününde sömürgeci düşmanın yabancılaştırma kurallarına sürekli karşı çıkmışım... Özellikle, Miste kor'un posterlerini ne asmuş ve ne de astırmışım. Tersine, canlı olanları kazaya getirecek kırıp dökmüş ve camsızları da gizlice yırtıp yakmışım. Sömürgeci düşmanın bütün dayatmalarına rağmen hiçbir zaman

Devamı 17. sayfa

HAPİSHANE GERÇEĞİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Nûhat

Sınıflı toplumun ortaya çıkışıyla egemen güçler üretim araçlarını elinde bulundurmak, ekonomik ve toplumsal egemenliklerini devam ettirmek için devleti bir baskı aracı olarak kullanmışlardır. Bu baskı birçok şeyi kapsadığı gibi ordu, polis, mahkeme ve hapishaneleri de kapsamaktadır. Hakim sınıflar sömürü temelinde kurmuş oldukları düzenlerinin sürüp gitmesi için her türlü tedbirleri almışlardır. Kurulu düzeni bozmaya çalışmak, çalıştırmamak yıkmak girişimleri amansız bir şekilde cezalandırılmıştır. İşte bu cezalandırmanın bir şekli olan hapishane sınıflı toplumlarla başlamıştır.

Sınıf çıkarları tehlikeye düşen egemen sınıflar kendilerine karşı gelenleri etkisiz hale getirmenin bir yöntemi olarak da zindanları kullanırlar. Zindanlarla kişileri toplumdan izole etmek, aktif mücadeleden alıkoymak, kitlelerden tecrit etmek, orada çürütmek, bitirmek ya da kendi düzenine hizmet eden bir unsur haline getirmek, "işlah etmek" amacıyla hapishanelere bu işlev yüklenmiş, hapishaneler bunun için kullanılmaktadır.

Köleci toplumdan günümüze dek işlevini sürdüren hapishaneler, sınıf mücadelesi içinde önemli bir baskı aracıdır. Sınıf savaşının yükseldiği tüm dönemlerde hapishanelerin daha fazla bir güncellik kazandığı, önem kazandığı görülmüştür. Yani "Tarih boyunca zindanlar egemen sınıfın ve egemen düzenin koruyuculuğunu yapmak amacıyla oluşturulmuş, özgürlük yutucuları olmuştur. Bu olgu çok katı ve yadsınmaz bir gerçektir. Egemen sınıflar için zindan muhalefetin karşıt sınıf ve güçlerinin mücadelesini önlemede bir araç, özgür düşüncenin ve eylemin yutan bir boğazalandır."

Bu hapishane yaşantısı içinde kimi insanlar eriyip yok olurlar, düzenle uzaşırlar. Kimileri bir pişmanlık içinde gün doldurmaya çalışıp dururlar. Kimi de içinden geldiği sınıfı inkar ederek sınıfına, halkına cephe alarak sınıf değişikliği yaparak sınıfına ve halkına ihanet eder. Bunların yanısıra hapishaneleri bir devrimci savaş alanına çevirenler de olmuştur. Özellikle kapitalist toplumda bu tür olaylara sık sık rastlanmaktadır. Gerçi feodal toplumda da mahkeme kararlarının acımasızlığı karşısında düşüncelerinden taviz vermeyen, savunduğu düşüncelerinden dolayı idam cezasına çarptırılan çok sayıda insan çeşitli idam biçimleriyle öldürülmüştür. O çağlarda da insanların düşünce alanında da olsa direnerek taviz vermeden ölümü göğüsledikleri çokça görülmüştür. Buna Galile'i örnek verebiliriz. "Dünya dönüyor" tezinden dolayı engizisyon mahkemelerinde de yargılanan Galile'i: "Dünyanın dönmediğini söyle seni bağışlayalım" derler. Galile bir an peki demesine rağmen sonunda "Ne yapayım, elimde değil, işte dünya yine de dönüyor" der. Bunun sonucunda idam edilir. Düşüncesinden ödün vermeden idam edilenlere pek çok örnek vermek mümkündür.

Ulusal kurtuluş ve proleter devrimler çağında burjuvazinin hapishane

uygulamaları başlı başına bir vahşet olurken, proleter devrimciler ve ulusal kurtuluşçu güçler de zindanların devrim açısından önemini ve rolünü kavrayarak zindan mücadelesini, devrim mücadelesinin bir parçası ve bir devamı haline getirerek bu alanda yaratılan destanlarla tarihe mal olmuşlardır. 1917 devrimi arifesinde, Çarlık Rusya'sında hapishaneler bir kıymet yerli olurken, devrimciler için de bir okul olmuştur. Yine Hitler faşizmine karşı komünistler zindanlarda direnerek teslim olmamışlardır. Anti-sömürgeci mücadelelerle de devrimciler zindan direnişleriyle büyük zaferler kazanmışlardır. Çağın en büyük emperyalist gücü ABD'nin "Paulo Condor" zindanlarındaki baskı, zulüm, işkence ve katliamlarına karşı Vietnamlı devrimcilerin kararlılığı ve yollarca direnmeleri tarihe mal olmuş ve bu güçlü direnişle Vietnam devrimcileri ABD'yi dize getirmişlerdir. İlerde daha uzun değineceğim Diyarbakır zindanlarında yara alan direnme destanı da zindanlarda verilen devrimci mücadele açısından çok önemli bir örnektir.

Bunların yanısıra ulusal kurtuluş ve sınıf savaşımında devrimciler zindanları devrimci düşüncelerin tartışıldığı, araştırıldığı bir okul, sanat ve kültüre hizmet edilen bir alan haline de getirmişlerdir. Nice güçlü ozan, yazar, dilbilim ve ressamlar hapishanelerde yetişerek güçlü yapıtlar verdikleri bilinmektedir. Bu anlamıyla hapishaneler hakim sınıflar için bir çürütme ve yok etme alanı olarak kullanılıyorsa da devrimciler için de, bir okul olarak daha iyi düşünme, geçmiş pratikten dersler çıkarma, inceleme-araştırma, sorunları tartışma ve kadroların yetişmesi bakımından önemli bir yerdir. Hele yaratılan direnişçi bir zindan geleneği de devrimciler için büyük bir öneme haizdir.

Gerçi tüm Kürdistan baştan başa bir açık hapishane olmakla beraber, Kürdistan halkı açısından hapishanelere bakmak mücadelemizdeki yeri ve önemini belirtmekte yarar vardır.

1924'te Palu-Genç-Hani isyanı ile başlayan 1930 Ağ. 1938 Dersim isyanlarıyla devam eden süreçte hapishanelerin fonksiyonu daha belirgin olarak ortaya çıktı. Kürt isyanlarının bastırılmasında Türk devleti toplu katliam ve sürgünlerin yanısıra halkı korkutmak ve yıldırma maksadıyla hareket önderlerini meydanlarda asarak yok ederken, çok büyük bir kesimini de hapishanelere doldurdu. O zamana kadar zindan ve hapis Kürtler için bir aşiret, kabile ve aile çekışmeleri, kız kaçırma, toprak, arazi ve kan davalarından kaynaklanan kavga ve ölümle sonuçlanan eylemlerden dolayı zorunlu olarak yitilen bir yerdi. Bunların yaşamları tekdüze olup ulusal ve sınıfsal bilinçten yoksun olmaları, onların gelişmesine ulusal ve sınıfsal sorunları tahlil edip gereken dersler çıkarmalarına olanak da yoktu. Amaçları bir an önce dışarı çıkmak oluyordu. İsyana kaulmuş bu nedenle hapishaneye düşen isyancı Kürtlerin büyük çoğunluğunu köylüler teşkil ediyordu. Bunların diğerlerinden pek farkı ol-

madı. Bunlar ulusal bilinci geliştirmek, tartışmak, yenilgilerden ders çıkarmak bilincine sahip olmadıkları için de diğer kesimlere uydular. Bireysel de olsa direnme ve kararlılık da pek görülmediği gibi hapishane açısından bir miras da bırakmadılar.

1970'li yıllar emperyalizmin en çok yara aldığı, sömürgelerini kaybettiği, ulusal ve sınıfsal kurtuluşların en yoğun olduğu bir dönemdir. Bu firunalı dönemde Diyarbakır'da tutuklu olan sözde Kürt aydınları "Marksizm-Leninizm"i ağızlarından düşürmemelerine, büyük laflar etmelerine rağmen kendi çağının da gerisinde kalarak bir küçük-burjuva aydının görevini bile yerine getirmekten uzak bir tavır içine girdiler. Kendi konularının çok gerisinde bir yapı sergilediler. Ulusal kurtuluş mücadelelerinin zaferle sonuçlandığı ortam gözönüne getirildiğinde: Kürtlerin varlığını ve yokluğunu tartışmak daha doğru bir tartışma yapmak; 1924, 1930, 1938'lerin de gerisine düşmek demektir. (Gerçekten bunun gerisine düşmüşlerdi.) Sömürge ulusa mensup bir aydının görevlerini yerine getirmedi. 1971 Diyarbakır tutuklu ve hükümlüleri, Kürdistan halkı için devrimci bir zindan mirası bırakamadılar. İşte 1979'da sıkıyönetim ilanı ve daha sonraki faşist 12 Eylül darbesi sonucu yakalanan çoğunluğu PKK kadro, sempatan ve taraftarlarının teşkil ettiği tutuklular, devrimci bir hapishane geleneğinden yoksun bir şekilde tarihi ve şanlı Diyarbakır direnişinin yaratıcıları oldular.

Böylece 1979 ve sonrası Diyarbakır zindan mücadelesine, devrimci bir hapishane geleneği ve mirasından yoksun olarak başladı.

Yok etmek ve bitirmek amacıyla hapishanelere yüklenen düşman, bu rayı bir tasfiye ve yok etme aracı olarak kullanmaya başladı.

12 Eylül faşizmiyle Kürdistan'da terör estiren faşist Türk devleti baskıların katmerleştirerek Kürt halkını işkence ve katliamdan geçirdi. Türk ordusunun tamamı Kürdistan'a yerleşerek askeri garnizonları gözetli, askeri kişileri de hapishaneler haline getirdi. Yüzbinlerce Kürdistanlıyı gözaltına aldı. Aylarca süren işkence ve sorgularla demokrat, ilerici, yurtsever kim varsa hepsini tutuklayıp hapishanelere doldurdu. Polis sorgulamasında kahramanlık ve yigittik sembolü olan Aslan Badem, Alaattin Gülmuş, Şaban Açıkgoz gibi proleter devrimciler ser verip sır vermezken, polis sorgulamalarında alınının akıyla çıkarılan, çözülenler, hatta ihanet edenler de oldu.

Amacımız bu yazı dizisinde hapishane yaşamından anılar sunarak bunlardan ders çıkarmaktır. Buna geçmeden önce polis sorgulamasına kısaca değinmekte yarar vardır.

Sorgu eskiden beri varolan, bilgi ve istihbarat elde etmek için çeşitli yöntemlerin kullanıldığı bir istihbarat alma şeklidir. Modern sınıfların ortaya çıkmasıyla değişik sorgulama yöntemleri de ortaya çıkmaya başlamıştır. Sömürgeci-faşist Türk devleti 12 Eylül faşist darbesinden sonra en vahşi ve en barbar yöntemlerle sorgulamalar yaparak

işkence yöntemlerinin tümünü kullandığı gibi, yeni yeni işkence yöntemlerini de icat etmiştir. Sorgu tekniği ve buna karşı alınacak tedbirler başlı başına bir araştırma alanıdır. (Daha fazla bilgi için Viktor Serge'nin "Militana Öğütler", Mazlum DOĞAN başkanlığında hazırlanan "Direnmek Yaşamaktır" adlı eserler bu konuda yardımcı olacak değerli eserlerdir.) Burada daha çok sorgulamada aksayan yön ve bundan çıkacak derslere parmak basmak istiyorum.

Yakalanma ihtimali, polise düşme ihtimali, düşünülmeyen ya da çok zayıf bir ihtimal olarak düşünüldüğünden bunun için yeterli bir önlem ve tedbir alınmadığından ani olarak bununla karşılaşan unsurlar yabancı oldukları, ilk kez tanışma fırsatı buldukları sorgulamada çıkmazlara girmektedirler. Kendilerine, arkadaşlarına, parti ve halka büyük zararlar verdikleri gibi, Şahin Dönmez, Mehmet Girgin gibi ihanet edenlere rastlamak da mümkündür.

İkinci bir husus da düşmanı küçük görmek. "Düşman bizi yakalayamaz", "kim bizi yakalayabilir", "düşman bizi çözemez" havası içinde olan, polis taktik ve sorgulamasından habersiz olan, yöntemini bilmeyen unsurların başta çözüldükleri görülmüştür. Üçüncü bir nokta da, "ben düşmanı kandırıyorum", "Türk polisi aptaldır" diyerek düşmanı küçümsemek. Yakalanmalarda, hele hele toplu yakalanmalarda bu nedenle tamamen çıkmazlara girdiği, bu tür anlayışların çok zarar verdiği de bilinmektedir.

Polis sorgulamasından ve çözümlerden önce Türk polisi gerçekten hiçbir şey bilmiyordu. Bu ilk sorgulamalarda açıkça ortaya çıkıyordu. İhanetlerden sonra polis hareket hakkında gerçek bazı bilgileri elde ettiği gözönünde bulundurulduğunda polis sorgulamasının ne kadar önemli olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır.

Bu nedenlerle devrimci her kişi her ihtimale karşı tutuklanabileceğini düşünmeli, polis sorgulamasında ne yapmak gerektiğini önceden hesaplamalı, bunun için gerekirse kendini eğitmeli. Kendi gücünü ve düşmanın gücünü olduğu gibi değerlendirmeli, ne abartmalı ne küçümsemelidir. Yakalanan her devrimci yakalandığı andan itibaren hep ısrarla bakmalı. Arkasına dönüp "ah gençliğim gitti", "ah ben ne yapacağım", "bitim mahfoldum" dememeli, bu zaafiyet içine düşenlerin sonu kötüdür. Polis sorgulaması verip sır vermezken, polis sorgulamalarında alınının akıyla çıkarılan, çözülenler, hatta ihanet edenler de oldu.

DEVAM EDECEK

Avrupa'da Kürdistan ve Türkiyeli Emekçiler

Sorunlar ve Görevler

Giriş

Kürdistan devrimi güçlü gelişimini sürdürürken, ülke genelinde kitlelerin en büyük umudu ve geleceği olmuştur. PKK III. Kongresi'nin açtığı yeni mücadele ve savaş sahası her Kürdistanlının kendi gücünü ve kinini düşmana karşı kullanmasının olanağını açtı. Artık ulusal kurtuluş cephemizin tüm vatandaşlara ulaşması ve onların tümünün ERNK çatısı altında birleşmesinin en yaygın yaşanacağı dönem açılmıştır.

Devrim sadece ülke zemininde değil, artık yıllardır yurt dışındaki yüzlerce emekçinin içinde yer aldığı mücadele ettiği çok çeşitli biçimlerde desteklediği bir düzeydedir. Ancak devrimci mücadelenin ülke dışındaki emekçiler arasında yeterince serpilip geliştiğini, onların en geniş kesimlerini kapsadığını söylemek mümkün değildir. Hele Türkiyeli işçiler sözkonusu olduğunda tam bir vahim durumla karşılaşılmaktadır. Önder olması gerekenlerin devrimden kaçışı, sömürgeci faşizmle çeşitli düzeylerde işbirliği aramaları bir yana, yurt dışındaki işçileri kendi yaşamlarının nefes borusu yapmaya çalışışlarına da tanık oluyoruz.

Yurt dışındaki Kürdistan ve Türkiyeli emekçilerin en önemli bölümü bugün Avrupa'da yaşamakta, çalışmaktadır. Dolayısıyla tartışmaların en fazla yoğunlaştığı alan da burası olmaktadır. Kürdistan ülkesi en çok terkedilen, kaçılan bir alan özelliğinde, insanlar bu ülkede yaşamın zorluklarına katlanamıyorlar, hatta dünya kapılarını biraz açsa milyonlarca insanın da terketme eğiliminde olduğu bir ülkedir Kürdistan. Kürdistan'da yaşamak bu kadar zorlaştırılmış ve artık tahammül sınırları aşılmakta karşı karşıya gelmiş, sorunlar bu kadar yoğunlaşmış ise yurt dışına çıkış bunlardan kurtulmak anlamına mı geliyor? Gerçekliğe bakıldığında bunun böyle olmadığı aynı biçimde yurt dışında da ağır problemlerle karşı karşıya kalındığı görülebiliyor.

Yurt dışında yaşayanların çeşitli kategoriler biçiminde bulundukları, kaynak ve öz olarak aynı olsa da problemlerin biçimde değişiklikler gösterdiği, her kesimde daha farklı istemlerle karşılaşıldığı açıktır. Yurt dışına çıkmak her ne kadar cazip hale getirilerek, ülke hayatı cehenneme çevrilme pahasına insanlarımızın özellikle de gençlerin ülkeyi terketmeleri teşvik edilse de yabancı ülkeler daha başka bir cehennem özelliği taşıyor.

Bu yazıda amacımız yurt dışı ile ilgili ya da Avrupa'ya ilişkin politika oluşturmak olamaz. Çünkü bu alanda zaten ERNK'nin çizilmiş politik hatı vardır. Bu politika özellikle ekonomik, sosyal gerçekliğin ışığında ele alınarak ve pratik çalışmada denenerek doğruluğu kanıtlanmış bir olgudur. Amacımız temel olarak bu politikanın sosyal-ekonomik zeminini okuyucuya açmak, düşünceleri netleştirmeye çalışmak ve yanlış anlayışları net biçimde göster-

mektir.

İşçilerin, Avrupa'ya gelişi, buna önderlik eden Alman, Türk hükümetlerinin anlaşmalarının yarattığı sorunlar nelerdir? Hangi işlerde nasıl çalışıyorlar? Alman ve diğer Avrupa ülkelerinin bu işçilerden beklediği ne idi? Şimdi neden geri dönüşten söz ediyor? Avrupa ekonomilerinin en zor ve işgücüne en fazla ihtiyaç duyulduğu dönemde törenlerle karşılanan işçiler, yıllarını verdikleri bu ekonomilerde aynı zamanda omürlerinden de önemli bir pay ayırmak durumunda kaldılar. Her yıl en önemli döviz kaynağı olduğu, TC açısından da sürekli yolunması gereken bir kaz gibi görüldüler. Yıllardır çeşitli vurguncu, kapkaççı kesimin en önemli geçim kaynağı adeta yurt dışındaki işçilerin tasarrufları olmuştur. Ülkenin ekonomik ve parasal farklılıklar nedeniyle Avrupa'daki küçük tasarrufların bile Türk ekonomisi içinde değerlendirildiğinde belirli bir yere sahip olması, Avrupa'da bir hiç olan yabancı işçinin Türkiye ve Kürdistan'da toplumsal kategoride varlıklı kesim içine girmesini kolaylaştırmaktadır. Ama bunların hiçbirisi de istediği amaca ulaşamamakta ve biriktirdiği parasını her defasında kapurumaktadır.

İşçilerin ülkelerinden, yakınlarından uzakta bambaşka bir toplumsal yapı içinde yaşamaları sürdürmeleri, onların daha bir sürü çarpıklık ve olumsuz ortam içinde çırpınlarına neden olmaktadır. Önceleri kendileri gelen, ardından eşlerini, giderek çocuklarını yanına alan, ama yine de yerleşme amacını temel almayan konumları sözkonusudur. İşçilerin ailelerini yanlarına almaları ardından sorunlarının daha da arttığı, bu defa aile ve çocuk sorunları eklendiği görülür. Eğitim sorunu vardır. Kürdistan ve Türkiye'nin eğitimden en yoksun köy alanlarından dünya kapitalizminin en gelişkin ülkelerine gelinmiştir. Kültürel açıdan ulusal, sosyal, sınıfsal ve dinsel anlamda var olan uçurumlar üzerinde hareket edilmektedir.

Sosyal problemlerin yanısıra kanuni haklar ve bunlardan yararlanma bile başlı başına sorun olmaktadır. Ve bu durum birçok devrim kaçkınının üzerinde palazlanmış için göz diktiği bir potansiyel olmuştur. Kürdistanlı emekçiler hangi biçimde olursa olsun ikinci bir asimilasyonu yaygın olarak yaşamak durumunda kalmaktadırlar. TC'nin kendi gerçekliğinden koparmak için eline önemli bir fırsat veren bu durum, bir yerde bilinçli bir kökten anıdırma hareketidir.

Bireysel kurtuluş alabildiğine teşvik ediliyor. Her yerde böylesine bir çalışma bilinçli sürdürülüyor. TC'nin tüm kurumlarının telkin ettiği olgu budur. Adeta emekçilerin gücünü dünyaya kapatan bir anlayıştır. Ardından yozluğu aşılardan telkinler, dinsel kurum ve kuruluşlar. Cemiyetler, kahveler bir ağ gibi sarar ve kişiyi

tamamen dünyadan yalıtılmış hale getirir. Bunların tümünün işlevi ve özelliklerini yazımızda ele almaya çalışacağız.

Avrupa'daki emekçilerin ihtiva ettiği yoğun potansiyeli ele geçirmek ve kendi lehine hareket ettirmek için tüm güçler çeşitli yol ve yöntemler kullanırlar ve kullanmaktadırlar. Şimdi de her sınıf, tabaka kendi politikasını onların yaşamına ve geleceğine dayatarak sonuç almak istiyor. En başta TC ve diğer ırkçı kesimlerin yine din kivesi altında hareket eden ırkçı çevrelerin yoğun mücadelesi önem taşımaktadır. Faşist örgütlenmeler yanısıra sosyal-demokrat maskeli kemalist güçlerin faaliyetleri, yine aynı kaynaktan beslenen sözde sol çevrelerin Avrupa'da yoğunlaşmalarına tanık olundu.

12 Eylül faşist rejiminin işbaşına gelmesi ve Avrupa'ya siyasal bir akının hızlanması, bu alanda radikalleşmeyi alabildiğine artırdı. İltica akını bu dönemde hızlandı ve siyasal tansiyon hızla yükseldi. Devrimi düşünmek, birlikler oluşturmak bunun için örgütlenmek guncel görev idi. Ancak devrime yönelik faaliyetin ömrü kısa oldu. Özünde çok güçlü olan ve sürekli bölünmeyi korukleyen ama 12 Eylül öncesindeki devrimci durumda kendini pek hissettirmeyen, tasfiyecilik Avrupa'da işe koyuldu. Tek amaç devrimi öldürmek. Tasfiyecilerin sırtında bir kambur gibi duran devrim yükünün bir an önce atmak. Devrimci olmayan yöntemler TC ile ilerde tekrar anlaşman olanağı vardı. Avrupa'ya çıkan güçlerin hemen hemen hepsi şu veya bu nüans farklarıyla bu yolu izledi.

Devrim karşıtlarının Avrupa'daki çabalarının anlamını bilince çıkarmak bunu daha açık ortaya koymak yazımızın önemli bir konusu olacaktır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin sürekli olarak neden bazı güç ve kişilerin kendi yaşamlarını örgütlemekte olduklarını belirtmesinin anlamını açıklamaya ve bunun pratik örneklerini açıkça sergilemeye çalışacağız. Avrupa'nın toplumsal ortamı ve işçi çocuklarının karşısında duran yabancılaşma, köksüzleşme tehlikesinin nasıl kullanılmaya ve bunun üzerine oturulmaya çalışıldığını üzerinde duracağız.

"Ana dil hakkı, okul hakkı, radyotelevizyonda konuşma hakkı, seçim hakkı" vb. istemlerin ne menem güçler oldukları, bu istemlerin ne anlama geldiğini belirlemek gerekir. Neden bazıları "göçmen işçi" terimini literatüre sokmak istiyorlar. Neden bu deymi kabul ettirmek istiyorlar. Göçmen işçi deymi altında yatan niyetlerin anlamı ve kapsamı nereye varmaktadır. Kaldı ki işçilerin göçmen olmadıkları, burada yerleşme niyetlerinin olmadığı bilinmiyor. Gıtmeye ya da kalma sorunlarında en belirleyici neden Kürdistan'da ve Türkiye'deki sosyal-ekonomik-politik ortamdır.

Siyasal gelişmelerin Avrupa ala-

nında bulunan her kesim üzerinde önemli değişikliklere neden olduğu biliniyor. Kürdistan'da da PKK önderliğindeki ulusal direniş savaşımız önemli değişimleri ortaya çıkardı ve çıkaracaktır. 15 Ağustos Atılımı karşısında ortaya konulan tavırların bugün hala kendine siyasi diyen güçlerin temel politikası olduğu açıktır. Ancak bu politika hiçbir zaman kitlelere yansımamış, taraftar bulmamıştır. Kitleler ister Kurt, isterse Türk emekçileri olsun devrim yapmak isteyenlerin şerefi, fedakarlığı konusunda şüpheli olmamış desteklenmesi gerektiğini her zaman belirtmişlerdir. Peki tasfiyeci siyasetçilerin tutumu neden böyle olmuştur? Temel olarak ara sınıf ve TC ile kitleler arasında yalpalayan eğilimin Avrupa'daki yansımaları yine yazımızda dile getirmeye çalışacağız.

Çözüm yolu olarak ERNK siyasetinin pratik açılımını yapmaya çalışırken hangi temelde hareket edileceği ya da politikanın objektif gerçekliği izah edilecektir. Kürdistanlı işçilerin sorunlarının çözümünde sorunlarla karşılaşılmasının temel nedeninin vatan sorunu olduğu açıktır. Yine Türkiye'deki devrim ve demokrasi sorunları Türkiyeli emekçileri yakından ilgilendiriyor. TC de bunun farkında ve yönelimini daha çok bu noktalardan hareketle yürütmektedir.

İltica problemlerinden söz ediliyor. Hatta neredeyse en önemli sorun durumuna konulmaya çalışılıyor. Son yıllarda özellikle Kürdistan'da pasaport dairelerinin nasıl birlerce pasaportu bir çırpıda verdiği biliniyor, on yıla yakın bir zamandan beri Avrupa alanında hızlı bir gelişmeyi yaşayan ulusal kurtuluş eğiliminin yarattığı etkiye rağmen yine hızla devam etmekte. Bunda temel amaç ulusal kurtuluş istemlerinin kendi öz toprakında hak aramasının önüne geçmektir. Avrupa'ya giderse bu istemler ne kadar güçlü olursa olsun etkisi sınırlı olacak, zayıf kalacaktır. Sömürgeci politika bu konuda Avrupalı dostlarının yardımına güvenmektedir. İşçilerin ve mülteci adı altında ülkesinden, vatanından kaçarak Avrupa metropollerinde ekme kapısı arayan insanlarımızın üzerinde sistemli, bilinçli tezgahların kurulduğunu bilmeyen yoktur. Onların çektiği zorlukların, sefaletin ve diğer kötü durumların sorumluları da bellidir. Bu işler tam bir şirket çalışması gibi yürütülmüştür.

Önce, TC hayatı zehir ediyor insanımıza, çıkış yollarını kapatıyor, imhayı dayatıyor. Ardından yurt dışına çıkış bir umut kapısı. Hemen pasaport hazır. Bu daıda çalışan ve milyonları vuran şebekeler de var nasıl olsa ve bu şebekelerin kazançlarının önemli bir payından devlet yöneticileri sebezleniyor. Avrupa'ya aktarılan insanları nasıl rezilce bir yaşama mahkum edildiği ise apaçık meydandadır. Ancak bazılanna ayrıcalık tanıdığını belirt-

Devamı 18. sayfa

Faşist Türk Sömürgeciliğinin....

Baştarafı 11. sayfada

boş ve gerçekleşmeyecek vaatlerde bulunmaktadı. Sıkıntının geçici olduğunu söyleyerek zaman kazanmaya çalışmakta, kısacası günlük pratik politikayla kendisini ayakta tutmaya çalışmaktadır. Bu sahtekarlığı kabul ettirmek için birçok aracı kullanmaktadır. Radyo, televizyon, gazete, belediye hoperloru, gezginci özel birimler, koy muhtarları, ihbarcılar vb. hep bu amaçlı propaganda için kullanılmaktadır. Ancak tüm bu uygulamalara rağmen devrimci çalışmanın gelişmesini engelleyemeyen düşman, bu kez devrimci kuvvetleri taklit ederek Kürtçe, Türkçe konuşan, devrimcilerin ve yorenin kılık-kıyafetine uygun özel gruplar oluşturarak halka baskı uygulamakta ve çapulculuk yapmaktadır. Bu duruma basit ve somut birkaç örnek verelim: Adıyaman merkezine bağlı Yukankuşakkaya köyüne gündüz gelen bir grup polis, bir yurtsever Kürdistanlı genci yakalayarak, "Biz Apocuyuz, gelip bize katılacaksınız" diyor; genç buna tepki ile karşı koyunca, ayaklanmanın dibi jiletlenerek bırakılıyor. Yine bölgemizde bir başka örnek: Adıyaman merkezine bağlı Kayaonu köyünde seyyar satıcılık yapan yaşlı ve yoksul bir kadından, "Biz Apocuyuz" deyip onbin TL para, zar zor şehirde aldığı ekmeğe zor alıyor. Besbelli ki bu pratik somut örneklerden anlaşılacağı gibi, bu yöntemlerle düşmanın neleri hedeflediğini açıklamaya gerek duymayacak kadar açıktır.

Halkımızın kalbine kanlı bir hançer gibi sokulan bir işbirlikçilik, ihbarcılık, karşı-devrim örgütü milis-çete olayı vardır. Tarihsel ve toplumsal temelleri olan böyle bir gücün varlığı ve uygulamaları bilinmektedir. Bahar Aulımı ile birlikte bu karşı-devrimci yapıyı yeniden gözden geçirerek gelişmelere uygun yöntem ve taktik ile uygun bir konuma getirildi; ihbar ağını daha da geliştirerek, askeri ve siyasi ihbar ağı biçiminde iki ayrı kolda örgütledi, bu konuda kullandığı kişi ve kesimler daha çok işbirlikçi hakim sınıflar, karakter-siz, yoz, toplum dışı ve bilinçsiz kişilerdir. Bunların ekonomik durumlarından ve çeşitli zaaflarından yararlanarak bu yapıyı devrimci harekete karşı kullanmak istemektedir.

Bu politikayı uygulayan faşist Türk devleti, "savaş Kürdistanlaştırma", "Kürdü Kürde kurdirtma"yı hedeflemektedir. Ancak diğerlerinden olduğu gibi sömürgecilerin bu politika ve uygulamaları, devrimin yaratıcı, doğru ve etkin politikası karşısında yıkılmaya mahkumdur. Eger bugünkü koşullarda devrimci mücadele, anlayış ve yaşamda sebat edilirse, sömürgeci politikaların yaşam imkanı bulması mümkün değildir. Objektif zemin, ulaşılın mücadelenin doğru strateji ve taktikleri bunun böyle olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Açık ki, bu karşı-devrimci silahlı örgütlenme ve yapı oldukça kof, yapay ve iç çayırlıklarla doludur. Besbelli ki, bu politikanın devrimci politika karşısında ciddi bir engel olması mümkün değildir. Ancak sömürgeci karşı-devrimin bu yapıya verdiği, süreç içerisinde sürekli gelişir-

meye çalışacağı, tüm devrim ve Parti karşıtı anlayış, çevre ve grupları bu yapı içine çekeceği ve bu temelde devrimci maskeli örgütler kuracağı, ya da ideolojik-politik yaklaşımları, strateji ve taktikleri ile böyle bir konuma açık olan mevcut örgütlerin çekileceğini olasılık dışı görmemek gerekir. Bu yapıya karşı politikamız; bu silahlı karşı-devrimci örgütleri dağıtmak ve yok etmek olmalıdır. Ancak mevcut koşullarda böyle gelişkin bir sonuca ulaşmak için çok yönlü bir çalışma içine girmek şarttır. Bölgenin özellikleri, mevcut güçler ilişkisini dikkate alarak, dağıtmak esas olmak koşulu ile, bu esas üzerinde etkisizleştirme, tarafsızlaştırma, sızma, bölüp parçalama, birbirine düşürme, TC'ye karşı kullanma gibi yöntemler uygulanmalıdır.

Düşman kırsal alanda uyguladığı bu taktiklerin yanı sıra, şehir merkezinde de şu taktiklere başvurmuştur: Şehir merkezine yoğun polis gücü yerleştirilerek, Adıyaman gibi küçük bir merkezde beşyüzün üzerindeki polis gücü asıl görevi; şehirde yoğun aramalar yapmak, kahve, işyeri ve ev basmak, büyük gruplar halinde gövde gösterisi yaparak halkı sindirmek ve denetim altında tutmak, gözdağı vermek, konuşamaz ve serbest hareket edemez bir duruma sokmak, zaman zaman kırsal bölgedeki operasyon, baskın ve pusulalara katılmak, işkence ve tutuklamalarda bulunmak vb.'dir. Olaganüstü yetkilerle donatılmış olan bu gücün zorbacı uygulamalarını, hatta kendi koydukları yasa, kural ve kanunları dahi takmadan onların dışında ve üstünde hareket etmelerini örneklemeye kalkışırsak saymakla bitiremeyiz.

Özellikle özel vurucu timler ve siyasi polis yoğun bir ajan ağı örgütlemeye çalışmakta, savaş taktiklerini uygulayarak her evde, okulda, işyerinde, semtte ve sokakta ajan yapıyı örgütlemeye ve bu yapıyı kırsal bölgelere kadar genişletmeye çalışmaktadır. Polisin böyle bir yapıyı yaratmak için kullandığı yöntemler çok çeşitli ve çeşitli olduğu kadar da ilginçtir. Bu durumu somut örneklerle izah edersek; mücadeleye katılmış devrimcilerin yakınları, açığa çıkmış bazı ilişkiler ve sempo-tizanlarımız, öğretmen, sağlık memurları, muhtarlar, köy ileri gelenleri vb. kişileri bu amaçla çalıştırabilmek için sık sık tutuklamakta, işkence etmekte, bu yöntem tutmayınca şeker politikası ile tatlı vaatlerde bulunup kandırarak kullanmaya çalışmaktadır. Ancak kitleler böyle bir yapıya karşı tepki ve öfke duyduğu, düşmanın bunun karşısında huzursuz ve çaresiz olduğu-gunu hemen belirtmek gerekir.

Sonuç olarak, tüm bu uygulamalarla güdülen özel politikanın amacının halkımızın mücadelesinden uzak tutulması, Kürdistan'da yaşayabilmenin imkanlarının ortadan kaldırılarak yok edilmesi, halkımızın yaşamının, uygulanan ekonomik, siyasi ve askeri politikalarla çekilmeye hale getirilmesi ve sonuçta halkımızın göç ettirilmesi, dağılması, parçalanması ve böylece

daha kolay egemenlik altında tutulması olduğu açıktır. Kısacası sömürgeci zindanlardaki halkımızın önderlerine dayatılan "ihnet edin, yoksa öldürürüm", dağlardaki partizanlarımıza, "pişmanız deyin, yoksa öldürürüm" politikalarını burada bir bütün olarak kırsal alandaki kitlemize, "buradan göç edin, yoksa açlıktan öldürürüm" biçiminde dayatmaktadır. Uygulanan bu çağdışı politikalar hem öncüyü, hem de onun savundugu halkı çok ciddi bir biçimde ilgilendirmektedir. Sömürgeciliğin bu politikalarının halkımız tarafından yok edilmesi demek olan mücadelenin geliştirilmesi, buna karşılık düşmanımızın geliştirdiği mücadeleyi geriletme ya da mücadeleyi ezme taktikine karşı yeni özgül çözümlerin ana çözüme bağlı olarak bulunması ve geliştirilmesi gerekmektedir. Zaten sözümüne düşmanın mücadeleyi ez-

mek için geliştirdiği tedbirler mücadelemizi daha da hızlandırmanın maddi zeminini güçlendirmekten başka bir işe yaramamaktadır. Sömürgecilerin Adıyaman kütlesine uyguladığı bu ilkel politikalar yöremiz insanlarını hızla patlamaya doğru itmektedir. Kitlede büyük bir kin ve nefret, belki de bir bölgesel ayaklanma biçiminde ortaya çıkmayabilir, ama gerilla savaşına kanaliz edilebilecek muazzam bir savaşçı potansiyel olarak geliştirilmesi, bilinçlendirilmesi, örgütlenmesi ve savaşılması için öncüden daha ciddi, daha yoğun bir çalışma beklemektedir. Ve adeta öncüyü buna zorlamaktadır. Bu haklı talebe uygun bir yapı ve çalışmayla karşılık verildiğinde muazzam gelişmelerin olacağı gün gibi ortadadır.

30 Ekim 1986

R...

İki Yoldaş Ulusal Direniş Mücadelemizi...

Baştarafı 14. sayfada

Tunceli'leşmeyip, hep Dersimli olmamda diretmişimdir.

Bu özelliğinden ötürü, dönemin çok çeşitli "devrimci" akımlarının seline hemen kapılıp giimmedim. İçimde arzula-dığım devrimcilige erişeceğimin hissiyle sürekli yaşadım. Günlerden bir gün, uyanıp çağdaşlaşacak Kürdistan'ın ilk müjdesini Dersim isyanları üzerine yazılan bir yazıyla aldım. Bu yazıyı getiren H... yoldaş, konuşmalarıyla bunu daha derin izah ederek, bununla Kürdistan'ın genel yapısını daha iyi kavratıcı kılıyordu. Ve böylelikle çağdaş kavgamızın ilk öğretmeni olan H... yoldaş, devrimci çıkış sağlamamıza hizmet ettiği gibi, devrimci mücadelenin çok çeşitli zorluklarını göğüslememiz de manevi güç kaynağımız oldu.

Yani daha doğrusu, hayat kavgamda acılı Kürdistan'ın ilk tamüci öğretmeni anam, yaraulacak çağdaş Kürdistan'ın kavratılışında ilk öğretmeni H... yoldaştır.

Düşmanca, bu iki gerçekliğe sadık ve bağlı olduğum bilindiği için. Partiden ilişkisiz kalış sürecimde yaşadığım en büyük yanlışlık da, sürekli bu iki gerçeklikten yola çıkılarak ince hasaplı planlarla gerçek yaşamımdan kopartılmak isteniyordum. Bunu kavramakta gecikmedim ve gerekli tavır takinmakta bilinclice hareket ettim. Gerçi çağdaş mücadelenin deney ve tecrübelerine sahip degildim, ama anamın iç ihnet olaylarıyla ilgili anlatıklarından çıkardığım dersler ve devrimci mücadelenin genelindeki ihnet ve direniş okuyup tanımuşluğumla, bu bana şaşırtıcı ve yabancı gelmiyordu. Belki Parti açısından gerekenleri yapamadım -ki yapamazdım-, fakat düşmanın yemi olmaktan da kendimi ve birçok yoldaşımı kurtarabildim.

Hemen hemen aynı şeyleri düşünen Saadet yoldaşla, bütün bunları bir bir ayrıntılarıyla düşüncede ve duyguda yaşarken, birbirimize gereken derslerin çıkarılması ve geleceğe daha güçlü yürünmesi açısından da karşılıklı görüş alış-verişinde bulunuyor ve öneriler sunuyorduk.

En çok da oradaki halkın durumunu ve mücadelenin gelişim düzeyini

merak ediyorduk. Bu konuda Saadet şöyle diyordu:

"Savaş alanlarındaki halk mücadelemizi gerçekliğini önemli oranda tanıdı, ama Dersim halkı bunu ne kadar tanıyıp kavradıysa insan bilemiyor. O kadar çok istiyordum ki, bunu tez elden tanıyıp kavramasını. Çünkü, geçmişte epeyce umutsuz ve güvensizdiler. Hatta yurt dışına çıktığımızda haberi olup vedalaştığımız insanların bütünü istisnasız aynı şeyi söylüyordu: «Siz, bizi düşman pençesinde yalnız başına bırakıp nereye gidiyorsunuz, yaşıyor-sak da, ölüyorsanız da beraber olalım ve birbirimizden ayrılmayalım.» Gerçi bunun asıl anlamını ne kadar kavrat-maya çalışıyordusak da, yine de bunu kabullenmek istemiyorlardı. Şimdi, Bu insanlarla olmayı ne kadar çok istiyorum.

Aynı şeyleri ben de yaşamışım. Özlemimi birkaç cümleyle dile getirdiyse de, bunda çok daha derin bir hasret çektiğini iyi biliyordum. Ve ben de bunun ortaklarındandım. İçimden, yeni dönem mücadele zorluklarını artık Dersim'de göğüslemeyi ben de istiyordum. Ama, gereken yapılmadı mı, sadece istem ve özlemle hiçbir şey hal olmuyor ki, ve ardından Partiden, alanda iki-üç gün içinde ayrılmamız için gelen haberi yorumladığım biçimle Saadet'e de izah ettim:

"A... yoldaş tarafından gönderilen haberden çıkardığım kadıyla, artık Dersim'e gönderileceğiz.

Gülen gözlerle:

"Ya... gerçekten öyle mi, doğrusu ben de, bu biçimde düşünüyordum da."

"Kesin bilemiyorum, ama daha çok bu kanıdayım."

Aynı özlem ve hasretin ortakları olduğumuz için, bu konudaki düşüncemizin hemfikir oluşu, sanki gerçekten de bu doğruymuş gibi, ortak sevincimizden günümüzün en son anını bir dik halay çekmeyle noktaladık.

Evet, 9 Eylül sabahından akşamın 7'sine kadar iki yoldaş hayat kavgasını, düşüncede... duyguda... konuşmada... bu biçimde yaşadık.

Z...

Kürdistan Kadınları 8 Mart'ı ERNK...

Baştarafı 8. sayfa

gümizin korunmasında küçümsenmeyecek bir rol oynadıysa; faşist TC'nin çakal sürülerinin vahşetine karşı da kendi ruhunu, insanlık onurunu düşmana teslim etmeyerek direnmesini bilmıştır. Yanlış bilgilerle düşman hedefini şaşırtmış, düşmanla karşılaşmış, savaşçılarla beraber omuz omuza çatışmış, gece-gündüz demeden savaşçıların her türlü ihtiyaçlarını karşılamak için yardımına koşmuş, küçücük çocuklarını dahi ateş hatuna alarak savaşçılara bilgi aktarmış, şehit olan evlatlarının intikamını düşmandan alabilmek için savaşma talebinde bulunmuş, devrim için didinip çabalamış Kurt kadını. Önce birliklerin safalarında da mücadele yürüten kadınlarımız bu amansız ve soylu savaşım içerisinde Hanım YAVERKAYA, Çiçek SELCAN, Adife SAKAK ve Rahime KAHRAMAN gibi değerli militanlarından dört savaşçısını da şehit vermiştir.

Sonuç olarak; bugün Kürdistan'da düşmanı her gün kahreden güçlü direniş eylemleriyle ulusal kurtuluş yolunda halk savaşı gelişmektedir. Bu topyekün bir halkın mücadeleye atıldığı, düşmanla savaşında örgütlü silahlı bir güç haline gelerek kurtuluşu adım adım ilerleyip kazanmayı ifade eder. Partimiz, açtığı Cephe bayrağıyla bunun biçimini yaratmış ve halkımıza götürmüştür. Bugün halk Cephemizin ve Halk Ordumuzun ör-

gütlenen bir kuvvet haline gelebilmesi için inşa sürecini yaşamaktadır. Aruk başta kadınlarımız olmak üzere tüm halkımız Cephe birlikleri içerisinde yerlerini alarak geleceği kendi emek gücüyle, bilekleriyle kazanmasını bileceklerdir. İşte bu gücün yaratılmasının yoğun bir bilinçlenme ve örgütlenme çabalarının yürütülmesidir.

Yurt dışı alanlarda da oluşturulan Cephe birliklerinin safalarında tüm halk kesimlerimizin yer alması mücadelemizin yer haklı sesini dünya kamuoyuna duyurmak, madden ve manen desteklemek ve bunun için her türlü engeli aşarak kendi yaratıcı gücümüzle devrimimize omuz vermek de temel görev ve sorumluluklarımızın arasındadır. Yurt dışı alanındaki halkımız bu haklı isteme gereken cevabı vermekte gecikmeyecek ve kendi ulusal kurtuluşu birlikleri içerisinde yerini en soylu bir biçimde almasını bilecektir. Ülkemizden uzak olmanın acısını çeken, en tortu işlerde çalışınlar ucuz işgücü haline getirilerek iliklerine kadar sömürülen yurt dışı alanlardaki kadınlarımız da ülkemizde gelişen KUKM'ne en önde, en fazla çaba ve enerjiyle kendi gerçek kurtuluşumuzun ifadesi de olan Yurt Dışı Ulusal Kurtuluşu Kadın Birliklerinde yerini almaktan gecikmeyecek, kendi özgür geleceğini kendi bilekleriyle yaratma kavgasını en ön saflarda

vermesini bilecektir.

Cephemiz ERNK'nin 3. kuruluş yılında kendi ulusal birliklerini yarattığı bu dönemde kutladığımız 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nu, Kürdistan kadınları da insanlığın bu onurlu mücadelesinde Ulusal Kurtuluşu Kadın Birliklerini oluşturarak karşılamaktadır. Kürdistan kadınları daha gelişmiş bir bilinç, cesaret ve fedakarlık örneğiyle dünyanın neresinde olursa olsun davasına sahip çıkmada, her türlü ihanet ve teslimiyet emarelerine karşı kendi öz örgüt gücüyle daha direngence savaşmada gereken gücü mutlaka yaratacak, bu gücüyle Dünya Emekçi

Kadınlarıyla dayanışmasını ve mücadele birliği içerisinde olduğunu pratiğiyle ispatlayacaktır.

Yiğit Kürdistan Kadınları! Yüzyıllardır boynunuza geçirilen prangalarla kopkoyu karanlıklara gömülerek en dayanılmaz insanlık dışı yaşama, köleliğe mahkum edildiniz. İnsanlık onurunuz, düşmanın kirli çizimleri altında çiğnendi. Sizin şahsınızda direniş mücadelemizin imhası temel alınarak ulusal gerçekliğimiz yok edilmek istendi. O halde, her kesimden

en fazla sizlerin devrimle butunleşerek geleceğinizi kendi ellerinizle yaratmanın kavgasını vermeniz vazgeçilmez ulusal görevleriniz ve tarihi yükümlülükleriniz olmaktadır. Bu nedenle, siyasal birliğimizin ve örgütümüzün temel ifadesi olan ERNK Kadın Birliklerinde yerimizi alalım! Çocuklarımızı ulusal kurtuluşu ruh ve düşünceleriyle büyüterek, özgür geleceğimizin yaratıcısı ve teminatı olan ulusal kurtuluş mücadelemizi maddi ve manevi tüm gücümüzle destekleyelim!

– Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!
– Kürdistan Ulusal Kurtuluşu Kadın Birliklerini Güçlendirmek İçin İleri!

Bu Yolculuğum Kürt Halkının...

Baştarafı 9. sayfa

sında kalan bölgelerde, herhalde halkın tek geçim kaynağı koyun-keçi beslemesi ile verimin düşük olduğu yüksek alanlardaki ekincilikten gelmektedir.

Bu güzel bölgeyi terk etmek için yeniden gorkemli vadiyi geçmek gerekiyordu. Bu güzel manzarada az kalsın otobüs çamura batacağı. Bu gorkemli manzarayı geçerken dağlarda yaşayan insanların karakteri daha iyi anlaşılır. Bu alanlarda doğayı ve toprakları evcilleştiren insanlar değil fakat daha çok doğa insanları kendine benzetmektedir.

Şırnak'tan sonra bir defa askeri güçler tarafından kontrol edildik, ondan sonra manzara gitgide biçim değiştirmeye başladı, vadiler geniş-

lemeye ve dağların büyüklüğü gittikçe kaybolup yerlerini küçük tepelere bırakmaya başladı. Yol ilerledikçe bu dağlı atmosfer yerini değiştirip daha çok "Türke" benzedi.

Şırnak'tan itibaren yollar bozulmaya başladı. Yoldaki o küçük suni gölcükleri aşarak ilerledik. Vadiler boyunca bir taraftan kahverengi ve kırmızımsı toprak diğer taraftan ekinlerin yeşilliği yeni bir hoş manzara yaratıyordu. Siirt'e yaklaştıkça işletilmiş ve ekili alanlar geliyordu. Siirt'te umduğumu bulamadım. Hoşuma giden yalnızca pazarı oldu. Hakkari'nin dağlarından inerken Siirt başka türlü düşünülmezdi ki zaten.

Burada ve Diyarbakır'da

tek bir gün kaldım. Böylece Kürdistan yolculuğum sona erdi. Beni Diyarbakır'da en çok etkileyen etmen askeri kontrollerin sürekliliğiydi. Ayrıca Kürt kültür, müzik ve dilinin işletilmesi ve konuşulmasının yasak edilerek, imhasının amaçlandığı bir gerçektir. Bu yönde, Ankara hükümeti, özellikle çocuklara yönelik olarak, bol miktarda okullar açma çabası içinde-

Benim yolculuğum boyunca gördüklerim ve yaşadıklarım; sevgi misafirperverliği ve daima dikkatli oluşları ile bu halkın varlığını üst bir aşamaya ulaştırma mücadelesini de daha iyi tanımamı sağlamıştır.

Tüm Sevgimle...

G. Prizzoti
Bir Fransız gazeteci

Avrupa'da Kürdistanlı Emekçiler...

Baştarafı 16. sayfa

mekte yarar vardır. Özellikle dinsel farklılıklara daha fazla olanaklar sunularak ilişkiler canlı tutulmaya uğraşılıyor.

Proletarya önderliğindeki ulusal bağımsızlık savaşının ödenen beri Kürdistan'da tüm milliyetler, azınlıklar ve dinsel açıdan farklı çevrelerde önemli destek gördüğü güçlü ideolojik-politik yaklaşımı ile onların da kurtuluş umudu olduğu açıktır. Ulusal birlik çatısı altında Kürdistan'ın en geniş kesimlerini bir araya getirmek şerefi PKK'ye nasip olmuştur. Onun için de en yoğun olarak farklılıklar, bölünmüşlükler bir de Avrupa kanalıyla körüklenmeye, insanların yeniden bölünüp parçalanmaya çalışılıyor. Misyonerler ve milyonlarca mark bunun için seferber ediliyor. Hristiyan, Süryani ve Yezidi Kürt vatandaşlarımız sanki toplumumuzun dışında imiş gibi tamamen koparılacak ve ulusal kurtuluş karşısına çıkarılmak isteniyor. Yine bazı karanlık çevrelerin kısırttığı bazı mezhepsel ayrımlardan söz etmek mümkündür.

Bahsedilen tüm sorunlar karşısında pratik tavır ne olmalı, sorunların doğru

çözümü hangi biçimlerde bulunabilir. Açık ki ülkelerinde devrimci çözümler söz konusu olmadıkça ve Avrupa'daki emekçiler öz vatan sorunları temelinde bir araya gelen, birleşen bir yapıya ulaşmalılar. Avrupa alanını TC'nin yararlanmadığı, tersine zor duruma düşen konuma getirilebilirse birçok sorun kendiliğinden çözülebilir. İnsanlarımız kendi üzerinde oynanan oyunları iyi kavrarlarsa, dostlarını, düşmanlarını daha iyi tanırlar duruma gelirlerse açık ki kendi sıradan pratik sorunlarını kendileri çözebilir duruma gelebileceklerdir.

Türkiye devrimi açısından Avrupa alanının olanakları tartışılmaz olumluluklar arz etmektedir. Bu olumlulukların değerlendirilmesi, milyonları bulan emekçinin kendi ülkesinin dev-

rim sorunları için harekete geçmesi çok önemli bir olanaktır. Geçmişte bir Yunanistan, bir İspanya örnekleri gözönüne getirilirse yurt dışındaki işçi potansiyelinin ülkenin siyasal ortamına çok güçlü etkiler yapabilmesinin örneklerine rastlanacaktır. Devrime ihanet eden, ondan kaçanların sığındığı bir kale olmamalı Avrupa, tersine devrim için yüklerin en fazla çarptığı özellikleri bağında taşımalıdır. Bu nasıl gerçekleşecek? Türkiye devrimine bu alandan güçlü destek nasıl verilecek? Özünde bu sorulara ulusal kurtuluş hareketimizin pratiği cevap vermektedir. Türkiye devrimi için Kürdistan dağları nasıl bir üs olanağı sunuyorsa mücadelemizin tecrübesi Avrupa'daki Türk emekçilerine bölüşümlü olarak fazlasıyla verecektir. O zaman FKBDC olgusu daha güçlü bir anlama kavuşacak, programında dile getirdiği DEVRİM için birliği sağlayabilecektir. FKBDC'yi Avrupa'da en

iyi hayata geçirmek için olanaklar sonuna kadar seferber edilmek zorundadır. Ancak bunun için tasfiyecilerin sahtekarlığına son vermek gereklidir. TC'nin her alanda binbir oyununu en güçlü biçimde boşa çıkarmak gereklidir.

Devrimin kanunu bundan böyle her yerde hükümünü icra edecektir. Kimse ilerilik adına sahtekarlık yapamayacaktır. Avrupa'daki işçilerin sorunlarını gerçekten farklı biçimlerde gösterip yaşamı örgütlemek mümkün olmamalıdır. Avrupa ülkelerine TC'nin penceresinden bakılmamalı. Onun politik sahasından hareket edilmemelidir. Devrimin çıkarları temel olmalı, devrim her şeyde damgasını vurabilmelidir. Acılar ancak böylece denebilir. Sorunlar böyle çözülebilir. İnsanlar el kapılarından kendi özgür vatanına böyle dönebilir.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Yazışma Adresi:
Berxwedan
c/o Feyka-Kürdistan
Kaiser Str. 151

Ödeme Adresi:
BfG.- Bonn
Konto Nr. 1205242100
BLZ: 38010111

Danimarka
Avusturya
İngiltere
Hollanda
Belçika

8.- dkr.
18.- s.
0.80 £.
3.- hfl.
60.- bfr.

Norveç
Fransa
İsviçre
İsveç
Avustralya

6.- nkr.
6.- fl.
2.50 sfr.
6.- skr.
3.- \$

Impressum: M. Atar, Göttinger Chausse 75, 3000 Hannover 91

GELÊ ME BÎ AWAZÊN SERFÎRAZIYÊ NEWROZEKE NÛH PÎROZDIKE

Operasyona Li Gundê Taşdelen Mêtîngeran Din Kir

DERBEKÎ MEZÎN LÎ ÇETÊN XAÎN YÊN XINÎZ KET;

14 MÎRÎ, 9 BRÎNDAR

Êrîşekî me ajêhati a şoreşgerî ji yêrî erîşa zivistanê ku ji destpêka 1987'an vir de berdewam dikin, li gundê Taşdelen navça Qilaba (Uludere) bajarê Çolamerê pêkhat. Operasyoneke fireh li dijî çetên li vi gundî yêrî çavsor û nayin rê çêbû. 14 kes hatin kuştin, 9 kes ji brîndar ketin.

Mêtîngeran Tirk yêrî faşist di miha Çilê de li gundê Kror navça Qilaba, li Hêzêxê (İdîlê), li Midyadê ûh.w. payhev derbên giran ji hêzên me yêrî rizgariyê girtibûn. Li ser vê bûyerê mêtîngeran Tirk leşkerên xwe yêrî li derdore bi rengekî mezîn tekuzkirin. Garanên artêşên xwe yêrî faşist, yekitiyên xwe yêrî dij-gerilla û komên nişangirtinê yêrî taybetî, yêrî ku riheki weke heywanan bi wan hatiye dayin, herwusa hemû hacetên xwe yêrî zirxê û bi motoran, balafir û filoyên xwe yêrî ji fantoman, ji nûhve li erdimê biçihkirin. Tevli "nexweşxaneke seyyar a leşkerî", "cihê bizavê" ji kişandin navça Şimexê û duxuyankirin ku, serdeste rewşê ne, "eşqiya hêla tixubên İraqê ve bazdan." Çetên generalan yêrî faşist ji hêlekî behsa fort û pesna xwe kirin, ji hêla din ji, garanên xwe yêrî leşkerî

yêrî 100 hezar serbazan, li welatê me komkirin. Destpêkirin ku dişa zilmê li ser gelê me bimeşênin û gelê me bitirsênin. Lê piştî demekî kurt, bi rengekî rind fahmkirin ku xwe bixwe dixapênin. Ji ber ku bin rewşê wusa, denge hêzên me yêrî rizgariyê li gundê Taşdelen navça Qilaba peqiya. Ev deng ji bo hemû cihanê duxuyankir ku, roja rizgariya gelê Kurdistan, roja yekber rabûna gelê Kurdistan nêzîke. Berpirsiyarên rejîma mêtînger li pêşberê vê denga birûmet ketin nava tirs û şaşbûnê de, wusa ku meriv bika-ribe bêje, mêtîyê xwe hundakirin. Weke agahiyên gihan me rûdan bi vi awayî serpêhatiye:

Roja 22'ê Sibatê hêzên me yêrî rizgariyê dikevin gundê Taşdelen. Reyên çûyin û hatina gund, dixin bin kontrolên xwe. Paşê kom-kom xwe li gund belavdikin. Çend bêbext û sîxur yêrî ji vi gundî, ji demekî dirêjbû ku giliya welatperweran û şoreşgeran dikiran. Gelê dorhêlê ji nîfrîn li van kesan dibarand, ji ber ku gund ji destê wan nokeran kişandibû. Gel salox ji şoreşgeran re dişand, daku ev çete bîn cezakirin. Ev çetên xulam

bi çekên ji dijmin girtibûn, di vê dema taliyê de, meriv kin bêje, pir serxwe ve çûbûn. Ev kesên hanan bi vê rewşa xwe bibûn astengê li pêşiya têkoşîna me, herçûqasî çend çaran şoreşger ji wan bi xweşî xwestin ku dev ji milisiyê û xulamtiyê berdin. Lê mixabin, karê xwe ê gemar û kirêt domandin. Daku ev çeper bîn paqijkirin, ê din şoreşger hatibûn gund. Êrîşên komên me yêrî gerilla li dijî xaniyên van kesan çêbû. Xaniyên çetên sîxur demekî gelek kin de hatin hilweşandin, û çete hatin tunekirin. Sênîyê gund pêşî fahmnekir ka li gund çi dibê, lewma herkesek xwe di mala xwe de veşart. Paşê, dema fahmkirin ku çi dibê û yêrî hatin gund partizanî bi şahî û kêyfxweşî derketin dere xaniyan û guhdariya partizanî kirin, heta ku axaf dawî pêhatin.

Kuştina 14 kesan û brîndar ketina 9 kesan ji çetên sîxur û milîs, kelatên mêtîngerîya Tirkên faşist yêrî ji derewan hatine avakirin, hilweşandin. Li kêleka din ji xurtiya irada me rizgariya netewî, hima artêşa rizgariya gel, nasi tevayî cihanê hat kirin.

û bi eynî lezê gerillayên me ji gund derdikevin û hemû kom dişa dijihiñ hev. Hêzên me yêrî rizgariyê ji bîni xusar û hundabûn negirtin, û bi lez xwe paşve kişandin; xwe ji navçê durkirin. Li gora nûçên gihan me, tevli serokê çetan keyê gund Cumhuriyet Tunc û hin nûnerên Komara Tirk yêrî resmi bêtîrî 15 kesan hatin kuştin, 10 kes ji brîndar ketine. Lê berpirsiyarên mêtîngeran hêjmara kuştîyên xwe û kuştîyên ji nûnerên xwe, bi veşartîneke mezî niximandin. Mina herdemê dişa belavkirin ku, tenê zarok hatine kuştin û bi derewên wusa xwestin derba xwarin, veşêrin. Lê çi heye ku, gava kulma gerillayên me mina gurzên li ser serê wan dipeqe, ê din mêtîngeran faşist bi derewên xwe yêrî vî nolê, nikarin tûkesî bixapênin û rastîyan biniximênin. Baweriya alemagîştî ji mêtî bi derew û demagojiyên wan ê din nema tê.

Êrîşek di navenda bajarê Cizira Botan de: Gelek mirî û brîndar hene

Mêtîngeran Tirk yêrî faşist, encama derbên duhev ji hêzên me yêrî rizgariyê digrin û piştî livbaziya gundê Hafêra rind gêjbûn û ketin nava taya mirina xwe. Lewma destpêkirine ku, ji be necariyê bêhna xwe bi xwennan û derewan berdin. Hinek ji wan gotin: "eşqiya, piştî rûdanê revîn Sun". Hinek gotin: "ber hêla Midyadê ve, hêla bani ve bazdan" ûh.w. Gava ew duxuyaniyên wusa melûl û tengezar dikiran, vê neqlê, çekên gerillayên me li navenda bajarê Cizira Botan peqitayan û gurin dan. Roja 9'ê Adarê 1987'an hêzên me yêrî rizgariyê yêrî şoreşger, di nava suka bajarê Cizira Botan de êrîşek birin ser komeke ji xaniyan. Tê gotin ku hêjmara bilind ji koma caşan hatine kuştin an brîndar ketine.

Rojên dawiyê a miha Sibate de, yereke mezî di navbera hêzên me yêrî rizgariyê yêrî şoreşger û garanên artêşa mêtînger li nêzîkî Duxubeyazide qewwimi. Domana vi şerî de ku agahiyên ronî li ser vi şerî berdestê me nebûn, tê gotin ku 8 serbazan dijmin hatine kuştin û gelek serbaz ji brîndar ketine.

Roja 5'ê Adarê li navça Weraşahr bajarê Ruhayê komek ji şoreşgeran nûmayîş û tezehuratên protesto li dijî erîşên hov û çavsor yêrî mêtîngeran Tirk li ser gundên Kurdistanê, pekanîne. Domana rapêrinê de şoreşgeran, haykela Ataturk a li pêşiya avahiya dibistana bilind (Lise) şikandine û di nava sukê de duruşmên nola, "Bijî PKK!" li ser diwaran nivistine.

LÎ AMEDÊ (DIYARBEKRÊ) ÊRÎŞEK ÇÛ SER QEREQOLA CENDERMAN

● Tê saloxdan ku gelek mirî û brîndar hene

Roja 2'ê Adarê hêzên me yêrî rizgariyê êrîşek birin ser qereqola cenderman li Egil bajarê Diyarbekrê. Leşkerên Tirk yêrî "Mehmetçikên qehreman" gava gerillayên Kurdistan li pêşiya xwe ditin, ji tirsan ê din nekarin bersiva xwe ji bidin. Qaraqola dijmin bi agirê hêzên me yêrî rizgariyê qul-qulî bû û kesên tî de hatin kuştin an ji brîndar ketin. Herçûqasî nûnerên dewleta Tirk duxuyankirin ku serbazek hatiye kuştin, 3 ji brîndar ketine, weke nûçên ji derdore gihan me, tê gotin ku hêjmara mirî û brîndaran gelek bêtîre.

Wek du her livbaziya hêzên me yêrî rizgariyê yêrî şoreşger, li du erîşa li dijî qereqola li Egilê ji, diyar bû ku, ka şer di navbera gelê me û mêtîngeran bi kîjan nolê berdewam dike. Pir hesanî meriv dikare bibîne ku, ka kê zexme û kê jare, kê pêsvedîqe kê naçe, kê jîyanê xurtidî û kê rizî dibe. Nûnerên rejîma faşist hertim dibêjin ku, "li nêzîkî tixuban erîşan tînin û dişa direvin", "zarokan dikujin" ûh.w. Lê bi rûdana li Egilê rastî li ber çavan ronakîr bûn. Tenê ev livbazi ku li Diyarbekrê pêkhat û durî tixuban pêkhat, jê re besê ku hemû demagojiyên û derewên mêtîngeran bîn tunekirin. Em bawer in ê din tûkesî nema ye ku fahmnekir ye, ka gerilla li welatî an li derveyî welatî?

Ji hêla din girînge meriv ji

çeta generalên faşist yêrî xulamên emperyalîzmê bipirse, yêrî ku ji bo niximandina ruçên xwe yêrî gemar qirçîrên weke "kêrikar", "terorîst", "zarokan dikujin" ûh.w. ji xwe bilinddikin, çima hun ditirsîn, hundabûnên xwe vedîşêrin? Çima hun nabêjin ka hêjmara leşkerên we yêrî ji hêla hêzên me yêrî rizgariyê hatine cezakirin çuqasê? Gava qereqola we li ser serê "Mehmetçikên" we de hat xwar, çima hun dibêjin tenê yek serbaz miriye? Ma ne eşkereye ku hêjmara serbazên we yêrî mirine gelek bilindtîre? Ev qereqolên we yêrî ku bi destê hêzên ARGK yekoyê di serê we de hatin xwar, ma ne cihên hovitiya we a derî mirovahi li dijî gelê me ne? Ma ne bendexanên lédan û hingavtîne ne? Ma ne hêj do bû ku, hewe di wê qereqolê de, di qereqola Pirinçlik de, welatperwerekî Kurd û 70 salî bi navê Zulfikar BAYRAM, di bin hingavtînan de kuşt? Le gava şerê me ê berxwedanê ê şoreşgerî gavbigav xwe li welat bêtîr belavkir, wê bersivên van pirsan ji li erdê naminin: ji xwe çetên generalan yêrî ketine nava taya mirinê nederfete bikaribin bersiv bidin. Ê din tu hêz nikare bira-westine ku, gelê Kurdistan ê ku bin ala ERNK xwe kiriye yek û ditêkoşe, hesabê ji van garanên hov û xwinmij nestêne!

Bersiv ji bo erîşa asmanî a mêtîngeran re

LÎ NISÊBÎNÊ KULMA GERÎLLA LÎ SER SERÊ NÛNERÊN DEWLETÊ YÊN FAŞÎST Û CAHŞAN: BÊHTÎRÎ 15 KESAN HATÎN KUŞTÎN

Herroja ku em ber Newroza 1987'an ve diçin û roja cejna Newrozê nêzîkî dibe, minûnen merxasiyê yêrî mezî li ber çavan tîrî xistin. Herbabê erîşên hovber û keftûlafîcî gemar yêrî dijmin tîkdîcîn. Yek ji livbaziyên pêwîst ji, roja 7'ê Adarê li gundê Hafêra (Açıköl) navça Nisêbînê bajarê Mêrdîne pêkhat. Bili hemû gevezandin û derewên mêtîngeran Tirkên faşist, insiyatîfa şer û serdestî dikeve destê hêzên me yêrî rizgariyê yêrî çekdari. Kulma giran a hêzên me ve neqlê ji, li gundê Hafêra mina mazrabekî giran li ser mejiya mêtîngeran daket û peqiya. Encam, bêtîr 15 mirî û bêtîr 10 brîndar ji nûnerên dewleta faşist û sîxurên nandoz!

Dewleta Tirk a ku ji ber duxuyaniyên şerê li Kurdistan yêrî derew, ê din ji hêla burjuvaziya wan bixwe ji nema bawerî pî tî û burjuvaziya Tirkî bixwe li nûnerên Komara Tirk û çeta generalên

faşist dikene, ê din nema dizane çibike. Her gava ku davêjin wan bêtîr dike ku qehdrike. Kîryara li gundê Hafêra wusa qewwimiye:

Hêzên me yêrî rizgariyê saloxek digrin ku, roja 7'ê Adarê nûnerên dewleta ked-xwar tevli sîxur û nokereñ caş, wê civinek li gundê Hafêra çêbikin. Li ser vî yekê, hêzên me yêrî rizgariyê erîşek dibin ser vi gundî, ji bona ku civinê bipejilênin û belavbikin. Dora êvarê hêzên me xwe nêzîkî gund dikin û dora gund digrin. Gund dixin bin kontrola xwe. Piştê komek ji gerillayên me kehrebê (elektrikên) gund dibrin û gund dixin nav tariyê. Ji hêla din komên erîşê, bi lez dikevin nava gund. Ê erîş destpêdike. Bi lez xaniyê keyê gund sîxur Cumhuriyet Tunc, ku li wir civin çêdibû, tî hilweşandin. Komek din ji gerillayên me, erîşa xwe dibe ser mala çetê bêtîr Fikret Aslan. Bi lezûbez hedefên gerillayên me tîrî tunekirin

SERPÊHATÎNA ME A YEKÎTÎ, SERHÎLDAN Û BERXWEDANÊ - NEWROZ BÎ ŞAHÎ TÊTE PÎROZKIRIN

Destpêk rîpela dawî de

tewayî komdikin; bîvî awayî Hilpişkîna Bihara '87'an silav dikin. Şahiya ji bo "Şevên Newrozê Yê Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê" ku nêzîkî 20 bajaren Ewropa de tîn pîrozîkirin, delîle ve yekê a eşkereye

Bernama (proxrama) şevên Newrozê, yê hatin pîrozîkirin û ji hela gel bi şahî hatin temaşekirin. Bi kurtî wusa ye (herçûqasî di hin bajaran de hin guhartînen piçûk çebûne jî): Piştî sekna silave ji bo biranîna şehîdên şoreşa dinê û Kurdistanê, destpêkê de proxramek bi navê "Ber Bî Yekîtîya Netewî Vê" tî mîankirin. Bîrê destpêka ve proxrame de, komêk ji karker, gundî, ronakbîr, xort, jin ûh... bi rengê bersiyariya van bîrên gel, dest wan de meşalen pêxistî, ji nav vewxendiyan ji çar-hêlan derdikevin û xwe li sehnê diğhênin hevdu. Li wir govendê digrin û dîre, bi sê zîmanan bernama şeve te pêşkêşîkirin.

Piştî ku komên sitranan, xoşxanên (merşên) berxwedanî dixwênin pêde, bi sê zîmanan axafên şevê yê konevanî (siyasî) tîn kirin. Di van axafan de, li ser pêşkêşîyên konevanî yê ve taliye, li ser karvaniyê de bikaranîna bîrîyên ku Kongra PKK a Sêwemîn de hatine girtin, li ser erîşên dijîmîn û li ser delametan ku girînge bicîh bîn, tî seknandin û bang li karkeran, jinan û xortan tî kirin, ji bona ku cîhên xwe di nav refên tîkoşînê de bigrin. Şevên Newrozê yê isalîn bi hevkarîya FEYKA KURDISTAN (Federasyona Yekîtîya Karkerên Welatparêzên Çandîya Kurdistan) û HUNER-KOM (Komela Hunermenên Welatparêzên Kurdistan) hatine sazîkirin. Komên govendê û folklorê yê van komele n me, di şevan de bi komên ji zarokan û mezinan, bernamê de govendên ji derdorên bajarên Ruha (Urfa), Wan, Bêtlîs û Amadê (Diyarbekrê) pêşkêşîdîkin. Govendên tîn girtin, gelek çê û rengarengin. Bernama bi sitranên berxwedanî yê ku "Koma Berxwedanê" amade kiriye, berdewam dike. Bernama bi gelek govendên curecure, komên sitranan yê babetî, bi şîno û kilama "Apo hate Hilwanê" ku bûye kilameke serpehatîne, dawî pê tî.

"Şevên Newrozê Yê Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê" heta niha li van bajaran jêrin hatin pîrozîkirin.

Şeva Newrozê a yekemîn li bajarê Aarau li Îsvîçre, mîjûya 14.2.1987'an bi şahî hate pîrozîkirin. Şevê de bîh-

tîrî 2500 dilxwazên ERNK, welatperwerên ji Kurdistan gihan hevdu. Şev bi rîhê yekîtî, rapêrin, berxwedan û tohlîdana şoreşgeran hat pîrozîkirin.

Berî ku bernama destpêbîke, ji bona biranîna şehîdên şoreşa cîhanê û Kurdistanê deqîçekê li silave hate seknandin. Dîre, bi yekderbê û ji nîşkan ronahiya li eywane hate vemirandin û axafeke Kurdî, a ku Newroza '87'an silav dikir, hat çekirin. Piştî, li çar hêlan eywanê û li sehnê meşale pêketin; ji nîşka ve dengê lîliyan û duruşman, eywan di nav şahiyê de hiştin. Gava meşalen pêketî li sehnê gihan hevdu, govendê jîr û xurt, tevli jin, mîr, pîremêr,

xort û zarokan destpêkir. Govendêke herî çak hat pêşkêşîkirin.

Bernama bi xoşxanên şoreşgerî ku ji hela koma sitranan hate xwendin, destpêkir. Piştî ku helbesta "Hemû Rêbar Dirêjî Diyarbekrê Dibin" hat xwendin pêde, koma govenda zarokan ji gelek derdorên Kurdistanê govend leyst. Domana bernamê de, helbestên bi navê "Partizan", "Sê Çopên Kibritê" û "Welatê Min Tuyî Buka Cîhanê" hatin xwendin. Ev helbestên hanan ji hela gel bi bal hatin bidêrin û guhdarkirin.

Piştî axaftînen konevanî bi zîmanên babetî hatin çekîrin pêde, yê ku mane û girîngiya şevê tînin zîman û bang li her mirovekî Kurd ji bona ku bin ala ERNK de xwe bike yek hat kirin, bernama bi axaftîneke Avukat (Mîhamî) Hüse-yîn Yildîrîm berdewam kir. Axafîna xwe de, li ser erîş û qomployên li dijî hêza me a pêşengî PKK û leystokên ku bi gelek rengan tîn pêşvebirin, yê ve dema taliyê sekinî, ji welatperweran xwest ku, xwe bîhtîr bi bal bilvînin û hemû

nîştîmanperwer cîhên xwe di nav refên tîkoşînê de bigrin.

Şevê de şînoyek (tiyatroyek) hate pêşkêşîkirin. Têdahiya şînoyê wusa bû: Bînamaleke Kurd li Ewropa kar dike. Kurê vî bînamalê ê mezin leqayî şoreşgeran dibe û alaqa xwe bi wan re pêşve dibe. Ev xort, bîleqadariya babê xwe li hemberê tîkoşînê tîne zîman û li dijî jîyana çewî û rîzî a xwuşk û birayên xwe ditêkoşe. Şîno, ruçke hin komên sosyal şoven û burjuvaziya piçûka Kurd, a rast, nasi girsên gel dike û baweriya rast a şoreşger şanîdike. Ji bo jîyaneke şoreşger bang li girsên gel dike. Kurê bînamalê ê welatperwer, duxuyandike ku, wê

sitrane Kurdî xwend. Endamekî "Fedayîyên Xelk-Îran", bî zîmanê Farisî helbestek xwend. Li kêleka van rengên piştîgirtîne, gelek rexistîn û berpirsiyarên hêzan namên xwe yê hevkarîyê gihandin şevê.

Roja 21'ê Sibatê Newroz li bajarê Stuttgartê hat pîrozîkirin. Dora 1000 welathêzen Kurd vewxendi bûn. Bîli hemû keftûlaftên rawestan-dîne yê hêzen sosyal şoven û burjuvîyên piçûkên Kurd, yê reformîst, ku rîstêke dij-şoreşgerî pêşve dîbin û bî rûşîkî gelek mezin û sextekarî dixwazin xwedî li Newrozê derkevin, şev bi şahî û serbîlîndî hate pîrozîkirin. Girsên gel nîmunekî gelek mezin a xwedî li Newrozê û tîkoşînê derketîne şanîkirin. Anîn zîman ku, Newroz ne a van hêza ye; Newroz a gelê Kurdistanê li berxwe dide ye, e gele ku ji bo serxwebûn û azadiya xwe şerdike û hevkarîya xwe ji bo gelên cîhanê yê bîndest şanî dike.

Li kêleka bernama şevê, koma govendê ji bajarê Stuttgart û koma muzîqê a bi navê "Koma Jîyan" bi govend û sitranên xwe, bernama xurtîr kirin. Şev bi kilama "Apo hate Hilwanê" dawî pêhat.

Newroz roja 22'ê Sibatê li bajarê Strasbourg li Frensê hat pîrozîkirin. 500 kes hatin bînd cejna Newrozê. Li kêleka koma govendê a ji zarok û mezinan, bernama "Koma Berxwedanê", şîno û axaftînan, komên govendê yê cîhî ji xwe amade kiribûn. Ev rûdan bernama bîhtîr tîkuzkir.

Roja 28'ê Sibatê Newroz li bajarê Kopen-Haag li Danîmarka hat pîrozîkirin. Bîhtîrî 700 kesan beşdar bûn. Bi pîrozîkirina vî şevê, hemû xwesîpar ku dixwestin li xebatên xwe yê berî şevê beşdarbûna gel birawestînin, yekcardîn tîkêçûn û hatin perçiqandin. Gava bi bernama koma muzîqê a bi navê "Koma Hewar" bernama bîhtîr xurtbû, tîstek dîn ji bala me kişand. Giraniya kesên beşdar bibûn xort bûn. Ev yek jî re bû nîşekî, ku ciwanên me yê li Ewropa li dijî jîyana rîzî li berxwe didin û bîyî dereng bikevin, xwedî li rastîya xwe a netewî derdikevin.

Roja 1'ê Adarê, neqla yekemîn cejna Newroz li Belçîqa hat pîrozîkirin. Newroz li bajarê Genk bi beşdarbûna bîhtîrî 500 kesan pîrozbû. Şeva pîrozîkirinê, bî navê "Şeva Newrozê a Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê" hatibû dirustîkirin. Ji bona ku

şev be rawestandî, li kêleka xebata gelek hezan ji bo rawestandîne, konsolosê Tîrkan rastûrast xebata rawestandîne pêşvebir û li ba polisên Belçîqa gîyêk kir. Bi demagojiyên mina: "Ev terorîstî, we gel li hev kombikîn û qetîl-bikîn, bombe danîne eywane" ûh... xwestin ku polis şevê rawestîne. Lê şeqama ku li welat li ser rûçkên wan beqîye, li Belçîqa jî peqî û bî keftû bûn. Şeva ku bi heycan hate guhdarkirin de, "Koma Zîlan" ji bernamêk pêşkêş kir.

Newroz mîjûya 7.3.1987'an li bajarê Frankfurtê hate pîrozîkirin. Bîhtîrî 1200 kes beşdar bûn. Ger ji aliyê dirustîkirina eywanê, şev gelek bi disiplin û bî şahiyeka mezin destpêkir. Bernama bi lez û xurt hat pêşkêşîkirin. Ev yek ji keyfxweşiya vewxendiyan anî. "Şeva Newrozê a Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê" de, li kêleka "Koma Berxwedanê", govend, şîno, koma sitranan û axafên bi sê zîmanan, koma sitranan ji bajarê Frankfurt ji tîkîli bernamê bû. Bi sitranên xwes û hêja bernama xurtîr kir. Şeve de welatperwerekî Kurd, ku temana wî dora 70'an bû, axafek ji bo gel kir. Axafa xwe de kin vî bangê kir: "Lawên min, keçên min, gele me îroj bi hovîtiya mezintîrîn rûbirû ye. Gava îroj gelên piçûktîrîn bûne dewletên serbîxwe, ji bo gele me derî jîynaneke kole-tîyê, tu mafa jîyanê nayê naskirin. Ji bona ku em ji vî jîyanê rizgarîbîn, hemû jin-mêr-xort-kal! Cîhen xwe di nav refên tîkoşînê de bigrin! Xwude bi we re be."

Roja 8.3.1987'an Newroz li bajarê Saarbrücken hat pîrozîkirin. Bîhtîrî 500 kesan beşdar bûn. Li derî axafên bi zîmanên Kurdî, Tîrkî û Almanî û bernama çandî (kultûrî), bi navê komîta sazîkirina şevên Newrozê duxuyaniyek ji ber 8'ê Adarê, "Roja Jinên Keddar Yê Cîhanê" hat kirin, ji ber ku ev roj û pîrozîkirina Newrozê eynî rojê bûn. Duxuyaniyê de hat gotin ku, isal "Roja Jinên Keddar Yê Cîhanê" bi avakirina yekîtîyên jinan di nav refên ERNK de li Kurdistanê tî pîrozîkirin. Ji jinên Kurdistanê hat xwestin ku, bîhtîr xwe li dora tîkoşînê kombikîn û delametên xwe yê rizgariya netewvanî bicîh bînin.

"Şevên Newrozê Yê Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê" heta hefta yekemîn a miha Gulanê, wê berdewam bikin.

Berpirsiyariya Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK) li Ewropa: "Politika karbidestiya Swêdê li diji TRNK iflas kiriye"

Roja 17'ê Sibatê li bajarê Bonnê FEYKA-KURDISTAN civinekê li pêşiya rojname û saziyên nûçan kir, ku berpirsiyarekê ERNK li Ewropa ji başdaribû û civinê de axaft. Civinê de bikaranîna cenga taybetî yê dewleta Tirk û qompo û erîşên karbidestiya dewleta Swêd li diji Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan hatin protestokirin û pêşketin bi rengekê rast û ronak nasî mirovahiya pêşveçûyî hatinkirin. Di axafta berpirsiyarê ERNK li Ewropa

de, pêşî erîşên Komara Tirk yê dawî kurt hatin naskirin û paşê li ser provokasyon û erîşên karbidestiya Swêdê hate rawestandî û wusa hate gotin: "konevaniya karbidestiya Swêdê li diji Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan iflas kiriye." Di vî civinê de ku civin giha armanca xwe û kete nav pelên rojname, ji karbidestiya Swêdê hat xwestin ku, dev ji erîşên xwe li diji TRNK berdin. 15 berpirsiyarên rojname û ajansên nûçeyan têkilî civinê bûn.

Li bajarê Frankfurtê rêveçûnek çêbû 2500 piştgirtên ERNK duruşma 'Kurdistan a meye, em bernadin' bangin

Roja 28'ê Sibatê 1987'an li bajarê Frankfurtê meşek bi têkiliya 2500 kesan, pêkhat. Girsên gel bi hêrs û gîra dilê xwe a li diji dijminê xwînwar, bi gelek disiplin meşîyan. Duruşmên mina, "Xwînê re xwîn, ji bo her idame tohlil-

dan", "Kurdistan a meye, em bernadin", "an Kurdistan an neman" bi yek dengê û awazê bilindkirin. Gîrêdana xwe a mezin, a bi welat û xaka welat anin ziman. Bi riheki berxwedane, şoreşgerî û tohlildanê dawî bi rêveçûnê hat.

Girtigeha Swêdê de berxwedana birçimayinê

Roja 10'ê Sibatê 1987'an welatparêzekî Kurd bi navê Ahmet Ulusoy, seri da komisyona mafên mirovahi a mihaciran li Swêdê û duxayan-kir ku, tevli komek ji hevalên xwe bikaranîna karbidestiya Swêdê û tedbirên wan ku mafên azadiyê ji holê radikin, protestodikin û ji ber van sedemê dixwazin ji bona rûcuyê (ilticayê) biçin welatekî din a Ewropa. Li ser vî yekê, ketibû rûpelên rojname ji ku komisyona mihaciran wê alikariya giring, bicih bêne. Gava welatperwer Ahmet Ulusoy, paşê ji xwe re biletêk dikre û dixwaze ji Swêdê derkeve biçe Hollanda tete girtin. Roja 27'ê Sibatê 1987'an ji ber sedema ku Ahmet Ulusoy guhdariya tedbirên hatibûn girtin nekiriye, wî kirin girtigahê de. Mihek ceza hepsikirinê dan wî. Ahmet Ulusoy, ger li pêşiya rojname û ger ji li pêşiya mehkemê (dadgêhê) duxuyan-kir ku, ger ev bikaranîna pikoliyê û ji holê rakirina azadiyê berdewam bikin, ewê wê li meydaneke xwe bişewitêne.

Ahmet Ulusoy ku mafdariya Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan anî ziman, ji ber vî mafdariyê û ji bo protestokirina tewrê karbidestiya Swêdê, paşê dest bi berxwedana birçimayinê kir.

Bi livbaziye tunde berxwedana birçimayinê a di zindanên Adana de hat xurtkirin

Weke tî zanin, nivê miha Sibatê de, hejmareke bilind ji dilîyên şer li girtigeha leşkerî li Adanê de dest bi berxwedana birçimayinê kiribûn.

Li derveyî welat ji, ji bo piştgirtina vî berxwedanê gelek livbazi birêveketin. Roja 25'ê Sibatê li bajarê Koln komek ji dilxwazên ERNK ji 60 kesan li pêşiya "Domê" (Dêra bajarê Kolnê) raberik pêkanin.

Roja 25'ê Sibatê li Hollanda bajarê Den-Haag 80 dilxwazên ERNK livbaziyeke bicihanin.

Eynî rojê, 40 piştgirtên ERNK avahiye ajansên BBC û DPA vegirtin.

Roja 26'ê Sibatê 60 hevkar û dilxwazên ERNK li bajarê Hamburgê li pêşiya konsolosiya Tirkiye raberikî protestoyê pêkanin.

Civîna bo rojname û berxwedana birçimayinê li Viyana dengên xwe hildan

Roja 3'ê Adarê li paytextê (serekbajarê) Avusturya bajarê Viyana Komîta Kurdistan civinek li pêşiya rojname dan dirustkir. Berpirsiyarekê ERNK li Ewropa ji başdaribû. Di civinê de li ser terora dewleta Tirk hate axaftin û li pêşiya rojname û ajansên nûçeyan, tewrê resmî ê ERNK hate diyarkirin. Bili rojname û radyoyên Avusturya, hinek ji welatên din ji civinê de amadebûn. Rojname cihanê nûçe ji civinê bi fîrehi belavkirin.

Rojên 4 û 6'ê Adarê di Viyana, ji hêla 20 dilxwazên ERNK berxwedaneke birçimayinê hat dirustkirin. 2 kom

ji welatperweran, her komek 3 rojan xwe birçî ragirtin. Rojname Avusturya vî berxwedanê bi fîrehi belavkirin û gelek rêkxistin û hêz, namên hevkarî û dostaniyê pêşkêşkirin. Heyetêk ji welatperweran, domana berxwedanê de bi Wezîrê Derveyî ê Avusturya, bi nûnerên partiyên siyasî û serokê parlamentoya Avusturya peyivîn. Nûçên li derheqê koçberkirin û erîşa firokan a Komara Tirk dan wan. Ji wanan, piştgirtin ji bo têkoşîna me hat xwestin. Taliye de gelek sexsiyet û rêkxistin nameyên protestokirinê, şiyandin konsolosiya Tirkan.

Roja 3. Adarê Ewropa bi livbaziye welatperwerên ji Kurdistan hejiya

Li bajarê Hamburgê 120 endamên ERNK bûroya rêyên asmanî a Tirkan (THY) vegirtin û hilweşandin. Li bajarê Berlîna Rojava 40 dilxwazên ERNK bûroya THY vegirtin. 9 endamên rojname li wir peyda bûn. Li bajarê Hannoverê 100 dilxwazên ERNK avahiya belediye zeftkirin. Li bajarê Stuttgartê ji 50 kes avahiya radyoyê vegirtin. Armançên xwe 3 çaran ji radyoyê dan weşandin. Li bajarê Bielefeldê 80 welatperwer banqekî Tirkan zeftkirin. Gelek rojname derheqê bûyê nivistin. Li bajarê Duisburgê komek ji welatperwerên Kurd bûroya THY texripkirin.

Li bajarê Atîna li Yewnanistanê civinek li pêşiya rojname çêbû. Li pêşiya avahiya Wezîrê Karên Derveyî ê Yewnanistanê raberikî pêkhat. Welatperwerên Kurd erîşên Komara Tirk protestokirin. Li bajarê Selanik ji hin xwendevanên Kurd yê welatperwer, di nav wan de şoreşgerên Yunani ji, ji Üniversita Selanik, raberik li pêşiya konsolosiya Tirkan pêkanin. Paşê civîneke ji bo rojname ji pêkanin û erîşên mêtîngeran mehkumkirin.

Li bajarê Bonnê bi navê berpirsiyariya ERNK li Ewropa, civineke bo rojname hat çekirin. Ajansa Reuter û

DPA mina nûça yekemin, civin nasê alêma cihanê kirin.

Hin karkerên Kurd yê welatperwer li bajarê Dortmundê bûroya THY vegirtin. Li bajarê Bremen avahiya SPD hat vegirtin. Welatperwerên Kurd ji hûkûmeta Almanî xwestin ku, çek nede Tirkiye. Hevpeyvînek bi nûnerên SPD re çekirin. Li Hollanda bajarê Lahey, dilxwazên ERNK li pêşiya avahiya Wezîrê Karên Derveyî numayîşek pêkanin. Ji hûkûmeta Hollanda xwestin ku, hovitiya Komara Tirk protesto bikin.

Hefta duwemîn a miha adarê de li tevayî Ewropa dilxwazên ERNK livbaziye xurt pêşvebirin

Li paytextê Belçîqa bajarê Brûkselê roja 9'ê Adarê, 30 dilxwazên ERNK di nav wan de zarok û jin, bûroya THY vegirtin. Livbazi qedera 2 seet û nîvan berdewam kir. Rojname Belçîqa, TV û radyo nûçên li ser rûdanê belavkirin. TV Luxemburgê livbazi bi wêne belavkir. Dengê Amerika û radyoyê BBC ji, rûdan belavî cihanê kirin.

Li bajarê Strasbourg li Frense roja 10'ê Adarê li pêşiya konsolosiya Tirkiye raberik qewwimî. Dilxwazên ERNK li Yewnanistanê bajarê Atîna meşek li pêşiya konsolosiya Tirkiye dirustkirin. Li bajarê Basel li Îsvîçre rêveçûnek pêkhat. Nêzîki 1500 karkerên Kurd başdaribûn. Li bajarê Hannover 300 welatperwer rêveçûnek çekirin. Li bajarê Stuttgartê 100 piştgirtên ERNK rêveçûnek pêkanin, dure li pêşiya konsolosiya Tirkiye raberikî protesto bicihanin. Komek ji welatperwerên Kurd li bajarê Düsseldorfê erîşekê birin ser bûroya THY. Büro hat texripkirin. Weke hat belavkirin, bayê 30 milyon Lîrê Tirki zîrar û ziyaret pêkhatîye. Li bajarê Brûksel li Belçîqa bi navê berpirsiyariya ERNK li Ewropa civinek ji bo rojname hat çekirin. Li bajarê Frankfurtê komek welatperwerên Kurd bûroya THY vegirtin. Li bajarê Bonnê dilxwazên ERNK li pêşiya avahiya Wezîrê Karên Derveyî raberiyek pêkanin. Li bajarê Hamburgê 200 piştgirtên ERNK li pêşiya konsolosiya Tirkan raberiyek dirustkirin. Agir berdan alaki (bayraq) Tirkan. Li bajarê Amsterdam li Hollanda komek ji karkerên Kurd bûroya THY zeftkirin. Li bajarê Bremene komek ji dilxwazên ERNK avahiya partiya keskan (die Grünen) vegirtin.

Roja 11'ê Adarê li bajarê Stockholmê li Swêd Kurdên welatperwer bûroya rêya asmanî a Tirkan zeftkirin. Li

Li bajarên Frankfurt, Essen, Koln, Nürnberg û Münster li pêşiya konsolosiye Tirkiye raberî pêkhatin. Bi duruşmên rengareng, duxuyan-kirin ku wê hisaba kirinê Komara Tirk ji ber hovitiyê, wê hê ditin.

Roja 7'ê Adarê li mintîqa Alsas-Loren li Frense, eynî deme de çend livbaziye vegirtin yê ji hev cuda pêkhatin. Li bajarên Forbach û Strasbourgê ji avahiye rojname, li bajarê Milhaus avahiya radyoye a bi navê rad-4, hatin zeftkirin.

bajarê Rotterdam li Hollanda komek ji welatperwerên Kurd "Tunela Manş" girtin. Li bajarê Madridê li Spanya li pêşiya konsolosiya Tirkan raberik çêbû. Duruşmên bi zîmanê Erebi hatin bangkirin. Li bajarê Amsterdam avahiya Partiya Karkeran hat vegirtin. Nûnerên Partiya Karkeran namên protesto şiyandin ji bo hûkûmeta Tirkan. Li Bonnê li pêşiya konsolosiya Tirkiye raberik çêbû. Li bajarê Atîna li Yewnanistanê li avahiya, bûroya informasyonê a Yekitiya Milletan raberik hat çekirin.

Li bajarê Frankfurtê roja 12'ê Adarê, beri nivro dilxwazên ERNK li pêşiya konsolosiya Tirkan numayîşek pêkanin. Piştî nivro ji rêyeka mezin vegirtin û hemû tomoflan sekinandin. Li bajarê Bonnê karkerên Kurd livbaziyeke vegirtinê pêkanin. Komek ji dilxwazên ERNK li bajarê Hannoverê rêya tiramvayekê girtin û çûyin û hatin sekinandin. Piştî ku daxwazên wan bicih hatin, xwe belavkirin. Li Stuttgartê bûroya THY hat vegirtin. Li bajarê Zürich li Îsvîçre, li ser rêyek mezin raberiya rûniştinê pêkhat. Rojname û televizyon hatin cihê bûyêrê.

Li bajarê Hanau li Almanya civineke Rêkxistina Azadkirinê a Navnetewan-Aî (Amnesty International) ji hêla 25 dilxwazên ERNK hat vegirtin. Sekreterê rêkxistinê daxwazên welatperwerên Kurd baş dit û soz da ku, wê xwe bi pîrgalê mijulbike.

Roja 13'ê Adarê li Danimarka komek ji karkerên Kurd bûroya THY vegirtin. Li bajarê Cenevre li Îsvîçre 200 dilxwazên ERNK li pêşiya avahiya Yekitiya Milletan raberik çekirin. Li bajarê Londra li Îngiltere komek ji Kurdan bûroja rojname "Hürriyet" zeftkirin. Gelek radyo, rojname û TV rûdan belavkirin. Li bajarê Roma li Îtalya hinek welatperwerên Kurd bûroja THY vegirtin.

WEKHEVÎ

"... Jin ji dikarin rajihin çekan û derkevin serê çîyan..."

Ez jinek ji gundekî Kurdistan-Rojhilatî. Li gund hatime dine û jiyan min ji heta vê gavê li gund derbas-bûye. Dema şaxê gorbîgor de li gund me dibistan (mendereş) çênebû. Ji ber vê bexwendin (bêsewad) man û me tiştek ji dinê nedizani. Gundê me di nav geliyeka Kurdan bû. Ji asmanan zêdetir me tiştek nedidit. Heke em ji bo komkirina qirşan ku ji bona li zivistanê bisojan (bişewitîn) derketana derve, em derdiketin, nexwe em timûtim li gund bûn.

Piştî zewaca xwe min bajar ditin. Min ferqa di navberê gund û bajarê ji dit. Li bajarê radyo, televizyon û telefon hebûn. Di nav xweşiyê de dijin. Le em di nav xanûberê axê de; di nav haşarên corbecor de, weke kêçan, sip-piyan û genejûyan de, digel nexweşiyên corbecor de dijin. Li gund kehiyek (kaniyek) heye ku em awa xwe jê vedixwûn. Lê carpiyên (heywanên) me ji ji wir tî avdan; kin bêtî gotin tu saxlemî ji me re tune.

Dema ku gelê Îranê li diji rejîma Şaxê xain rapêrî (serhilda), me dibihîst ku li bajarê millet li diji dewletê derdikeve şeqaman (kolan û zikakan) û bi hev re dibêjin, "bimre Şax" û agir berdidin banqan û sazîyên dewletê. Me nedizani ka ev çima li diji dewletê şerdikin û çima dewlet wanê digre û dixê zindanan, an jî dike.

Heta wê demê me tu xebata Kurdan nedizani. Lê belê carman bav û bapirên me di şevên payizê de li dora tenûrê behsa hûkûmeta Qadî Mihemed, şoreşa Berzani an jî şerê Simayil axa (Simko) dikarin.

Piştî serkeftina şoreşa gelê Îranê li diji rejîma Şahînsahîya paşverû, me disa behsa Kurdan bihîst. Wan dixwest malê (heqê) wan di nav şoreşê de hebe. Demek kurt de hêzên pêşmergan derketin. Me jinan ji xwest, em alikariya hêzên pêşmergan bikin û me kir. Lê wan gelek guh nedidan jinan. Digotin, "hun di mal de bin û xwarinê ji pêşmergan re çêbikin û rêkin. An jî ji pêşmergan re gore, lepik û saqan birsin..." Raste ev jî wezîfeyekê, lê xebatên mezintir ji destê jinan tî. Çawa ku dikarin zarokan xwedî û mezin bikin, wusa ji jin, dikarin rajihin çek û debanan û derkevin serê çîyan... şer bikin û herwusa rêberiyê ji bikin.

Hêzên pêşmergeyan yê gelek komên corecor û girêdayên partiyên corecor bûn, çend salan di mintîqa me de

man. Lê di vê demê de tene rojê jî, jin necivandin. Bi wan re mijul nedibûn. An jî dihatin malan lê bi wan re nedixafîn. Gava diaxifîn jî, li ser mênariya xwe xebardîdan. Qet behsa dost û dijminên me, behsa xizmeta ji bo millet û dinê nedikarin. Bi taybetî ji li ser pîrsa jinan û wezîfê û mafên wan nedisekin. Tene digotin, "me li filan derê hinde ji dijminê kuşt, me li bavan derê hinde cahs kuşt." Wek mênarê me ji me xizmet dixwestin û digotin, "ka û çê bidin hespen me û cihan wan paqij bikin. Cilên me bişon, nivînên me raxin..." Wan, em xulam û xizmetkar diditan. Li gelek cihan jin diravandin û gelek caran ji bi xurtî (zorê) kirin. Em nedikirin rêza insanan û heqên wek yê meran, nedidana me.

Pir raste ku welate me di nav lepên biyaniyan de ye û gele me dibin zilm û zorê de ye. Lê ev zilmûzor li ser sere jinan diwartire. Me ji bini insan naheşibênin. Em wek "heywanan" tene kirin û firotin. Me rojêkê dit ku qelebalixek tete kirin, me pîrs: "çê dibe?" Gotin me: "şer di nava bavê qizê û telalî (simsar) deye. Bavê qizê dibêje, min ji te re gotibû tu wê hinde bide hinde ji ji te re ye, lê te çû kêmîr da min. Telalî jî dibêje, qelen hindike eze hinde bidim te, ji hinde zêdetir ne tani ma ez çibikim." Vêca, destê xwe deynin ser wijdana xwe û biryara (qirara) xwe bidin, ka çito em di bin destan de ne û çito em dijin.

Çawa dibêjin filan çel (çêlek), cemik (cêwî) an dizet, bavan mirîşk, hilke (hêk) hevqas zerik dextî tînin û qedrûqîymeteke wusa didin wan, rewşa me jinan jî eve. Barê me de jî ev heye. Hinek gotin li ser me jinan hene ku, hê jî dema koletiyê ne, wek: "Jina dayika kuran bit, qîymeta dayika kuran heye. Jina ku kur neani, mênê wê dikare jinek din ji xwe re bene..." Meriv dibêne ku qedrûqîymeta me jinan qet nine û jiyana jî dikare li me be heram kirin. Li her gundekê hin hene ku, du jinên wan hene. Li her mintîqê de hin hene ku, sê an çar jinên wan hene. Madem ku me jiyanek hevqas tahl heye û tu heqên insani me nine, çima em nabin şoreşger û şoreşê nakin? Li diji vê zilmûzordariyê ranabin?

Şoreşa gelê Îranê, bi pirani jinan kir. Di her teze-hurate (mintîqê) de jin jî mênar pirtûrbûn. Bi rastî şoreşa Îranê jinan bilind kir.

Şoreşgerên PDK-Îran jî digotin: "Jin dara şikestîye, jin cilan neşû çê bikin?" Jinekê

ji wan re gotibû: "ez dixwazim bêm bibîne pêşmerge." Wusa bersiv dabûn: "ma me çikiriye taku tu tiştekê biki." Jinê ji gotibû wan: "hun dixwazin me jinan bixin bin tesîrên xwe û heri hertîştî hun şexsiyeta me jinan kêm dikin û hun dixwazin şexsiyeta me ji me bistenin." Ji ber ku em timûtim xizmetê ji mênar re dikin, ew jî herdem me kêm dibînin. Me bêtî meji dibînin. Me dara şikestî dibînin û li gora wan, em ji parsuyên çepê çêbûne. Eqlê me birastî kemê!.. Çawa ku, nivê insanan jinin, lê me nekariye em bibin pêşmergeyeka sade û şoreşê bikin?!

Dema ku zilamê min gavanê gund bû, li çolê çend hevalên endamên PKK (Partiya Karkerên Kurdistan) ditûbû û digel xwe wan anibû mala me. Dema ew mijul dibûn, min ji guhdida wan. Gelek caran bi min re ji mijul dibûn. Min dit ku, axafên wan nûh û teze ne. Heta wê gavê min gelek kesên ku digotin em şoreşgerin, emê filan bikin û bavan bikin ditûbûn. Tucaran wan axaftinê wusa nedikirin. Behsa xebata jinan û wezîfên wan nedikirin. Kesê behsa xebata derve, rolên perçên Kurdistanê yê din, behsa serxwebûna Kurdistanê, rizgariya jinan di nava gel de nedikir.

Le min dit ku, çito hevalên ji PKK xwediyê exlaqeke ciwan û şoreşgerin. Ji her aliyê paqijin. Evê min dit, tişteke pîr pêwîst (muhi) bû ji min re.

Ew gelek bi nefsin û rizgariya welate xwe li ser hertîştî digirin. Tucaran guh nedidan tiştên şexsî û piçûk. Ji bona nimûne ew dikarin bejîm ku, heke şerîet qebûl bike, ezê destê xwe li zilamen PKKê bidim û rabim li mej bikim. Yanê destmêja min bi wan naşike. Ez bawerim ku, ew ji min bi vî awayî dibînin.

Min hin hevalên keç ji di nav endamên PKKê de ditin. Dema min danûstandinên li ser WEKHEVÎYÊ di navbera hevalên ji PKK yê keç û mênar de ditin, guhdariya xebardanan wan yê li ser cihanê, Kurdistanê û jinên Kurdistanê kir, baweriya min li derheqê PKKê zêdetirbû. Min dit ku hevalên keç ji wek mênar di nav wan de dikarin xebatê bidin. Dikarin wek mênar çekan hildin û şer bikin. Bibin serek (mesul) û di vî rêyê de şehid bikevin û şehid ketine.

Dema ku şoreşgerên bere me diditan li civakê rûdîstin, civat behsa çê bikira, ewan ji li ser wê behsê xebatê didan. Ger civat li ser behsa qaçaqxçitiyê mijul bibûya, ew jî li ser qaçaqxçitiyê mijul dibûn. Civat ji çinandinê, pez û dewaran xebatê bida, wan ji şirîkatiya civatê dikarin. Lê gava hevalên ji PKK, çê keç û çê xort, diketin nava civakê ji jin û mênar, bala (nêrina) civatê dikandin ser diroka Kurdistanê, ser perçebûna Kurdistanê, ser şoreşê Kurdistanê.

- Xelasbûna jinan ji jiyana tahlî di serokatîya PKK de ye!
- Em ji her alî ve alikariya PKK bikin!
- Biji Kurdistan, biji serok APO!

Jîneke Welatparêz ji Kurdistan-Rojhilatî
SOSIN

Pêşmergeyên me li hedefên aborî dixin: LÎ CEYLANPÎNARÊ AGÎR BERDAN 250 TRAKTORAN

Tu êrişên hov yê metingêrên Tirkên faşist, e din bêtî bersiv namin. Hêzên me yê rizgariyê yê çêdara, her êrişê dijmin bi lez û bi çend qatan bersiv didin. Pir êşkera datînin holê ku, her kêliyê hisaba tivane û kovanên gele me yê sedhezâr salan yekoyekê wê bistênin. Delîlê vî yekê a berçavê ew ku, piştî 4'ê Adarê ku Komara Tirk bi firokên xwe yê fantomê gundên Kurdistanê da ber bombebaranê, hêzên me yê şoreşger jî li Ceylanpînarê bajarê Ruhayê (Urfayê) agir berdana 250 traktorên û wusa bersivêke xurt dan.

Roja 5'ê Adarê 1987'an hêzên me yê rizgariyê yê çêdara li navçaya Ceylanpînarê êrişekê birin ser "Çiftlik Kêzakirîna Dewletê (Dewlet Üretme Çiftliği)." Hêzên me yê rizgariyê de êrişê bi roj, dema beyanê de pîkanin. Pîşî natirvanan (bekçiyên) bêtîsîr kirin û dure, agir berdana 250 traktorên ku li perçekê bûn. 50

hep bi temami hatin tunekirin. Yê mayî jî zirarên gelek mezin girtin, wusa ku e din meriv nekaribe wan carekê din bikarbîne. Şervanên me yê ku derdor kiribûn bin kontrola xwe û agir berdana traktorên, jî hêlekê ji bi duruşmê "Biji PKK!", "Biji Serok APO!" bangên xwe bilindkirin; şanîkirin ku tu êrişê metingêrên bêtîsîr namin. Tu guhehên bi firokên xwe yê fantomê gundên Kurdistanê da ber bombebaranê, hêzên me yê şoreşger jî li Ceylanpînarê bajarê Ruhayê (Urfayê) agir berdana 250 traktorên û wusa bersivêke xurt dan.

ve diçe, ket.

Ji hêla din, alîkî livbaziye a pêwîst jî, ewe ku, piştî êrişê firokên ji hêla metingêrên pêşîya hemû derew û demagojiyên wan hate birin. Hima eniya şoreşê a rast hate eşkerîkirin. Rastî jî, nûnerên rejîma faşist piştî êrişê firokên di mejiya 4'ê Adarê de, ji yek devê bangkirin û gotin, "me rayên wan zuwakir", "disa nikarin tiştek bikin." Qirçîrên xwe yê nê nêlê gihandin erşan, lê dure, dengê ji navçaya Ceylanpînarê bilind bû, qerînen dijmin yekderbê deven wan de eşkerî. Şeqameke herî gewre li ser rûçên wan yê gemarpeqand. Bivê nêlê, gava baweriya gele me bi şoreşgeran re û hêviya rizgariyê re mezin û bilindbû, cihan tev jî, e din baweriya xwe bi duxuyanîyên Komara Tirk nani. Cihane çetîr fahmkir ku, meriv nikare baweriya xwe bi gotînen Komara Tirk a metingêr bêne.

★★

GELE KURDISTAN Û GELEN CÎHANÊ!

EM LI DÎJÎ BIKARANÎNÊN QIRKÎRÎNA SERANSER LI KURDISTANÊ YÊN TIRKÊN FAŞÎSTÊN DÎRÎNDE BÎTÊKOŞÎN!

Li Kurdistanê iroj hinek rûdanên diroki serpêktên ku tevayî mirovatiya cihane mijuldikin. Tirken faşist yê dirinde, qirkirinên hovber bîcîh tenin ku ji yê Hitler û Mussolini, ji yê dijbehên xwe yê diroki derbasdibin. Ji bona ku tevgera me a rizgariya netewî û hebûna gelê me a netewî yekderbê tunebikin, hertîstê ji destê wan tê bîcîhtenîn; serî didin bikaranînen hov ku cihanê de dij-behên wan nehatine ditin. Bi hezar fenbazi û dekûdolaban dixwazin gelê me yekber koçberbikin, ji axa xwe durbikin (sûrgun bikin) û bawer dikin wusa wê gelên cihane bixapênin. Li welatê me Kurdistan ku ji serî hetani bîni bi çiyayên bilind xemlandiye, dixwazin hemû gundên li çiyân ji holê rakin; dixwazin bi hezaran gund wêranbikin, bi sedhezaran, bi milyonan mirov ji Kurdistanê durbixin, wanan ji ax û welat qutbikin. Dixwazin xort û kal, jin û mîr, zarok û şirmîj, tevayî gelê Kurd ji Kurdistanê derxin. Kurdistan ji Kurdan re qedexê bikin. Bivî avahi dixwazin hebûna Kurdan a netewî tunebikin, ku hetani niha ji destê wan nehatibû. Gundên ji Kurdan valadikin, disa bi Tirkan tîji dikin: heremên pêwîst yê bi xerûber, yê dewlemend û kemilî bi Tirkan dadigrin. Bi gîşt van bikaranînan, dixwazin qirkirina li dijî gelê me a ji hezar-hezar salan virde, bibin dawiyê. Van gîştan di demekê de bîcîhtenîn, ku dixwazin di vê deme de bi dehan tekoşerên rizgariya netewî yê ku serê heşt salane bendexanan (zindanan) de hêsin, bikujin. Herwusa, van gîştan di demekê de bîcîhtenîn, ku efendiye faşizma Tirkan yê li cihane, li dijî gelê me, tevgera me a rizgariya netewî û li dijî heza pêşengê me qompo û erîşen rêzerê birêve dibin.

Pir êşkereye ku van gîştan li dijî daxwazên mafdarîtin yê gelê me, li dijî têkoşina me a rizgariya netewî a bi qedrûqîymet pêktênin. Ev roj gelê me li hemû êrdiman ji bo rizgariya netewî û civakî li berxwedide; ji dilîyên şer yê bendexanan de bigrin heta pêşmêrgên li çiyân, ji gundiye zewên xwe de bigrin heta bigihê Kurdên li derveyî welat, herkes bi yek derbûdeste bo van armancên şîrkî ditêkoşe. Paşverûtiya cihane û metingeriya Tirken faşist dixwazin digel alîkariya xulamên xwe yê li Kurdistanê, vê têkoşina demokratîtin û mafdarîtin bi qirkirinan bipêçiqênin.

Her mirovek gelek rind dîzanê ku, bikaranînen qirkirin û koçberkirinan yê metingerên Tirkên dirinde li Kurdistanê, nenûh ne. Karbîdestiya metinger a Tirkan li Kurdistanê, bi bikaranîna hovîtiyêka vê nolê xwe serdest û avakirîye. Herkê li herroja sedsala dawî, dagirtîye bi bikaranînen vê nolê. Hêj destpeka sedsala me de, ji hela paşayên împaratoriya Osmani a ku serjêr diçû, qirkirin li ser Kurd û Ermenîyan pêkhatin. Koçberkirina ji niv milyoni behtir Kurd û hemû Ermenîyan ji qirkirinê paş mabûn, hêj mejiyan de jiyane. Iroj ji hela herkesê çetir tê fahmkirin ku, metingeriya kemalist, hukumdariya hovîti, qirkirin û tunekirina netewî a seranserê. Xwina ku qirkirinê Elezîz, Diyarbekir, Agri, Zilan, Dersim û hemû bajarên Kurdistan de herikî, hêj zuwa nebûye. Piraniya gundên ku bin navê koçberkirinê hatibûn hilweşandin û wêrankirin hêj nehatine dagirtin. Paşê, şûna qirkirinê xwinret qirkirina sipî hatiye pêşvebirin; bi bikaranîna asimilasyonêka tunde xwestine netewatiya gelê me bighurin, bikin Tirk. Gelê me ê ku di nava rewşêka paşmayî birçî û bêmâl, hêjar û belengaz hate hiştin, bin navê "koçberiya kar" hate koçberkirin, lê netenê koçberê bajarên Tirkiye, koçberê çar-hêlên cihane bajarên Tirk. Bin navê xwendinê xortên me yê ciwan, mejiyên me yê çelênk hinartin bajarên Tirkiye û welatên biyani. Diyarê ku ev gîşt bikaranînen qirkirin û koçberkirinê ne û armanca valakirina Kurdistan, yekdest tunekirina hebûna netewî a Kurdan, te de veşartiye. Û daxwaza valakirina hemû gundên Kurdistan ku ev rojê dixwazin bikarbênin, girêdayî vê armancê derdikeve hole.

Le belê konevaniya koçberkirinê a nûh ku dixwazin bikarbênin, azîneki cenga taybetîye ku nimunê wê meriv li cihanê nikare bibîne. Ev azîne, nişaneke eşkeretirîn a tengezarî û armancên hovber yê Tirkên faşîstên dirinde li dijî têkoşina rizgariya netewî a ku li Kurdistanê bilind dibe ye. Rastûrast bi rengê benecariyê xwe şanidike. Têkoşina rizgariya netewî a ku gelê me bin pêşengiya PKK bilinddike, azînenê behejmar yê cenga taybetî yê metingeriya Tirkan tekbîrîye û metingeriya Tirkan anîye ber enişka hilweşandinê. Hilgavîna 15'ê Tebaxê a şoreşger ku vê taliye pêşveket, digel ewên din barê leşkerî de ji gelek azînen cenga taybetî binkeftinkir û tekbîr. Operasyonên leşkerî yê artêşa faşîst a Tirkan pûçderxist û bîkarkir. Azîna xurtkirina bîbextiyê a bi navê "zagona poşmaniye", çetevaniya sixur û milîsiyê a bi navê "parezkarên gund", şiyandina komên dij-gerilla ji bona şer û bikaranîna "gundên stratejîk" û herwusa tektîkên avakirina qereqolan li hemû gundan yekê-yekê hatin puçkirin. Taliya van pêşketinan gelê me, bir û baweriya serkeftinê û serfiraziyê bi Partî, Enî û Artêşa xwe bo serxwebûn û azadiyê gelek ronî şanikîr û gelê me têkoşina xwe kîre nav domana livbazîkariya girseyî a yekderbê û yekberî. Konevaniya koçberkirinê a yekdestî a metingerên Tirkên faşîst, rewşa azîneke jar û tengezar, azîneke hov û çavso darûne holê, ku dixwazin dêynin pêşiya pêşketîneke wusa. Û ev yek itirafa dijmin a eşkereye ku, ka têkoşina me gihaye kîjan qonax û merhelê.

GELE ME Ê NÎŞTÎMANPERWER!

Pir êşkereye ku dijminê me ê hov bi konevaniya koçberkirinê a nûh, dixwaze

çî armancê bîdest xwe vê bîne. Bi vê azîne ku bîlî vî dijminî tu hêz azînen wusa bikarnayne, dixwaze mîna ku diroka de serî de Ermenîyan, gelek gelên Anadoluyê bi temamî koçberkiribû, iroj ji vê daxwazê li Kurdistanê ji bîcîhbene. Le bele ev yek ne nişana zexmiyê, nişana tîkêçûn û hilweşandinê ye. Çawa ku diroka derbasbûyî de gava împaratoriya Osmani ber enişka hilweşandinê de bû, serî da vê azîne, iroj ji dîktatoriya kemalist a di nav hilweşandina xwe de digevize, serî dide vê azîne. Çawa ku ev azîne Osmaniyan ji hilweşandinê xilasnekir, wusa ji vê dîktatoriya metingerî faşîst ji hilweşandinê nikare xilasbike. Giringe meriv bûyerên serpêktên rind fahmbike: Hebûna me a netewî û gelêrî bi tehdita yekderbê tunekirinê rûbirûye; lê belê gava meriv li dijî vê li berxwe bide, derfet û gengazên zafera rizgariya netewî ji her demê behtir xurt û bi himin. Konevaniya koçberkirina yekber a dijmin tê mana yekber tunebûnê, tekbîrîna vê konevaniyê ji rabûn û serhildana gelê me ye ku, ev ji wê bî mana bîdestanîna zaferê di barê rizgariya netewî de û bi awakî bîgehîn. Nexwe, em li dijî metingeriya Tirkan a hov ku qestî hebûna me dike, xort û kal - jin û mîr gîştê vîde lîberxwe bîdin û bi vî nolê, em Kurdistanêke Serbîxwe û Azad bîdest bînin! Em dev ji axa xwe, erdê xwe, gundê xwe û mala xwe bernedîn û terkedîyar nebin! Çî me heye em bi wê xwe çekdar bikin, xwe kombîkin û xwe yekbîkin! Ji bona ku em qompo çiyayên welatê xwe û li dijî metingerên Tirk yê devbîxwin yekser bîtêkoşin û cengbîkin!

Kurdên li derveyî welat, yê ku bi gelek rengan hatine koçberkirin!

Heta niha me bi bîrî û hesreta welat û hîndek ji bi gîreda xwe a bi welat re, jiyana xwe berdewamkir. Niha dijminê me ê çavso û har dixwaze vî ji jî destê me derxîne, dixwaze bi temamî me bîkujê. Yê ku dilên xwe de hesreta welat şehdîkin, em tevde û bi rengêki aktîfîr li dijî metingeriya Tirken faşîst xwerabîgrîn! Jîdayitir em xwe rêkxistinbîkin û behtir xwe radigre. Mîna co û cobaran xwina xwe dide rîjandin. Sîngê xwe li ber her zoriyê radigre. Lê dev ji armancên xwe yê mîna serxwebûn û azadiyê, yê ku mafdarîtinê bîmade. Û bîyar û qîrara xwe a vî barê de, bi berxwedana tîkêçînê a ku rojbiroj bilinddike, nişani hermiroveki dide. Cihana me a îroyîn de, meriv nikare çavên xwe li ber bigre ku netewek wusa bî tunekirin. Tewreke wusa alaqa xwe bi pêşveçûyîtiyê û demokratîyê nine. Rastî iroj ji her demê eşkeretir li ber çavanin. Hoyekî mecburî a pêşveçûyîtiyê û demokratîyê û xwedî li rûmetiyên morovahi derketinê eve ku, meriv li dijî bikaranînen hov yê Tirkên faşîstên dirinde derkeve ye; piştgirtina tîkêçînê gelê me ku ji bo mafên demokratîr yê mîna serxwebûn û azadiyê şerdike, kirine. Mafê gelê me pîr pî heye ku, iroj gelê me tewreke wusa ji mirovatiya pêşveçûyî dixwaze. Mafê gelê me pîr pî heye ku, alîkarîki aktîfîr ji hêzên demokrat bîxwaze.

MÎROVATIYA PÊŞVEÇÛYÎ Û DEMOKRATÎ

Faşîstên Tirk yê hov dixebîtin ku, bi bin piyan perçiqandina dewlemendî û rûmetiyên mirovahi, gelê me ji erdê welat qutbikin. Hebûna me a netewî û gelêrî tunebikin, mirovên me bîşkênin û qîrbîkin! Gelê me li bendexanan, çiyân, li derveyî welat û li her derê lê dimîne li dijî hovîtiya metingerên Tirk yê faşîst, bi qehremani lîberxwe dide; bi lehengi xwe radigre. Mîna co û cobaran xwina xwe dide rîjandin. Sîngê xwe li ber her zoriyê radigre. Lê dev ji armancên xwe yê mîna serxwebûn û azadiyê, yê ku mafdarîtinê bîmade. Û bîyar û qîrara xwe a vî barê de, bi berxwedana tîkêçînê a ku rojbiroj bilinddike, nişani hermiroveki dide. Cihana me a îroyîn de, meriv nikare çavên xwe li ber bigre ku netewek wusa bî tunekirin. Tewreke wusa alaqa xwe bi pêşveçûyîtiyê û demokratîyê nine. Rastî iroj ji her demê eşkeretir li ber çavanin. Hoyekî mecburî a pêşveçûyîtiyê û demokratîyê û xwedî li rûmetiyên morovahi derketinê eve ku, meriv li dijî bikaranînen hov yê Tirkên faşîstên dirinde derkeve ye; piştgirtina tîkêçînê gelê me ku ji bo mafên demokratîr yê mîna serxwebûn û azadiyê şerdike, kirine. Mafê gelê me pîr pî heye ku, iroj gelê me tewreke wusa ji mirovatiya pêşveçûyî dixwaze. Mafê gelê me pîr pî heye ku, alîkarîki aktîfîr ji hêzên demokrat bîxwaze.

Hemû welatperwerên Kurdistan, hemû hêzên rizgariya netewî yê Kurdistan!

Diyarê ku em di nav şereke heyîn û nebûnê, mirin û jîyanê ne. Roj, roja aktîfîr şer li dijî dijminê metingerê faşîst e. Roj, roja tîkêçîn û cengê ye. Roj, roja behtir xwe yekbîrinê ye; şerkîrîne ye; roja zaferên mezintir bîdestanin, xebat û pêşveçûnê ye. Nexwe, em li ber fermîna delametên diroki û xwedîrûmet bin, em amadebin ji bo karûbarên xwe, em delametên xwe bi çakî û çelengi, bi diwari û jêhatî, bi jîrî û serxweyî bîcîhbînin!

Di bin banê ERNK de, em rêkxistinê xwe yê girseyî avabîkin û şerê rizgariya netewî de behtir xwe bikarbîkin, delametan li ser şaxên xwe hildin!

Em qomploya koçberkirinê a metingerên faşîst tekbîbin, rizgariya netewî de zaferê bîdest bînin, serbîlînd û serfiraz herbîjin!

Ji bona bîdestanîna serxwebûn û azadiyê gîşt tevde û bi yekderbê em rabin serxwe, serî hildin û hertîm pêşde herin!

* Bîmrîn metingeriya Tirkan a faşîst û xulamokên wan!

* Bîji tîkêçînê me a rizgariya netewî a ku li çiyân, bendexanan, derveyî welat û li her derê bilinddibe!

* Bîji Kurdistanêke serbîxwe û azad!

3. Saliya damezrandina ERNK de

GELÊ ME BÎ AWAZÊN SERFÎRAZIYÊ NEWROZEKE NÛH PÎROZDIKE

Derbên Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan mejiyê kedxwarên Tirk belavdikin
Dijminê mêtînger ji tîrsa mirina xwe gundên Kurdistanê dide ber bomban

Gava niha Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK) dikeve 3 saliya damezrandina xwe, gurrin û pelên cenga me ji a berxwedana netewî a disoje, çarhêlên Kurdistanê digre. Hêrs û gira gelê me a ku domana sedsalan de bin zilma hov û pikolîyan de dijwar bûye, bi rengê herî gewre dipeqe û Newroza 1987'an li pêşberê xwe pêşengê qehreman a gelê Kurdistan û têkoşina rizgariya netewî a gelê Kurdistan dibîne; lehengi û qehremaniya PKK dibîne.

Îroj li welatê me şerê me e

berxwedanê e qedrûqîmet gihaye qonaxên bilind. Eniya me, ger li welat û ger ji li derveyî welat, ku Kurdên welatperwer li wir dijin, yekitiyên xortan, jinan, gundî û karkezan ûh... pêşvedibe. Gelê Kurdistan bi hêzên xwe yên ARGK dilxweş û dilovan dibe. Yekitiyên ARGK, li bendavên çiyayên bilind yên Kurdistanê û li deşt û bajarên Kurdistanê bi komên ji sedan kes xwe kirine kozan. Gişt ev pêşketin, karvaniyê de tîna mana jiyane de pêşvebirina biryarên ku Komcivîna PKK a Sewemîn de hatine girtin.

Gava niha, di van rojan de şer li Kurdistanê bi hemû dijwariya xwe berdewam dike, dinya carek din dibîne ku, teknika nujentîrîn nikare irada mirovî û hima bawerî binkeftî bike.

Gavên pêşemîn a bikarîna van biryarên de, dewleta mêtîngerên faşist bi hemû hebûn û nebûna xwe, dixebite ku pêşketinê birawestîne.

Bili hertiştî, têkoşina em a berxwedana şoreşgerî rojbîroj xurtidibe, firehdibe û bi leztir berdewam dike. Û gelê me Newrozê, bi hogirî û egidîki leyiqê vê rojê, û bangên serfîraziyê pîrozidike.

DEWLETA TÏRKÊN MÊTINGER LÎ EWRUPA TÊ TENGEZARKÎRÎN

Bi Hezaran Welatperwer Têkili
Qempanya Biharê Bûn

LÎ ÊRÛHÊ ÊRÎŞEK ÇÛ SER CÎVÎNA ÇETAN: 2 MÎRÎ, 4 BRÎNDAR

Ji ber ku vê dema dawiyê de hêzên me yên rizgariyê yên şoreşger derbên giran li çetewaniya milîsên bêbext xistin, ev xain ketin nava tîrsa jiyana xwe. Tevli berpirsiyarên dewleta mêtîngerên faşist civinan çedîkin û li rê û azinan digerin, ji bona ku xwe ji hêrs û gira gelê me, ji derbên xedar yên yekitiyên me yên gerilla xelas bikin. Milîsên bêbext, xwestin ku civineke vê nolê li gundê Çimencik navça Êrûhê bajarê Sertê ji pêkbênin.

Roja 19'ê Sibatê 1987'an yekitîki me a gerilla a ji yên ARGK (Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan) pêhesiya ku,

ev civin li mala dijminê gel û serokên çetan, keyê (muxtarê) gundê Çimencik Tahir Orgen, wê pêkbêtin. Yekitiya me roja civinê êrişek bire ser vê malê û fêra ku ev koma bêbextan heq kirîye da wan. Taliya êrişê hêzên me yên rizgariyê, ji van çetên ku çek ji dijmin girtine û duhev gunchkariyê li diji gelê me dikin, 2 kes hatin kuştin, 4 kes ji brîndar ketin.

Têkoşina me a rizgariya netewî li navça Êrûhê bêhtirîn pêşveçûye. Piştî 15'ê Tebaxê 1984'an pêdeji, navê vê navça me li temami cihanê belav bû. Lê ji wê rojê vir de, dijmin ji bêhtirîn bera xwe daye vê

navça me. Gelê dorhêlê, bi giraniya xwe têkoşina me a rizgariya netewî weke doza xwe a zîkmakî dibîne û alîkariyên ji her babêti pêşkêşî têkoşinê dike, lê hin kesên xwe-firoşî ji hevkarîki gemar bi dijmin re dikin û bûne dijminê gelê me û welatê me. Komara Tirk, bi alîkariya van çend nandoz û nokeran, dixwaze çetewaniyê rêkxistin bike. Lê belê ev keftûlafta dijmin, bi hilpişkîna buhara 1986'an bin pêşengiya karvaniyê a tîmsalê hogiriya gelê me rêheval EGÎT, hat tekbirin. Hinek ji kesên ku çek ji dijmin girtibûn ji hêla yekitiyên me yên rizgariyê qîma wan hat anin û çekên xwe di sa vegeandin dijmin. Yên ku nehatin rê ji, ceza maf kiribûn girtin û serê wan yeko-yeko hate perçiqandin. Gava dijmin bi her çare û azinê dixebite ku çetewaniyê ser lingan bihêle û pêşve bibe, hêzên me yên rizgariyê ji, bi vê livbazi û êrişê xwe a taliyê şanîkirin ku, ji bo tunekirin û perçiqandina avahiya çetên sixur xwedî biryar û qirarin. Weke nûçên berdestê me bûn, yek ji yên hatî kuştin birayê keyê gunde. Navê vî kesê bi mirinê hate cezakirin, Ahmet Orgen e. Çetên milîs yên bi navê Hasan Orgen, Hüsametîlîn Gok, Resul Bakir û Ali Akinci ji, brîndar ketine. Ev livbazi ji hêla gel bi şahî hate pîrozîkirin û yekitiya me bê hundabûn vegeriya parêzgeha xwe.

NÛÇE
rûpel 19. de

Bi destpêka mējûya 17'ê Sibatê 1987'an pêde, ji aliyê bi hezaran welatperwerên ji Kurdistanê yên dilxwaz û pişt-girtên ERNK li gelek welatên Ewropa, li diji azinên cenga taybetî a dewleta mêtîngerên faşistên Tirk, duhev livbazi û kiryar pêkhatin. Welatperwerên Kurd, azinên cenga taybetî, daxwaza koçberkirina gelê me, cezayên idamê (bidarvekirinê), operasyonên leşkerî û girtinan, êrişê Komara Tirk li Kurdistanê Başûr û herwusa qomplu û êrişên dewleta Swêdê li diji Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan-TRNK protestokirin. Piştigirtin û hevkarîya xwe ji bo berxwedanê birçîmayîne yên li girtgehên bajarê Adana û Swêdê duyankirin.

Welatperwerên Kurd yên ku li derveyî welat dijin hevkarîya xwe bi herrengî ji bo şerê hêzên me yên rizgariyê yên çekdari ku li diji hêzên hov û dagirker pêşve dibin, danin holê. Livbaziyên tohildana şoreşgerî yên ku serî de li Qilaba, Êrûhê, Şîrmexê, Çolamerge, Ceylanpinarê, Hezêxê, Egilê, Nîsêbinê, Dêcle, Midyadê û Cizira Botan, herwusa li çar hêlên Kurdistanê bilindbûn, bi raperin, meş, civinên ji bo rojnaman, zêftkirina avahiyan, sazîkirina şevan û numayîşên bi hezaran welatparêzên Kurd li Ewropa berdewam kirin û dijmin tengaz û melûlkirin.

NÛÇE rûpel 21. de

Serpêhatina me a yekitî, serhildan û
berxwedanê-Newroz bi şahî tî pîrozîkirin

Bihara sala 1987'an, ku Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan de hilpişkîneke nûhe, bi derbên ku li welat duhev li dijmin dikevin digihe tediyyeka bilind û tîkîlbûna girsên gel yên welatperwer navrefên têkoşinê de dilezine.

Welatperwerên ji Kurdistan yên li Ewropa dijin, yên ku tesîra van pêşketinan kuheriyên dilên xwe de sehîdîkin, bêhtir xwedî li têkoşinê derdikevin û xwe li dora delametên (wezîfên) rizgariya nerefên tîkoşinê de dilezine.

Dumahik rûpel 20. de

TÊKOŞERÊ ERNK AHMET AYDÎN

BÎ DESTÊ XAÎN Û XULAMAN HAT KUŞTÎN

Emê biranîna Wi bi bilîndîkirina
şerê rizgariya netewî zinde hêlin!

Mêtîngerên Tirkên faşist yên ku li pêşberê tîkoşina me a berxwedana şoreşgerî rojbîroj bêhtir ber bi mirina xwe ve diçin, carek din çar destên xwe davêjin bêbextan. Li Kurdistanê cahşên sixur û noker çekdar dikin û derdixin hemberê pêşmergên me, li derveyî welat ji komên xair û xulam dilivênin. Roja 7. Adarê 1987 li bajarê Mûnchen, lawê gelê me e egid û mîrxas, şervanê Eniya me e hogir Ahmet AYDÎN, bi berikên koma xain û xulaman a bi navê "Rêya Azadî" hate kuştin.

Biranîna Wî rêberê me ye.